

Arany-, Gyémánt-, Vas-, Rubin- és Platinadiplomások

Építészmérnöki Kar

2023

Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem

**Arany-, Gyémánt-,
Vas-, Rubin- és
Platinadiplomások
2023
Építészmérnöki Kar**

Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem

Készült a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Központi Tanulmányi Hivatalának Oklevél Csoportja gondozásában 150 példányban.

A kitüntetettek életútját csak fő vonalakban ismertettük. Ehhez azokat az adatokat használtuk fel, amelyek a karokhoz benyújtott kérelmekben szerepeltek.

A kéziratot zártuk: 2023. május 5-én

Összeállította: Dobos Istvánné, Szabó Szilvia

Kiadványtervező: Rumi Tamás

Tördelő: Máthé Dóra

ISSN 2063-3459

Tartalomjegyzék

Építésmérnöki Kar – 7

BME értékmegőrző tevékenységek – 113

Tisztelt Kitüntetett Kollégáim!

Az Építésztechnológiai Kar a Műegyetem hagyományainak megfelelően idén is megrendezi jubileumi diplomaátadó ünnepségét, mely a Kar egyik legfontosabb eseménye. Évtizedes hagyomány egyetemünkön a jubileumi díszoklevelek adományozása egykori hallgatóinknak. Az arany-, gyémánt-, vas-, rubin- és platinaoklevelek mellett egy kis könyvet is átnyújtunk volt hallgatóinknak.

A 2023-ban is büszkén követjük a hagyományt. Egykori hallgatók szakmai életrajzainak feldolgozásával készítettük el kiadványunkat, amelyen keresztül a karunkon 50, 60, 65, illetve 70 évvel ezelőtt építésztechnológiai oklevelet szerzett hallgatók életútját, munkásságát mutatjuk be. Az építésztechnológiai szakma ezerszínű, a karunkon végzett kollégák között megtaláljuk a települések, valamint az épített környezetünk tervezőit, megvalósítóit, a felhasznált építőanyagok, -szerkezetek fejlesztőit.

Az Építésztechnológiai Kar Tanácsa 2023-ban 2 rubin-, 15 vas-, 32 gyémánt- és 62 aranyoklevél adományozásáról döntött 111 egykori hallgatónk kérésére. A Műegyetemnek, az Építésztechnológiai Karnak meghatározó szerepe van az életükben, örömmel emlékeznek vissza az eltöltött egyetemi évekre, egykori évfolyamtársaikra, oktatóikra. A Kar ezekhez a sajátos építésztechnológiai életutakhoz járult hozzá, és ezt teszi ma is – a szakértelem mellett a jövőt felelősen alakítani vágyó gondolkodás igényét és képességét biztosítva.

A Műegyetem tavaly volt 240 éves, a Karon 1872-ben indulhatott meg az első építészképzés az Építészeti és Mérnöki Osztályon. Együtt ünnepeltük napjaink hét építész képzőhelyével ezt a 150 évet. A világ sokat és többször is változott, de a cél ugyanaz maradt: Magyarország épített környezetének fejlesztése, a környezet iránt elkötelezett művészeti, mérnöki, társadalmi megalapozottságú tudással bíró építészgenerációk nevelése. Az örökség kötelez minket a munka folytatására, az állandó megújításra. Ajelenleg itt tanító kollégákban is él a vágy az újításra, mindenki a maga helyén/területén gondolkodik, és tesz kis lépéseket a Kar jövőjéért.

Visszatekintve az elmúlt 50-75 évre számtalan alkotás őrzi jubileumi diplomázóink keze nyomát. Új tereink, épületeink létrehozása, valamint a meglévők – köztük műemlékek –

felújítása és fenntartása; a beruházói tevékenységben, az igazgatásban, az oktatásban, és oly széles spektrumú szakmánk egyéb területein végzett munkájuk – melyek mindegyike sikeres, eredményes munkásságuk, hivatásszeretetük bizonyítékai, amire büszkék vagyunk.

A Kar szellemét mindazok a kollégák adják, akik itt tanultak vagy itt tanítottak, mindenki fontos része ennek az örökségnek. A mi feladatunk ennek megőrzése és gazdagítása. Azóta, hogy lediplomáztak, a világ jelentősen átalakult és gyors ütemben, folyamatosan változik. A Kar a mai napig az oktatás, a kutatás, az alkotás megbecsült helye. Szeretnénk országunkat, a társadalmat szolgálni, tudományos és művészeti válaszokat adva a kor kihívásaira.

Tisztelt Kitüntetettek!

Őszintén reméljük, hogy jelenlegi és jövőbeli hallgatóink is az Önök nyomdokait fogják követni, valamint munkásságukkal, tevékenységükkel hasonlóképpen öregbítik Egyetemünk, Karunk hírnevét, ahogyan ezt Önök is tették és teszik. Ezzel a kötettel szeretnénk emléket hagyni alkotó tevékenységükről a jövő nemzedékeknek. Az Építésmérnöki Kar Tanácsa nevében tisztelettel köszöntöm Önöket!

Budapest, 2023. május

Dr. Alföldi György DLA

dékán

Építésmérnöki Kar

2023-ben jubilálók betűrendben

Építészmérnöki Kar

Rubindiploma		Gyémántdiploma	
11	Szabó Lajos	27	Babarczy József
12	Tóth Joachim	28	Bató Pál
		29	Bitó János
	Vasdiploma	30	Bíró Mária
13	Csőregyházi Erzsébet Judit (Vadászné)	31	Bretz Gyula
14	Déry Enikő	—	Dózsa György
15	Halász Ágnes Márta (Siófalvi Józsefné)	32	Fehér Ibolya
16	Horváth György	—	Gábor Iván
17	Juhász István	33	Gózon Imre
18	Ladó Paula (Dr. Kozákné)	34	Horváth Gizella (Cseh Józsefné)
19	Lánczos Jolán (Liszka Károlyné)	—	Klujber Ferenc
20	Nyíri Mária	35	Kraszkó Pál
21	Papanek Zsolt	—	Lucsánszky László
22	Rózsa Barnabás	36	Mikó Árpád
23	Sámsondi Kiss György	37	Milasovszky Judit
24	Somfay Magdolna (Béres Györgyné)	38	Müller Ferenc
—	Szapannos Ildikó	39	Pintér Örs
25	Tamás Erzsébet (Papanek Zsoltné)	40	Preisich Katalin
26	Varsányi Tamás	—	Rátki Anna
		41	Rosch Gábor
		—	Ruttkai M. Gyula
		42	Schömer András
		43	Somoskövi Mihály
		44	Szegedi Ferenc

45	Szegner László	69	Gyivicsán Zoltán
46	Szilárd István	70	Hack Marianna
47	Szincsák József	71	Hegedüs Péter György (1990-től Hegedüs Péter)
48	Takács Máté	72	Hoór Kálmán
49	Toli Sztefáni	73	Hortobágyi Éva
50	Tóth Éva Ilona (Dr. Andó Péterné)	74	Illyés István
51	Vörös Ferenc	75	Kiss Katalin
52	Zsiros Imre	76	Koppányi Miklós
		77	Korom Magdolna (Vedres Tiborné)
	Aranydiploma	78	Kovács Béla
—	Alacker Gothard	79	Kovács Mária Csilla
53	Andrássy Balázs	80	Krámer Péter
54	Apai Gabriella (Sztanekné)	81	Lőrincze Zsuzsanna
55	Ács Tamás	82	Mátéffy György
56	Balázs Ferenc	83	Megyaszi Lilla
57	Bató Gábor	84	Messinger Ágnes (Bathóné)
58	Belényes Bernadett (Bíróné)	85	Molnár László
59	Bodoky Péter	86	Müller Emil
60	Brányik Ágnes	87	Nagy Béla
61	Czepek Gyula	88	Nagy Éva (Kőszeghy Éva)
62	Dévényi Sándor	89	Németh Tatjana (Dr. Blaskóné)
63	Fejős János	90	Oláh Ferenc
—	Dr. Fischer János István	91	Osskó Judit
64	Gaál László	92	Ősz Piroska
65	Gáts András	93	Port Irén (Molnárné)
66	Gecső Gyöngyi (Szarka Jánosné)		
67	Godavszky Beáta		
68	Gothárd Zsuzsanna		

- 94 Pusztai Márta
(Dregusné)
- 95 Rimely Károly
- 96 Sajtós Gábor
- 97 Sasvári Hedvig
(Dr. Bencs Lászlóné)
- 98 Schneller István
- 99 Schubert Éva
- Szabó Judit
- 100 Szakács Katalin
- 101 Száva Pál
- 102 Sziráki István
- 103 Szűcs Éva
(Gyivicsán Zoltánné)
- 104 Tóth Ilona Judit
(Csobajiné)
- 105 Urbanek Szilvia
- 106 Véssey Ede
- 107 Vukov Konstantin
- 108 Weidemann Konrád
- 109 Zádori Péter
- 110 Zajác Katalin
- 111 Zsilinszky Gyula

Szabó Lajos

*1927-ben született Budapesten
Építészmérnöki oklevelének száma: 26*

2003-ban aranyoklevelet, 2013-ban gyémántoklevelet, 2018-ban vasoklevelet kapott.

Pályája kezdetén a BME Építéstechnológiai Tanszékén volt tanársegéd. Ezt követően a Villamoshálózat Tervező Vállalatnál statikus tervező volt, ahol nagyfeszültségű vezetékek tartóoszlopait és azok alapozásait tervezte. Később a LAKÓTERV statikus tervezője lett, ahol lakó- és kommunális épületeket, köztük a budapesti Szabadság Szálló statikai terveit készítette. Majd a Veszprém Megyei Tanácsi Tervező Vállalat statikus szakosztály-vezetőjeként tevékenykedett. Itt is lakó- és szociális épületek, kultúr- és irodaházak, iskolák terveit készítette. Ezután Nigériában, Kano államban, mint statikus tervező dolgozott 1970-től 1979-ig. Feladatai itt is főként lakó- és szociális épületek statikai terveinek az elkészítése volt. Tanácsadóként közreműködött a TESCO-KÖZTI és az Élelmiszeripari Tervező Vállalat (ÉLTERV) tervezőinek a helyi tenderezések előkészítésében is. Ezenkívül a helyi technikusok oktatásával is foglalkozott. 1979-ben Kano állam helyettes főmérnökeként tért haza. Itthon nyugdíjazásáig az ÉLTERV-nél mint statikus tervező cukor-, hús- és baromfifeldolgozó létesítményeket tervezett és ellenőrzött.

Az egyetem szenátusa **rubindiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Tóth Joachim

*1929-ben született Zagyvaszántón
Építésmérnöki oklevelének száma: 29*

2003-ban aranyoklevelet, 2013-ban gyémántoklevelet, 2018-ban vasoklevelet kapott.

A Lakó- és Kommunális Épületeket Tervező Vállalatnál helyezkedett el mint statikus tervező, később szakosztályvezetővé léptették elő. Eközben, 1969 és 1971 között TESCO kiküldetésben Algériában volt műszaki tanácsadó. 1972-től 1974-ig osztályvezető-helyettesi feladatokat látott el az ÉVM Műszaki Tervezési Főosztályán. 1975-től 1990-ig a Típustervező Intézet alkalmazta főosztályvezetői, irányítói munkakörben. Számos köz-épület, lakóház statikus terveit készítette szerte az országban, így többek között Ajkán, Hatvanban, Miskolcon, Gyulán, Várpalotán, Szekszárdon, a fővárosban a Lágymányoson, a Gellérthegyen, Zuglóban stb. Algériában több stadion és sok ifjúsági létesítmény tervezésében, kivitelezésén mint tanácsadó működött közre. Vezetésével dolgozták ki a műszaki gazdasági normatívákat, a házgyárak megújított tervállományát. Nevéhez fűződik a tengizi kéntelenítő üzem felvonulási bázisának terve.

Az egyetem szenátusa **rubindiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Csőregh Erzsébet Judit (Vadászné)

*1934-ben született Karcagon
Építésmérnöki oklevelének száma: 1394*

2008-ban aranyoklevelet, 2018-ban gyémántoklevelet kapott.

Pályafutása alatt mindvégig az építőipar kivitelezői területén tevékenykedett. Az egyetem befejezését követően Budapesten a 45. számú Állami Építőipari Vállalatnál (ÁÉV) kezdett dolgozni az Óbudai Kísérleti Lakótelep építésén mint technikus. 1960-ban Sztálinvárosba (Dunaújváros) költözött férjével, Remetey Tiborral, aki évfolyamtársa volt. A 26. sz. ÁÉV-hoz került, amely a Dunai Vasmű és a város építését végezte. Itt dolgozott laboratóriumban, a kivitelezési munkák előkészítésén és programozásán. Szintén aktívan részt vett a Százhalombattai Erőmű és a város, valamint a Paksi Atomerőmű építésén. 1979-ben felsőfokú tervgazdasági és beruházási képesítést szerzett. Mint fejlesztési osztályvezető vonult nyugállományba 1989-ben. Szakmai tevékenysége elismeréseként többször megkapta a Vállalati Kiváló Dolgozó kitüntetést, 1987-ben az Építőipar Kiváló Dolgozója lett.

Az egyetem szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Déry Enikő

*1935-ben született Sajószentpéteren
Építésmérnöki oklevelének száma: 1395*

1953-ban érettségiztem jó eredménnyel, és még abban az évben felvettek a Műszaki Egyetem Építésmérnöki Karára, ahol 1958. februárjában abszolváltam, majd a decemberi államvizsgán az építésmérnöki oklevelet is megszereztem. Tervezői vonalon nem sikerült állást kapnom, bár szakmai téren megfeleltem. Az elutasítás indoka, hogy nőként és fiatal házasként várható a gyermekáldás. Ezt követően az alábbi vállalatoknál illetve munkakörökben dolgoztam: 1958. októberétől a Budapest, VIII. kerületi Házkezelőszéki Igazgatóság, műszaki ellenőr, tervező, műszaki előkészítő, 1960. márciusától 1960. decemberéig V-VI. kerületi KÖZÉRT, műszaki ellenőr, 1960. decemberétől 1962. áprilisáig III. kerületi KÖZÉRT műszaki ellenőr, 1962. májusától 1969. októberéig Vegyiműveket Építő és Szerelő Vállalatnál diszpécser, programozó, építésvezető, műszaki előkészítő. A vállalat profiljából következően, különleges korrózióvédelemmel és technológiai berendezések hőszigetelési kérdéseivel is foglalkoztam. A Vegyész Vállalatnál a munkaidő nem reggel 8-17 óráig terjedt. Reggel 6-kor felvett a cég autója, hogy 8 órára ott legyek Kazincbarcikán, Tiszaszederkényben, Balatonfűzfőn vagy Szolnokon. Hét év után felmondtam, de csak idős édesanyámra és 8 éves gyerekekre való tekintettel fogadták el. 1969. októberétől 1989. decemberéig Lakásépítő Ipari Szövetkezet, műszaki ügyintéző, szavatossági részlegvezető. 1989. december 30-án nyugdíjba mentem, de munkaadómmal történt megállapodás szerint két-három évig a folyamatban lévő ügyek lezárása, és az utódom bevezetése érdekében még dolgoztam részmunkaidőben. Utolsó munkahelyemen két ízben kaptam kitüntetést és egy esetben jutalmaztak külföldi üdüléssel 20 éves munkám elismeréseként.

Az egyetem szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Halász Ágnes Márta (Siófalvi Józsefné)

*1932-ben született Szolnokon
Építésmérnöki oklevelének száma: 918*

2007-ben aranyoklevelet, 2017-ben gyémántoklevelet kapott.

Az egyetem elvégzése után a 41/4. sz. Építőipari Vállalatnál építésvezető-helyettesként kezdte pályafutását. Nemsokára az akkor már 41. sz. Állami Építőipari Vállalat tervező részlegéhez helyezték tervező mérnöki munkakörbe. 1961-től egy éven át a Közért Karbantartó és Szolgáltató Vállalatnál dolgozott költségvetés készítő, árelemző munkakörben. 1962 és 1966 között a Fővárosi Tanács Gyógyszertári Központjában műszaki ellenőrként és építész tervezőként tevékenykedett. 1966-tól 1970-ig az ÉM Középületépítő Vállalatnál műszaki előkészítői feladatokat látott el. Közben elvégezte a kétéves felsőfokú munkavédelmi szakmérnöki tanfolyamot. 1970-ben áthelyezték a 31. sz. Állami Építőipari Vállalathoz. 1976-ban középfokú tűzvédelmi képesítő vizsgát tett és 1985-ben történt nyugállományba vonulásáig munka- és tűzvédelmi önálló csoportvezetőként dolgozott. Szakmai munkáját három alkalommal Kiváló Dolgozó, és két alkalommal az Építőipar Kiváló Dolgozója kitüntetéssel ismerték el.

Az egyetem szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Horváth György

*1934-ben született Temesfüvesen (Románia)
Építésmérnöki oklevelének száma: 1384*

2008-ban aranyoklevelet, 2018-ban gyémántoklevelet kapott.

Szakmai pályafutása Hódmezővásárhelyen kezdődött, majd Szegeden folytatódott. Tevékenysége elsősorban Csongrád megyére terjedt ki. Céltudatosan törekedett arra, hogy az építészeti tevékenységek széles skáláján dolgozva bővíthesse szakmai ismereteit és folyamatosan hasznosíthassa megszerzett tapasztalatait. Az induló két-három év után elsősorban vállalati középvezetőként végzett tervezői, beruházói, és főként kivitelezői munkát. A műszaki ellenőri, a tervezői és kivitelezői gyakorlat jó alapot adott neki a későbbi, a megyében végzett városfejlesztési munkához. A célcsoportos beruházások tervezésében és megvalósításában való részvétellel pedig későbbi építési igazgatási munkáját és megyei magántervezői szakértői bizottsági munkáját alapozta meg. E tapasztalatai tették lehetővé a megyei építés-felügyeleti munkában több évig betöltött vezetői tevékenységét is, amely egészen 1990-ig, nyugdíjazásáig tartott. Folyamatos magántervezői tevékenysége sok családi lakóház, gazdasági épület, társasház, kereskedelmi, ipari, mezőgazdasági épület felépítésével, több épület felújításával, átalakításával gazdagította szakmai pályafutását.

Az egyetem szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Juhász István

*1935-ben született Gyulán
Építésmérnöki oklevelének száma: 1405*

2008-ban aranyoklevelet, 2018-ban gyémántoklevelet kapott.

Egyetemi tanulmányai befejezése után előbb az ÉM Békés Megyei Állami Építőipari Vállalatnál, majd a Pest Megyei Tanács VB-nél, 1961-től pedig a Kőfaragó és Épületszobrászipari Vállalatnál dolgozott különböző beosztásokban. Építésvezető volt hét évig, termelési osztályvezetőként, illetve főosztályvezetőként 15 évig, ezt követően igazgatóként, illetve műszaki igazgatóként tevékenykedett nyolc éven keresztül. A vállalat privatizálása után az angol-kanadai befektetőkkel alakult Pannon Márvány Ipari Rt-nél igazgatói teendőket látott el, 1992-től az azonos befektetőkkel alakult Reneszánsz Rt-vel történt egyesülés után ipari igazgatói munkakörben folytatta tevékenységét. 12 éve látja el a vállalkozói igazgató feladatkörét jelenlegi munkahelyén, az Épületkőfaragó Kft-nél, amely a Reneszánsz Kőfaragó Rt-ből vált ki 1996-ban. Az elmúlt öt évtized alatt számos hazai (esetenként külföldi) középület, egészségügyi, oktatási, kereskedelmi, szállodai, közlekedési és sok más létesítmény megvalósításánál közreműködött. Az Építésügyi Tájékoztatási Központ Kft. gondozásában 2006-ban megjelent „A magyar kivitelező vállalatok története” című könyv szerkesztésében is közreműködött a Kőfaragó és Épületszobrászipari Vállalatról szóló rész szerzőjeként.

Az egyetem szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Ladó Paula (Dr. Kozákné)

*1935-ben született Bukarestben (Románia)
Építészmérnöki oklevelének száma: 1368*

2008-ban aranyoklevelet, 2018-ban gyémántoklevelet kapott.

A diploma megszerzése után az Építésgazdasági és Szervezési Intézet tudományos munkatársaként kezdte pályafutását, ahol feladata műszaki-gazdasági értékelések és tanulmányok kidolgozása volt. 1965-től 1967-ig az Építésügyi és Városfejlesztési Minisztérium Közgazdasági Főosztályára került főelőadóként, irányítói, szervezői munkát végzett. 1967-től 1991-ig, nyugdíjazásáig a Szilikátipari Központi Kutató és Tervező Intézet Távlati Fejlesztési Osztályán dolgozott tudományos munkatársként, ahol prognózisok, műszaki fejlesztési programok kidolgozása volt a feladata. Időközben egyetemünkön 1972-ben építési gazdasági mérnöki oklevelet szerzett, valamint 1982 és 1988 között mellékállásban, gyakorlatvezetőként részt vett az oktatásban is (V. évf. Építőipari gazdaságtan). Saját képzésére is gondosan figyelt, 1976-ban elvégezte a Számítástechnikai Oktató Központ rendszerszervező tanfolyamát; 1994-ben részt vett az IBM PC Alapismeretek tanfolyamon és sikeres vizsgát tett; 2003-ban pedig ECDL tanfolyam lezárásaként tett eredményes vizsgát. 1996-tól, már nyugdíjasként több alkalommal részt vett a Közlekedéstudományi Intézet (KTI) Közlekedési Rendszerkutató és Hálózattervezési Tagozata számára kutatási jelentések, tanulmányok kidolgozásában, kiadványok szerkesztésben, illetve dokumentációk összeállításában. 2000-től tíz évig megbízási szerződéses munkaviszonyban állt az Oktatási és Kulturális Minisztérium Felsőoktatási és Tudományos Szakállamtitkárság Tudománypolitikai Főosztályával, feladata a Széchenyi professzori ösztöndíjak, felsőoktatási tankönyv- és könyvtár-támogatási pályázatok bonyolítása, valamint támogatási szerződések előkészítése. 1967 óta tagja a MTESZ Szilikátipari Tudományos Egyesületének, ahol korábban szervezőmunkát, felméréseket is végzett.

Az egyetem szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Lánczos Jolán (Liszka Károlyné)

*1935-ben született Budapesten
Építészmérnöki oklevelének száma: 1317*

2008-ban aranyoklevelet, 2018-ban gyémántoklevelet kapott.

Első munkahelye a Váci Cement és Mészműveknél volt, ahol lakótelep beruházójaként tevékenykedett. 1960-tól 1991-ig a Postai Tervező Intézetnél (PTI) vezető tervezőként dolgozott. Részt vett a távbeszélő központok és postahivatalok nagyszabású fejlesztésében országszerte. A PTI-nél végzett munkái közül említésre méltó Vácott az új Crossbar távbeszélő központ, Mátészalkán a postaépület és oktatási központ, Kecskeméten a megyei távbeszélő központ és a postahivatal, Kab-hegyen az adóépület bővítése, Esztergomban a távbeszélő központ, Hatvanban a postaépület és a távbeszélő központ bővítése, Budapesten a 72. sz. postaépület felújítása, a levélosztályozás automatizálásának kialakítása az irányítószámok bevezetésekor, valamint Tapolcán az új postaműszaki és forgalmi épület. A tervező részleg 1991-ben történt megszűnése óta magántervezőként dolgozik mind a mai napig. A magánpraxisban vezetőtervezőként készített tervei közül kiemelendő Budapesten a XIV. kerületben a Tábornok utcai 67 lakásos társasház, Erdőtelken a Buttler kastély rekonstrukciója, Nagykőrös és Monor településeken a Földhivatal épülete műemlék rekonstrukcióval, Budaörsön az új autóbusz-végállomás, Nagykátán az Autóklub javító állomása, Vácrátóton az új plébánia, Alsóörsön a Piarista rend nyaralójának rekonstrukciója. Továbbá az ő tervei alapján valósult meg Tihany-Gödrösön a Kecskéköröm u. 20. alatti hármas ikernyraló, Héregen egy parasztház és gazdaság felújítása, korszerűsítése, illetve új építésű nyaralók Velencén, Dörgicsén és Tihanyban. A PTI-nél készített tervei közül kettőért nyerte el a Kiváló Munkáért miniszteri kitüntetést: a 72-es számú Budapesti Postahivatal felújítása és levél-automatizálás tervezése (1978), a Kecskeméti Új Megyei Távközlési Központ és Postaforgalmi Épület tervei (1981).

Az egyetem szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Nyíri Mária

*1935-ben született Budapesten
Építészmérnöki oklevelének száma: 1318*

2008-ban aranyoklevelet, 2018-ban gyémántoklevelet kapott.

Diplomája megszerzését követően egyetlen munkahelyen dolgozott 1991-ig, az Út- és Vasúttervező Vállalat (UVATERV) Magasépítési Irodájában. Ezt 1960-61-ben egy egyéves tanulmányút színesítette, amelynek során Hans Wanner építész (Le Corbusier tanítványa) zürichi irodájában lakótelepek, lakóépületek tervezéseiben működött közre. Építészeti tevékenységében egyébiránt az UVATERV profiljának megfelelően a közlekedéssel kapcsolatos magasépítmények tervezése volt a meghatározó. Szakmai tevékenységéből érdemes megemlíteni a keleti mikrolánchoz tartozó gödöllői hírközlő állomás torony tervezését (Varga László építésszel); autóbusz állomásépületek terveit, amelyekhez a Budapest Erzsébet téri műemlék állomásépület (tervezte Nyíri István 1984.) adta meg az alappéldát (Pécs, Salgótarján, Győr, Sopron, Sárvár, Tatabánya, Lenti, Bonyhád, Berettyóújfalu, Gyula, Várpalota, Balatonalmádi); légiközlekedéssel kapcsolatos építmények közül a Ferihegyi repülőtér szimulátor-épületét; vasúti közlekedéshez kapcsolódó épületek közül az ecuadori vasútállomás terveit; felszíni állomásépületeket (líbiai metró tervei); gépkocsi teherszállítás területén csarnoképületeket (Pápa, Berlin); Budapesten védett rekonstrukciókat (Főposta a Váci utcában és a Tüköry utcában). Kiállítóként részt vett az Építésznők Nemzetközi Kiállításán 1978-ban Párizsban (Pompidou Kulturális Központ). Állami alkalmazása megszűnése után magántervezői tevékenységét a református egyház templomai töltötték ki: Budapest XII. ker. Böszörményi út (Varga László építésszel); templomok helyreállítása, átépítése (Mocsa és Budafok) 1992 és 2007 között. Tagja a MÉSZ-nek és tiszteletbeli tagja a Budapesti Építész Kamarának.

Az egyetem szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Papanek Zsolt

*1935-ben született Budapesten
Építészmérnöki oklevelének száma: 1389*

2008-ban aranyoklevelet, 2018-ban gyémántoklevelet kapott.

Okleveles építészmérnök, továbbá előregyártó szakmérnök (Mérnöki Kar), nemzetközi minőségi szabványok szerinti auditor, a Pest Megyei Mérnöki Kamara nyilvántartásában vezető tervező, szakértő. A Beton-és Vasbetonipari Művek (BVM) dolgozója volt 1958 és 2011 között (több mint 53 év). Főbb munkái, részben társakkal: a vb gerendák korszerűsítése, feszített típusok, üreges pallók, könnyűgerendás födém, nagyfeszítávú csarnok, ezek mind tipizálva, 12 m-es feszített tetőelem (szabadalom), biztonságos gyűjtőkémény, PP-szálás elemek. Európa más országai is átvették a városi villamos új pályaszerkezetét (szabadalmak), többek között a közép-afrikai Guineában megépült 100 km-es nagyterhelésű vasúti pályaszerkezet egyszemélyes tervezője volt. A legyártott elemek összes hossza meghaladja a Föld egyenlítőjét. Fejlesztési főmérnökként ment nyugdíjba 1994-ben, ezután a vezérigazgató egyetlen tanácsadója, főleg a minőség, auditok témakörén dolgozott (a BVM elnyerte a „NATO Beszállító” lehetőséget és az International Europe Award for Quality” címet is). Később megírta a BVM történetét 1949-ig visszanyúlva. A Szilárdságtani és Tartószerkezeti Tanszéken 1962 óta oktat és szaklektorálást végez. A Magyar Szabványügyi Testület tagjaként szabványjavaslatokat készített. Dolgozatát az EOQC (Európai Minőségügyi Szervezet) az 1981. évi Párizsi Konferencia napirendjére vette. Lakóépületek statikusa, véleményezte a Népstadion szerkezetét. Kitüntetései: Kiváló Feltaláló (egy bronz, két arany), Az Építészmérnöki Kar Meghívott Oktatója, Kiemelkedő Szabványosítási Munkáért, Életút, BVM Hőse. A Magyar Betonszövetség 2022 novemberében vette át az általa összeállított mintegy 10 000 soros BVM Termékgyűjteményt.

Az egyetem szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Rózsa Barnabás

*1935-ben született Budapesten
Építészmérnöki oklevelének száma: 1399*

2008-ban aranyoklevelet, 2018-ban gyémántoklevelet kapott.

Mivel az egyetemi évek alatt megszerzett gyakorlati tudást kevésnek érezte, ezért középvezetői, illetve kutatómérnöki beosztásban vállalt feladatokat először kisebb (IKV), majd nagyobb (ORSZAK) kivitelező vállalatoknál. Mivel az építészetben mindig a tervezés vonzotta, így amint lehetősége nyílt, az IPARTERV-ben helyezkedett el, majd a Vegyiműveket Szerelő Vállalatnál az építész-tervező csoportot vezette. Nemcsak építészeti, hanem statikai, belsőépítészeti és bútortervezési feladatokat is ellátott. Hosszabb ideig az UVATERV tervezője volt. A gazdasági mérnöki diploma megszerzése után az ÉGSZI-be került, ahol egyéni megbízásokat látott el mint kiemelt mérnök. Ilyen feladat volt például a Lakásépítés Célcsoportos Nagyberuházásának gazdasági előkészítése, amely tulajdonképpen a Műszaki Gazdasági Normatíva gazdasági részének elkészítését jelentette. Ennek keretében az Országos Tervhivatal megbízásából a számítások elkészítésén kívül a tárgyalásokon a Pénzügyminisztérium képviselőjét is ellátta. Aktív tevékenységének végén a Fővárosi Tanács Építésigazgatási osztályán Észak-Budapest (III. IV. XIII. kerület) főelőadója volt másodfokon, magántervezői tevékenység keretében pedig társasházak komplex terveinek elkészítését és engedélyeztetését végezte. Nyugdíjba vonulása után – többirányú szakmai tapasztalatait hasznosítva – építési és ingatlanforgalmi igazságügyi szakértőként támogatta a Bíróságok munkáját.

Az egyetem szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Dr. Sámsondi Kiss György

Professor Emeritus

*1934-ben született Zilahon (Románia)
Építészmérnöki oklevelének száma: 1217*

2008-ban aranyoklevelet, 2018-ban gyémántoklevelet kapott.

25 évig építésztervezői munkát végzett különböző beosztásokban. Elsősorban ipari épületeket tervezett, de lakó- és középületek tervei is kerültek ki keze alól (ÁGTI, VEGYTERV, IPARTERV TTI). Itthon és külföldön is valósultak meg tervei (India, Líbia, Tiszaújváros, Pét, a Conder építési rendszer terve brit kooperációban, BVM-TIP építési rendszerterv svéd kooperációban). 1983-tól a szakmai irányítás területén dolgozott tovább (ÉVM – projektirányítás és nemzetközi kapcsolatok, a rendszerváltás után államtitkár és kormánybiztos (Bős-Nagymaros), eu-s ügyek miniszteri biztosa). Az oktatásban is részt vett: a BME Építészmérnöki Karán 25 évig volt az épületszerkezettan tantárgy előadója az angol képzésben, valamint az Ybl Miklós Építőipari Műszaki Főiskola főigazgatója is volt. Tudományos és publikációs tevékenysége is jelentős. 1986-tól tag, illetve különböző feladatokat látott el az MTA, a MÉSZ, az ÉTE, az EUROBUILD nemzetközi egyesület, a magyar UNIDO bizottság, a HABITAT, az Európai Gazdasági Bizottság és az EU tudományszervező testülete szervezeteiben. Életmű-kiállítása volt 2016-ban. Munkásságát és sokoldalú tevékenységét több kitüntetéssel ismerték el: Alpár Ignác-díj (1975), HABITAT érem (1986), A hazáért és szabadságért 56-os érdemrend (1991), a Magyar Köztársaság Érdemrend Lovagkeresztje (2004), Lancea Regis díj, az 56-os Hűség a Hazához Arany fokozatú Lovagkeresztje.

Az egyetem szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Somfay Magdolna (Béres Györgyné)

*1935-ben született Budapesten
Építészmérnöki oklevelének száma: 1404*

2008-ban aranyoklevelet, 2018-ban gyémántoklevelet kapott.

Az egyetem elvégzését követően 23 éven át az Általános Épülettervező Vállalatnál dolgozott mint építész tervező. 1970 és 1975 között ő volt a III. Iroda építész osztályának vezetője. 1981-től az IDEX Külkereskedelmi Vállalat alkalmazásában állt. 1986-ig terv-főmérnökként dolgozott Szíriában az Aleppói Hadmérnöki Akadémia kivitelezésén, majd 1986-tól 1990-ig létesítmény-főmérnöki feladatokat látott el. Angol és orosz nyelvekből középfokú nyelvtudással rendelkezik.

Az egyetem szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Tamás Erzsébet (Papanek Zsoltné)

*1935-ben született Budapesten
Építészmérnöki oklevelének száma: 1304*

2008-ban aranyoklevelet, 2018-ban gyémántoklevelet kapott.

1961-ig az Észak-budai Téglagyár gyakornoka, majd önálló mérnöke volt. Ezután a Budapesti Városépítési Tervező Vállalat önálló tervezőjeként dolgozott tovább. Lakóépületek, iskolák, óvodák tervezését, valamint az Erzsébet-híd megnyitása alkalmából a Belgrád rakparti paloták felújítását, korszerűsítéseit végezte. 1966-tól három évig a Beton és Vasbetonipari Művek önálló tervezője volt (a vállalat 28 szobás üdülője és sporttelepe a Római parton, a BNV '68 Vásári Nagydíjas egyedi vizes térelem kialakítója). 1969-ben a 43. sz. Állami Építőipari Vállalat önálló tervezője lett (víztározós lakóház OUTINORD technológiáját készítette el). 1971-ben a Beton- és Vasbetonipari Művek (BVM) kiemelt mérnökeként híddarus csarnoképület, vasbeton vázas típusépületek terveit készítette, majd műszaki fejlesztéssel foglalkozott (SPAN DECK falpanel, BVM-TÍP építési rendszer). 1980-tól 1993-ig, nyugdíjazásáig az Energiagazdálkodási Intézet önálló tervezője volt, ahol erőművi épületek ki- és átalakítása volt a feladata külföldön is (Irán, Csehszlovákia) és energiaracionalizálási szempontú tanulmányterveket is készített. 1983-ban a BME Iparosított Építés szakának diplomáját szerezte meg, 1987-ben pedig a vezető tervezői jogosultságot. 1992-ben lett kamarai tag, jelenleg a Pest Megyei Építész Kamara tiszteletbeli tagja, 1993 óta pedig a műszaki szakértő is. 2000-2001-ben már magántervezőként mint felelős tervező az EGA-NOVA Kft-vel elkészítette a Kazincbarcikai és Tiszaújvárosi új Fűtőművek, továbbá 1978 és 2002 között budapesti és vidéki lakóházak engedélyezési terveit is.

Az egyetem szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Varsányi Tamás

*1935-ben született Budapesten
Építésmérnöki oklevelének száma: 1278*

2008-ban aranyoklevelet, 2018-ban gyémántoklevelet kapott.

Diplomájának megvédése után professzora, Dr. Weichinger Károly tanácsára a Mezőgazdasági Kiállítási Iroda műszaki osztályára jelentkezett építésznek, ahol két kiállítási időszakot dolgozott. Itt szerette meg a kiállítás műfaját, és egész tevékenysége alatt hűséges maradt hozzá. 1960 és 1964 között a Kiállítás Kivitelező Vállalat tervező műtermében volt építésztervező. Ez az öt év valódi szakmai gyakorlatot adott számára. 1965-től a Hungexpo Külföldi Kiállítások Igazgatóságánál dolgozott mint stúdióvezető tervező. Feladatához tartozott a nemzetközi vásárok magyar részvételeinek tervezése (Lipcse, Hannover, Bécs, Párizs, Lisszabon, Kairó, stb.) csakúgy, mint önálló magyar kiállításoké (Accra 1962, 1967; Lagos 1966, 1975, 1977; Sao Paolo 1975; Moszkva 1970, 1975; Stuttgart 1982). 1985 és 2004 között az egyik legnagyobb kiállítás-építő cég, az Uiplan International magyarországi leányvállalata alapító-cégvezetőjeként külföldi és magyar kiállítók magyarországi és a környező országokban tartott kiállításait tervezte és építette fel munkatársai segítségével. 2005-ben vonult nyugállományba, de az utóbbi cégnél még 2007-ig, annak magyarországi tevékenységének megszűnéséig tanácsadóként dolgozott. Ezután grafikus-tervező fiával együtt megalakította Sedia Design nevű stúdióját, és tovább folytatta addigi munkáját, amely az utóbbi két évben tv stúdiók részére készített díszletek műszaki tervezésével és projektvezetésével bővült. 1981-ben felvételt nyert a Képzőművészeti Alap Belsőépítész Szakosztályába, majd megalakulásuk után a Magyar Alkotóművészek Országos Egyesületének és a Budapesti Építész Kamarának is tagja lett. A kiállításszervező és -kivitelező szakma 2017-ben alapított Román János-díját elsőként nyerte el.

Az egyetem szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Babarczy József

*1939-ben született Pozserevácson
Építésmérnöki oklevelének száma: 2202/1963*

2013-ban aranyoklevelet kapott.

1963-ban a Budai Építő Szövetkezetnél kivitelezési gyakorlaton különböző társasházak építésénél kezdett tevékenykedni. 1974-ig a Hungexpo Vásárirodánál és a Technoimpex Külker. Vállalatnál dolgozott kiállítások tervezésén és kivitelezésén, valamint felújítási munkákon (1972. Kína, Thien Csi, 1973. Barcelona, 1974. Hannover). 1974-1979-ig az Émexportnál a szaniterporcelángyár építésének bonyolítása volt feladata (NDK). A következő években az Energiagazdálkodási Intézet energiatakarékos nagyberuházási munkálataiban vett részt. 1984-2000-ig Ausztriában sportlétesítmények kivitelezése és üzemeltetése volt feladata. Közben több ausztriai épület felújításán, építésén is dolgozott. Később a Volksbank Ausztria és Kálvincenter irodaház műszaki ellenőrzésével és állapotjegyzőkönyv vezetésével bízták meg. 2002-2003-ban Svédországban dolgozott, többek között III. Gusztáv svéd király nyár palotájának restaurálásán. Ezután bécsi-kalenbergi régi villa áttervezésében és átépítésében is részt vett. 1975-ben megkapta a vállalati kiváló dolgozó, 1978-ban a minisztériumi kiváló dolgozó kitüntetést.

Az egyetem szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Bató Pál

*1939-ben született Peregén
Építészmérnöki oklevelének száma: 2189/1963*

2013-ban aranyoklevelet kapott.

Szakmai tevékenységét mint építőipari kivitelezési gyakornok 1963-tól 1965-ig állami nagyberuházásoknál, Tiszamenti Vegyiművek, Szolnok MÁV állomás rekonstrukciója és egyéb kivitelezési munkáknál kezdte Szolnok megye területén. Tervezési tevékenységet 1966-tól 1972-ig a Kogéptervnél ipari épületek tervezésén (IKARUS festősor Székesfehérvár, galvanizáló üzem Szentes) folytatott. 1972-től 1975-ig Dunaharaszti nagy-községben igazgatási, építéshatósági tevékenységet végzett. Ezután 1976-tól 1990-ig építési beruházási munkákat végzett az Építőipari Gépesítő Vállalat budapesti és vidéki telephelyeinek fejlesztésén. 1990-től családi házakat tervezett, valamint energetikai szakértői megbízásokat is vállalt.

Az egyetem szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Dr. Bitó János DLA

Ybl-díjas, ny. egyetemi tanár, Professor Emeritus

*1938-ban született Kistelken
Építészmérnöki oklevelének száma: 2234/1963*

2013-ban aranyoklevelet kapott.

Az Építőipari és Közlekedési Műszaki Egyetemen (ma BME) szerzett építészmérnöki oklevelet 1963-ban. Azóta, 2010-ig folyamatosan dolgozott a BME Építészmérnöki Kar Lakóépülettervezési Tanszékén. Először tanársegéd, majd 1972-ben adjunktussá nevezik ki. 1974 év őszén védi meg műszaki doktori értekezését summa cum laude. 1977-79 között a Tervezésfejlesztési és Tipustervező Intézet munkatársa, a Magánlakásépítési Osztály vezetője (közben az egyetemen másodállásban oktat). 1979-től ismét a BME főállású alkalmazottja. 1982-1986-os ciklusban a Magyar Építőművészek Szövetségének vezetőségi tagja. További két cikluson át a MÉSZ Lakásépítési Bizottságának elnöke, az UIA (Építésszak Nemzetközi Szövetsége) „Habitat” csoportjának magyar delegáltja. 1989-ben Ybl Miklós-díjat kap oktatási és lakásfejlesztési tevékenységéért. 1989-ben docenssé nevezik ki. 1990-91 között megbízott tanszékvezető, 1991-2001 között kinevezett tanszékvezető. 1994-ben habilitál a BME-n, egyetemi tanárként. 1997-ben DLA fokozatot szerez. 2001-ben nyugdíjba vonul, de mellékfoglalkozásban folytatja oktatói tevékenységét 2010-ig. 2002-ben elnyeri a Kotsis Iván-díjat. 2010-ben professzor emeritusi kinevezést kap.

Az egyetem szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Bíró Mária

1940-ben született Budapesten
Építészmérnöki oklevelének száma: 2257/1963

2013-ban aranyoklevelet kapott.

A diploma megszerzése után a Posta Épületkarbantartó Üzemnél előkészítőként majd építésvezetőként dolgozott. 1968-tól a Lakó és Kommunális Épülettervező Vállalatnál Mandel Tamás műtermében tervezett. 1976-tól a Szövterv-ben folytatta a munkát főként kereskedelmi létesítmények, iskolák tervezésével. 1982-ben a Főber-nél beruházóként lakások és lakótelepek előkészítése, illetve átadása volt a feladata. Szintén itt kezdett Óbuda-Újlak revitalizációjával foglalkozni, majd 1986-ban ennek a témának a főmérnöke lett. Ugyanezen feladat ellátására alapított ingatlanfejlesztő cégnél folytatta a munkát. 1989-től a takarékszövetkezetek épületállományának és ingatlanvagyonának vagyonkezelését végezte a T-INVEST Kft-ben, amelynek ügyvezetője is volt. 1997-től nyugdíjasként az ENSz Habitat Közép-Kelet-Európai Információs Irodáján dolgozott 2002-ig.

Az egyetem szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Bretz Gyula

1940-ben született Budapesten
Építészmérnöki oklevelének száma: 2203/1963

2013-ban aranyoklevelet kapott.

1940-ben született Budapesten. Építészmérnöki oklevelét 1963-ban szerezte meg, száma: 2203, vasbetonépítési szakmérnöki oklevelét 1969-ben, száma: 1006. A diploma megszerzése után 2,5 évig a TTI statikus irodáján helyezkedett el. 1966. 01. 01-én lépett be az UVATERV-be, ahol 2022. júniusi nyugdíjazásáig, 56 évig dolgozott. Beosztásai: 1966–76 statikus tervező, irányító tervező, majd osztályvezető. 1977-ben kinevezték a Ferihegyi nemzetközi repülőtér bővítésének helyettes-, majd létesítményi főmérnökének. 1988-ban az Épület és Földalatti tervezőiroda igazgatóhelyettesének nevezték ki, majd 1990-ben a Vállalati Tanács vezérigazgatónak választotta, mely tisztséget nyugdíjba vonulásáig betöltött. Főbb munkák Magyarországon, melyekben főként statikusként, kisebb részben építésként vett részt: gépkocsi forgalmi telepek, postai és hírközlési létesítmények, ipari üzemek, irodaházak, katonai és polgári repülőterek, metróvonalak és járműtelep felújításának tervezése. Létesítményi főmérnökként a Ferihegyi fejlesztés – kiemelt állami nagyberuházás – tervezési munkáit irányította, a Ferihegyi 2A főtervezője volt. Főbb exportmunkák: Berlin, főiskola; Cottbus, új pályaudvar; Frankfurt am Main, IMS irodaház; Svájc, lakóépületek és mélygarázs; Algéria, polgári és katonai repülőterek; Tunézia–Líbia, Sfax–Tripoli 500 km-es vasútvonal állomásépületei, Tripoli metró tanulmányterve Abuqrin–Bengházi 700 km-es vasútvonal állomásépületei. A TMSZ elnöke volt három cikluson keresztül 2002 és 2012 között.

Az egyetem szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Fehér Ibolya

*1934-ben született Budapesten
Építészmérnöki oklevelének száma: 2169/1963*

2013-ban aranyoklevelet kapott.

A diploma megszerzése után 25 évig Budapest legrégebbi történelmi múlttal és műemlékekben gazdag V. kerületének osztályvezető főmérnöke. Ezen időszak alatt az építési szakigazgatási feladaton kívül a legjelentősebb munkák a következők: A lakosság bevonásával elkészült a Belváros részletes rendezési terve. Megépült a dunaparti szállodasor, elkészült a metró csomópontok felszíni rendezése, a hidak környezetének rendezése, főútvonalak és kiemelt jelentőségű terek épületeinek sortatarozása, foghíjbeépítések, főútvonalak, üzletközpontok, passzázsok, sétáló utcák, parkolóházak készültek. Állagvédelem szempontjából kicserélésre kerültek az elavult fafödémek, ennek során megtörtént a komfort nélküli lakások komfortosítása. A kerületben 175 műemlék került felújításra. Többségükben ezekben éltek az 1848-as szabadságharc hősei, Kossuth Lajos, Petőfi Sándor, Vörösmarty Mihály és még sokan mások. Felújításra került a Belváros összes temploma, a még meglévő középkori városfal, feltárták a Március 15. téren a IV. századból származó római erődöt. A házak belső udvaraiban fásítottak, korszerűsítették a parkokat, játszótereket. A kerületi polgári védelem műszaki szakszolgálat parancsnoka, budapesti magántervező tervtanács tagja. Tervpályázatokon sikeresen részt vett. Munkájáért többször részesült kitüntetésben. Magyarország Elnöki Tanácsától arany és ezüst munkaéremrend, Építésügyi Minisztériumtól, Honvédelmi Minisztériumtól, Fővárosi Tanácstól, Belvárosi Tanácstól kitüntetések, Fővárosi Tanács Elnökétől Budapest centenárium éve alkalmából Budapestért emlékplakettet kapott.

Az egyetem szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Gózon Imre

*1939-ben született Veszprémben
Építészmérnöki oklevelének száma: 2168/1963*

2013-ban aranyoklevelet kapott.

Diplomája megszerzése után a Veszprém Megyei Tanács Tervező Irodájához került, ahol azóta is dolgozik. A cég nevét többször megváltoztatták, jelenleg Pannonterv-Veszprém Kft. Kezdetben gyakornok, tervező, később szakosztályvezető, osztályvezető, főmunkatárs lett. 1965-től magántervező is, tagja a Veszprém megyei Magántervezői Szakértői Bizottságnak. 1987-ben vezető tervező oklevelet kapott, majd 1990-től 1994-ig önkormányzati képviselő volt. 2001-ben vonult nyugdíjba, de a tervezést azóta sem hagyta abba. Számtalan kitüntetést kapott, mint kiváló dolgozó vagy többek között Öskü községért érmet, Honvédelmi érdemérem, Haza szolgálataért érdemérem arany fokozatát. Tervei alapján több száz épület valósult meg, többek között Badacsonytomajban, Balatonfüreden, Ajkán, Pápán, Tapolcán, Keszthelyen, Várpalotán és a legtöbb Veszprémben.

Az egyetem szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Horváth Gizella (Cseh Józsefné)

*1940-ben született Budapesten
Építészmérnöki oklevelének száma: 2236/1963*

2013-ban aranyoklevelet kapott.

A diploma megszerzése után a Budapesti Városépítési Tervező Vállalatnál munkájának jelentős része a szerkezeti részletek kidolgozása és belsőépítészeti feladat volt. Több országos tervpályázaton a pályázó csapat tagjaként szerkesztési munkákban vett részt. 1967-től a Budapesti Postaigazgatóság Beruházási és Tervezési Főosztályán irányító tervezőként új postaépületek, üzemi épületek, stb. terveit készítette. A MÉH Nyersanyag-hasznosító Trösztnél a Tervezési Osztály vezetőjeként többek között ipari jellegű feldolgozó üzemek, ipari csarnokok tervezésén dolgozott a megvalósítás műszaki ellenőrzésével együtt. 1974-től nyugdíjazásáig (1996) a Művelődési Oktatási és Kulturális Minisztériumban főmérnök-főtanácsos beosztásban végezte munkáját, ahol a minisztériumhoz tartozó intézmények épületállományával kapcsolatos új beruházások, kiemelt rekonstrukciók irányítása volt a feladata (Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetem, Budapesti Eötvös Loránd Tudományegyetem, Szépművészeti Múzeum, Múcsarnok, Néprajzi Múzeum, Iparművészeti Múzeum, Pécsi és Szegedi Tudományegyetemek, Országos Levéltár). Tervpályázati zsűrikben is közreműködött. A rendszerváltás után kiemelt feladata volt a Berlini Collegium Hungaricum korszerűsítési és bővítési munkáinak irányítása és műszaki ellenőrzése. Nyugdíjba vonulásakor a „Művelődés Szolgálatáért-díj” kitüntetésben részesült.

Az egyetem szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Kraszkó Pál

*1939-ben született Békéscsabán
Építészmérnöki oklevelének száma: 2250/1963*

2013-ban aranyoklevelet kapott.

Az egyetem elvégzése után 1963-tól 1968-ig a Békés Megyei Állami Építőipari Vállalat műszaki osztályán dolgozott, majd 1968 és 1972 között a Békés Megyei Beruházási Vállalat főmérnöke volt. Ezt követően a Békés Megyei Tervező Vállalatnál műterem vezetői beosztás mellett, építész tervezést is végzett. A Tervező Vállalat megszűnése után 1998-ban alapította meg a Köröslak Építész Tervező Bt-t és 2010-ig folytatta építésztervezői munkáját. 2010 óta nyugdíjas. Fontosabb munkái: Békéscsaba – Kórház rekonstrukciója II. ütem; Gyula – Megyei Kórház műtési tömb rekonstrukció; Gyula – Megyei Kórház kardiológiai rehabilitációs központ; Szeghalom – Érmelléki Vízműtelep; Békéscsaba – 20 tantermes Rózsa Ferenc Gimnázium (társtervező Vukovics Miklós); Békéscsaba, Kossuth tér – Halászlányos kút és Petőfi tér Angyalos kút (szobrász: Mészáros Attila). Az évek során több kitüntetést kapott Kiváló Munkáért, Az év lakóháza, Építőipari Tudományos Egyesület Érdemérem és Alpár Érem.

Az egyetem szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Mikó Árpád

*1939-ben született Dunakisvársányban
Építésmérnöki oklevelének száma: 2161/1963*

2013-ban aranyoklevelet kapott.

Miután befejezte az egyetemet 1963-ban a 23. sz. Állami Építőipari Vállalatnál kezdett dolgozni technikusként, majd építésvezető helyettesként. 1967-től fejlesztőmérnök, monolit vasbeton szerkezet építési mód keretében az „ÉTI-DOTTROD II” eljárás fejlesztésében vett részt. 1972-től a hagyományos monolit vasbeton szerkezetű építési mód korszerűsítésében a „HÜNNEBECK” nagytáblás zsaluzási rendszer bevezetése volt a feladata. Később a termelés előkészítés, szerződés kötések osztályán osztályvezető helyettes volt, ahol a vállalat termelési feladatának szervezésével és ütemezésével bízták meg. Közben 1967-től 2006-ig mellékállásban műszaki tantárgyakat is tanított építőipari szakmunkásképzőben, valamint vizsgabizottsági elnök volt kémiai szakközép- és szakiskolában. 1982-től két éven át a Fővárosi Beruházási Vállalatnál beruházó, létesítményfelelős mérnök, majd ezután 1992-ig az Alba Architectura Kft.-nél irányítja a vállalat munkáit, árajánlatait, szerződéseket és a műszaki vezetést. E megbízatás után 2003-ig az APEH központjában, az operatív főosztályon dolgozik. 2003-ban vezető főtanácsosként nyugdíjazták. Munkája során többször kapott kitüntetést, mint kiváló dolgozó, kiváló újító és kimagasló gazdasági munkáért elismerést. Továbbá 1998-ban a „DO UT DES” és a „BEZERÉDY”-díjat.

Az egyetem szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Milasovszky Judit

*1939-ben született Budapesten
Építésmérnöki oklevelének száma: 2258/1963*

2013-ban aranyoklevelet kapott.

A diploma megszerzése után Budapest Pesterzsébet Önkormányzatánál kezdett dolgozni magasépítési csoportvezetőként. Ezt követően 1975-ig a VEGYÉPSZER Építési Igazgatóságánál volt vezető tervező a kivitelezést előkészítő területi főépítésvezető mellett, ahol a vállalat saját épületein, valamint külső megbízók számára építendő létesítményeken dolgozott (irodaház, szociális épületek, vegyészeti üzemek). Az ezt követő 20 évben a Budapesti Közlekedési Vállalat munkatársaként létesítményfelelős, beruházási kooperációs vezető és vállalkozási-vagyonhasznosítási főmunkatárs volt (a teljes beruházási folyamat lebonyolítása, versenytárgyalások lefolytatása és értébecslés a BKV különböző létesítményeinél). Itt többször kapott munkájának elismeréséért kitüntetést. 1996-ban került az Országos Villamos Távvezeték Rt.-hez. Ekkor alapította meg saját vállalkozását is. Építési, tervezési, kivitelezési munkáknál volt építész szakértő. 1999-ben a Virág Csaba és ZHJ Építésziroda Kft. irodavezetője lett, ahol többek között a Kálvin Center irodaházak, a budaörsi Auchan áruház és a kőszegi Fő tér 7. sz. alatti hotel-étterem-bár megvalósításán dolgozott. 2000-ben a Betonút Zrt. projektmenedzsereként folytatta a munkát (EU pályázatok angol nyelvű műszaki dokumentációjának elkészítése – Tompa, Ártánd, stb.). 2002 óta ismét Virág Csaba munkatársa lett. Főbb megépült munkáik: Rózsadomb Villapark, Budai Irgalmas Kórház, Török Fürdő, MVM Budai Várban MAVIR Számítóközpont felújítása. Két nyelven beszél. Munkája mellett ingatlanszakértői és felelős műszaki vezetői jogosultságot is szerzett. Férje, Virág Csaba építészeti hagyatékának gondozása. Hozzájárulás a Budai Várnegyedben található, korábban Virág Csaba által tervezett MAVIR Számítóközpontnak a Magyar Kormány egyik minisztériumának való áttervezéséhez.

Az egyetem szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Dr. Müller Ferenc

ny. egyetemi tanár

*1939-ben született Szombathelyen
Építésmérnöki oklevelének száma: 2224/1963*

2013-ban aranyoklevelet kapott.

Oklevelének megszerzése után 1966-ban egyetemünkön doktori címet szerez. 1968-1973-ig ugyanitt aspiráns, 2006-ban a mesterséges intelligencia kérdéseivel foglalkozó értekezéseért elnyeri a PhD doktori címet. Első munkahelye a Zalaterv, műteremvezetőként a zalaegerszegi városi fedett uszodát és a landorhegyi szupermarketet tervezi. 1964-1977-ig a BME-n tanársegédi, ill. adjunktusi beosztásban végez oktató és kutató munkát, majd a pécsi PMMF tanszékalapító tanszékvezető docense lesz. 1977-1980 a Tervezésfejlesztési Intézet tervezésautomatizálással foglalkozó főosztályát vezeti, majd a Medicor–Medinvest főmérnökeként Algériában, Mozambikban és Kuwaitban dolgozik. 1999-2008 között az Agrokombi Kft. ügyvezetője és fejlesztési munkáinak vezetője, vasúti szállítóeszközök kifejlesztésén dolgozik. 2008 óta Fót főépítésze, valamint tagja az Országos Főépítész Kollégiumnak. Kurátora a Nemzeti Kulturális Alapnak, tanácsosa az Osztrák Iskola Alapítványban a magyar szakminisztert képviselő alapítványnak. Egyetemünk Gép- és Terméktervezési Tanszékén meghívott egyetemi tanár, a szak államvizsga bizottságának elnöke 2001 óta. A Szent István Egyetem Építéstudományi Karán is oktat. A Moholy-Nagy Művészeti Egyetemen intézetigazgató, egyetemi tanár, általános rektorhelyettes, majd 1985-2004-ig mb. rektor. 1991-1995 között a Magyar Építész Kamarának és Szövetségnek alapító tagja, 1995-1999-ig az Építészkamara felügyelő bizottságának elnöke. Foglalkozott az ipari formatervezés és konstrukció aktuális kérdéseivel, több ipari megbízás keretén belül valósultak meg tervei. Formatervezője volt a sorozatban gyártott vérvételi, valamint látásvizsgáló készülékeknek. 2017-ben a Magyar Építész Kamara „Kamarai éremmel”, 2019-ben a köztársasági elnök a Magyar Érdemrend Lovagkeresztjével tüntette ki.

Az egyetem szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Pintér Örs

*1939-ben született Baján
Építésmérnöki oklevelének száma: 2252/1963*

2013-ban aranyoklevelet kapott.

A diploma megszerzése után öt évig a Kavicsbánya Vállalatnál dolgozott a tervezésben, a termelés előkészítésében és irányításában (hegyeshalmi, csepeli és délegyházi kavics-osztályozók szociális épületei). Ezt követően 1976-ig a Kő- és Kavicsipari Egyesülés munkatársa volt, ahol az ország összes állami kő- és kavicsbányájánál a beruházások előkészítése, komplex ipari létesítmények tervezése és a megvalósítás szervezése, irányítása és ellenőrzése volt a feladata (Recsk, Szob, Uzsa, Zalaháp, Nógrádkövesd, Miskolc, Nyékládháza, Csepel, Hegyeshalom, Adony). Ezután tíz évig az Ipari Minisztériumban a kiemelt könnyűipari beruházások előkészítése és a megvalósítás koordinálása alkotta a munkáját (a Halasi Kötöttárugyár és a Simontornyai Bőrgyár rekonstrukciói, a Vietnámban létesített fonoda tervezési munkáinak koordinálása). 1986-2001 között a KIPSZER Fővállalkozási és Tervező Rt-nél ajánlati főmérnökként közbeszerzési pályázatok készítése, vállalkozási feladatok és versenytárgyalások értékelése volt a feladata (Szent János Kórház konyha-üzeme, Gödöllői Egyetem Főiskolai Kar új épületegyüttese, Állami Biztosító irodaépülete, OITI Idegsebészeti műtőépülete, SOTE Pszichiátriai Klinika rekonstrukciója, Nagytétényi Kastélymúzeum rekonstrukciója, Magyar Országos Levéltár, ELTE Informatikai épülete). 2001-től nyugdíjazásáig, 2003-ig Budapest Főváros Terézváros Polgármesteri Hivatalában a Vagyongazdálkodási Igazgatóságot vezette (az önkormányzati épületek, utak, parkok és játszóterek felújítása, épület-rekonstrukciók valamint új létesítmények). Pályája során több szakmai tanfolyamot is elvégzett (ipari beruházások gazdasági értékelése, versenytárgyalásos vállalkozási rendszer az építőiparban), és közigazgatási szakvizsgát is tett.

Az egyetem szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Dr. Preisich Katalin

műszaki tudományok kandidátusa

1940-ben született Budapesten
Építészmérnöki oklevelének száma: 2206/1963

2013-ban aranyoklevelet kapott.

A diploma megszerzése után 1981-ig az Alumíniumipari Tervező és Kutató Intézet munkatársa volt, ahol építésztervezőként, később pedig szakosztályvezetőként dolgozott. Ezen időszak alatt több mint két tucat épülete valósult meg (Komjádi Béla Sportuszoda, Székesfehérvári KÖFÉM Sportcsarnok, családi házak). Nyolc sikeres országos építészeti tervpályázaton társtervezőként díjat vagy megvételt nyert (Nemzeti Színház elhelyezése, Nyugati pályaudvar felújítása). Szerkezetfejlesztési tevékenységet is végzett (ALUDONGA, poliuretánhabos szendvicspanel, alumínium homlokzat-burkolati rendszerek). Mindeközben 1965-66-ban Bécsben dolgozott tervezőként Prof. Georg Lippert irodájában. Mintegy 10-15 megvalósult rekonstrukciós munkában is részt vett (SOTE Elméleti Tömb, volt Olasz Nagykövetség, Brit Nagykövetség üvegtető). Építésügyi, illetve igazságügyi szakértőként több mint 100 szakértői véleményt készített. 1981-ben a Budapesti Műszaki Egyetem Épületszerkezet-tani Tanszék adjunktusa, majd 1993-ban docense lett. 1996-2005 között tanszékvezető-helyettesként végezte munkáját. Oktatói munkája során épületszerkezet-tani tárgyak oktatója, illetve jegyzetek és segédletek írója volt. Kutatási tevékenységet is végzett, amely során alkalmazástechnikai kézikönyvet, tanulmányokat, tudományos cikkeket írt, előadásokat tartott hazai és külföldi konferenciákon. 1991-ben a műszaki tudományok kandidátusa lett, 1994-ben pedig PhD fokozatot szerzett. 1998-2003 között Széchenyi Professzori Ösztöndíjat kapott. 2012-ben elnyerte a címzetes egyetemi tanári címet. Pályája során egyebek mellett több ízben nyerte el az Építészeti Nívódíjat. Számos szakmai szövetség tagja és tisztségviselője volt (MTA Építéstudományi Bizottság, Magyar Építész Kamara, WTA Nemzetközi Tudományos-technikai munkacsoport).

Az egyetem szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Rosch Gábor

1939-ben született Budapesten
Építészmérnöki oklevelének száma: 2212/1963

2013-ban aranyoklevelet kapott.

1958-ban felvétel nyert a Budapesti Építőipari Műszaki Egyetem Építészmérnöki Karára, 1963-ban építészmérnöki MÉSZ, ÉTE diplomáját kapott. 1982-ben iparosított építés szakmérnöki oklevélre tett szert. 1963-ban felvétel a Magyar Építőművészek Szövetségébe és az Építéstudományi Egyesületbe. Munkahelyei között szerepeltek: 1963–65 ÉM. 44. sz. Építőipari Váll., 1965–75 ÁÉTV, építésztervezőként, 1975–85 között pedig az UVATERV-ben vezető építész tervezőként tevékenykedett. 1985–2006 években a KÖZTI-nél lett vezető építész tervező, 2006-tól, ÉTE-n és BVE-n tevékenykedett. 2005-ben Podmaniczky díjjal tüntették ki. Épülettervezési munkái: 1966. Paksi konzervgyár, 1968. Szolnoki Rep. Főiskola, kollégium és tornaterem, 1969. Balatonvilágos, üdülő, 1970. Csongrád, vízirendőrség, 1970. Veszprém, irodaház, 1972. Júliamajor, Növényvédelmi Kutató, 1970–72 Orosháza, irodaház, 1971. Szolnok, Tallin Filmszínház, 1973. Zánka, egészségház, stadion, 1972–73. Cegléd, toronyházak, 1972. Bp., Bimbó út 168. lakóházak, 1973. Szentendre, Falumúzeum, Magyarfalva, lakóház rekonstrukció, 1973. Békéscsaba Oktatási Központ, 1976–77. Békásmegyer, Állami Biztosító okt. közp. 1977 Líbia, Sabratah, Al Brayquah, Tunézia: Medenine vasútállomás, mecset, 1979. Bp., Dégép raktár, 1980-81 Bp., Ferihegy hőenergiabázis, 1983. Gyál, Autóker. raktárbázis, 1985. Tripoli, metró, 1987. Bp., János kórház orr, fül, gége épület, 1988. Budaörs, bevásárlóközpont beép. terv, 1994. Zalaegerszeg, kórház műtőép., 1995. Ózd, művese áll., 1998. Székesfehérvár, városi piac, 1994-2005. Bp., Magyar Nemzeti Múzeum rekonstrukciója. Tervpályázatok, lakóházak, benzinkutak, gépkocsiszervizek, 1995–2022. kb. 150 építészeti cikk a Magyar Építőművészet, Magyar Építőipar, Örökségvédelem, Alaprajz, Hegyvidék, Városunk c. lapokban, valamint több könyv.

Az egyetem szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Schömer András

*1939-ben született Budapesten
Építésmérnöki oklevelének száma: 2227/1963*

2013-ban aranyoklevelet kapott.

1958-1963 években az ÉKME Építésmérnöki Kar okl. építésmérnökeként tevékenykedett. 1963-ban a BUVÁTI Városrendezési Iroda beosztott tervezőjévé lépett elő. 1964-1966 a Stockholmi Műegyetem rendkívüli hallgatójává, illetve gyakornokká vált prof. Paul Hedquist építészirodájában. 1966-1969 a BUVÁTI Városrendezési Iroda önálló tervezője, 1969-1970 között pedig Bp. III. ker. műszaki osztályvezetője. 1970–1978 között a BUVÁTI Városrendezési Iroda szakosztályvezetője és vezető tervezője, majd 1978-1981 a Pest megyei Tanácsi Tervező településrendezési főmérnöke, vezető tervezője. Ezt követően az ÉVM Településrendezési osztályvezetője, amit 1982-1989 években a Fővárosi Tanács Városrendezési és Építészeti Főosztály vezető helyettesi posztja követett. 1989-től 2011-ig a Schömer Műterem Településrendezési és Építészeti Kft. vezető építésze és település-tervezője. B/ Kamara Magyar Építész Kamara alapító tagjaként É/1-01-00107 és TT/1 jogosultságot szerzett, továbbá 1972 óta a Magyar Igazságügyi Szakértő Kamara tagja. A Schömer Műterem Kft. ügyvezetőjeként, valamint településtervezési és építészettervezői vezetőjeként számos építészeti és településrendezési munkát vitt véghez, amelyek között kiemelhető: 1991-1992 Budapest településszerkezeti tervének indító tanulmánya, 1993-1994 Kőbánya fejlesztési, szabályozási koncepcióterve, 1995-2011 Székesfehérvár, Celldömölk, 2008 Gyula város településszerkezeti és szabályozási terve, Budapesten különféle szabályozási tervek több kerületben, a budapesti agglomeráció területén készített következő szabályozási tervek: Budaörs, Budakalász, Dunakeszi, Gödöllő, Ráckeve stb. Nyugdíjasként alkalmi kiesebb tervezési munkákat vállalt. 1972 óta igazságügyi szakértő, folyamatosan kap felkérést, kirendelést.

Az egyetem szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Somoskövi Mihály

*1940-ben született Jánoshalmán
Építésmérnöki oklevelének száma: 2239/1963*

2013-ban aranyoklevelet kapott.

1963-ban, az ÉM CSM ÁÉV Makói Építésvezetőségén kezdte pályafutását. Fél év múlva építésvezető lett. Főbb munkái itt: kórház, Korona szálló, Gyógypedagógiai Intézet és József Attila Gimnázium korszerűsítése és bővítése, az új épületek közül: kenyérgyár, Kálvin utcai Gimnázium, Főtér csipkesori lakóházak és környéki szarvasmarha telepek. Ezután a Csongrád megyei Beruházási Vállalatnál az állami beruházásban létesülő építmények beruházás előkészítési munkáit végezte. 1967-ben ismét kivitelező lett a CSOMIÉP-nél, ahol középvezetői beosztásokban műszaki előkészítői, vállalkozási, műszaki fejlesztői és termelésirányítói feladatokat végzett. 1971-től a Szegedi Tervező Szövetkezethnél építész tervezőként dolgozott. Szegedi munkái: DÉMÁSZ székház és eklektikus épületek korszerűsítése, klubkönyvtár, tornacsarnok és új lakóépületek. Túrkeven: Közlekedési Szakközépiskola bővítése, tornacsarnok, szakműhelyek és 128 fh kollégium, művelődési ház és könyvtár, AKÖV részére 1000 adagos főzőkonyha, 500 fős étteremmel. NO FINES építési technológiás lakóépületek Keszthelyen, a Fodor Imre úti ltp., Hévízen a Sugár úti ltp., Somogytarnócan, erdészeti majorban 40 db családi házas ltp. tervezése. 1982-től a CSOMITERV-nél műemlék jellegű eklektikus lakó- és oktatási épületek tervezése. 1987-től a MATÁV-TELETERV Kft.-nél telefonközpontokat és postahivatalokat tervezett. Ezután visszatért első munkaadójához, a DÉLÉPÍTŐ Rt.-hez, ahol nyugdíjazásáig, 2003-ig vállalkozási osztályvezetőként dolgozott. Magántervezői munkák 1980-2012 között: lakó-épületek, iskolabővítés, korszerűsítés, EMITEL Rt. székház és 30 000 vonalas elektronikus telefonközpont. Négy országos tervpályázaton nyert díjat építész-grafikus Sándor öccsével. Mérnök továbbképző Intézetben (Építészeti alkotó műhelyeink) is végzett tanulmányokat.

Az egyetem szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Szegedi Ferenc

*1937-ben született Nyíregyházán
Építészmérnöki oklevelének száma: 2149/1963*

2013-ban aranyoklevelet kapott.

1963-ban Nyíregyházán kezd dolgozni, mint tervező. Ezután 1967-ben Miskolcra kerül, ahol szintén tervezési munkákat végez. Két év után 1991-ig Budapesten folytatja ezt a tevékenységet, mint szakági főmérnök, majd politikai pályára lép, Budapesten két cikluson át fővárosi képviselő, 1994-98-as időszakban a XI. kerület polgármestere. Jelenleg nyugdíjas és a XI. kerületi tervtanács tagja. Főbb munkái közül néhány: kisvárdai strand-fürdő; Nyíregyházán több lakás; mátészalkai áruház; Miskolcon iparterület rendezési terve; autószervizek Nyíregyháza, Hatvan, Budapest, Debrecen; diplomata lakáson Budapesten a Hungária körúton; gödöllői posta. Több eredményes pályázata volt. 1970-1978-ig pedig a BME Magasépítési Tanszékén óraadóként is dolgozott. Tervezési munkáiért öt alkalommal kapott vállalati nívódíjat, valamint politikusként is többször kitüntették. 2022-ben megkapta „Újbuda Díszpolgára” kitüntető címet.

Az egyetem szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Szegner László

*1940-ben született Balassagyarmaton
Építészmérnöki oklevelének száma: 2190/1963*

2013-ban aranyoklevelet kapott.

A diploma megszerzése után kivitelezési gyakorlaton a 25. sz. Állami Építőipari Vállalatnál helyezkedett el. 1965-1988 között a BUVÁTI tervezője, majd szakosztályvezetője volt (COMPACT központi telepe, Dohány utcai zsinagóga és Hősök temploma-Bp., lakótelepek-Bp., több nyertes és díjazott tervpályázat). Ezt követően 1992-ig az UVATERV Építészeti Osztályának vezetőjeként dolgozott (City Gate International Business Center – Bp., szemlencsegyár – Zsámbék, teniszcentrum). 1992-1994 között az EXPO '96 főépítészeként, illetve a Programiroda építészeti főigazgatójaként az expo beépítési tervén dolgozott. 1996-ig visszatért a BUVÁTI Rt-hez irodavezetőként, illetve igazgatóhelyettesként. Mindeközben 1990-1998 között Óbuda Önkormányzatánál az Építészeti-Városépítési és Környezetvédelmi Bizottság elnökeként, majd alpolgármesterként dolgozott. Ezt követően 2002-ig az IPARTERV építésze, majd az építész iroda igazgatója volt (Fővárosi Levéltár, ravatalozó és temető-Bp. III. ker., Kolossy téri piac, Nívódíjas ABC áruház Csepelen, Óbuda-Békásmegyer városfejlesztési koncepció, Budapest több városrészének szabályozási terve). Ezután két évig a 11 építészttömörítő AP Építészeti és Várostervezési Stúdió tervezőjeként, ügyvezetőjeként végezte munkáját. 2004-2010 között a DunaCity Ingatlanfejlesztési Kft. főépítésze volt (320 ha és 520 ezer m² bruttó szintterület). Ezzel párhuzamosan 2006-2010 között Óbuda alpolgármestereként is tevékenykedett (fejlesztési pályázatok). Pályája során publikált is és kiállításokon is részt vett. Építészeti és városépítészeti tevékenységét 2001-ben a Magyar Köztársaság Aranykeresztjével ismerték el.

Az egyetem szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Szilárd István

*1938-ban született Mohácson
Építészmérnöki oklevelének száma: 2267/1963*

2013-ban aranyoklevelet kapott.

Mohácson születtem 1938. 08. 27-én. Általános iskolába szülővárosomban jártam. Középiskolát a pécsi Pollack Mihály Építőipari Technikumban végeztem 1952–1956 között. A technikum elvégzése után egy évet a Baranya megyei Állami Építőipari Vállalatnál dolgoztam. 1957-1962 között a Budapesti Műszaki Egyetem Építész Karán tanultam és szereztem diplomát. 1962-1975 között a Fővárosi Tanács VB Házkezelési Igazgatóság Műemléki Osztályán dolgoztam, mint tervező, majd tervező csoportvezető. Tervezőként feladatom volt a fővárosi műemléki lakóépületeinek részleges vagy teljes felújítási tervdokumentációinak elkészítése. Ez időszakban nagyobb munkáim – a teljesség igényessége nélkül – I. ker. Uri utca 18-24., Táncsics Mihály u. 31., V. ker. Kossuth Lajos u. 3., Múzeum krt. 5. és 31., Károly krt. 8., VI. ker. Andrássy út 53., VIII. ker. Kőfaragó u. 5., XVI. ker. Cziráky u. 1. szám alatti házak tervei. A tervdokumentáció elkészítésén túl a felsorolt munkák tervezői művezetését is elláttam. 1975-1989 között a Budapesti Műszaki Egyetem Gazdasági és Műszaki Főosztályán dolgoztam, mint tervezői csoportvezető. Feladatom volt a Műszaki Egyetem távlati fejlesztési tervének elkészítése, beruházásainak és felújításainak előkészítése, terveztetése és a kivitelezés bonyolítása, műszaki ellenőrzése. 1989-1998 között – nyugdíjba vonulásomig – a Hargita Kft.-nél dolgoztam, mint műszaki vezető. Feladatom volt a Kft. Építőipari egységének vezetése a tervezéstől a megvalósításig. 2000-ban megalapítottam a SZIL-ART Kft.-t, amelynek 2022-ig, a végleges nyugdíjba vonulásomig, ügyvezetője voltam. Az Építész és Mérnöki Kamara tagja vagyok a 01-388 és a 01-10-467 számokon.

Az egyetem szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Szincsák József

*1938-ban született Kisvárdán
Építészmérnöki oklevelének száma: 2220/1963*

2013-ban aranyoklevelet kapott.

Mielőtt az Építész karra felvételt nyertem, egy évet mint építész technikus az akkori HŐTERV-nél dolgoztam, mint statikus szerkesztő. Az egyetemi tanulmányaim tizedik félévében – édesapám halála és azt követő családi nehézségek miatt –, mint abszolvánt építész mérnök állást vállaltam a Tatabányai Szénbányászati Tröszt tervező irodájában. Így a diplomatervem ellésztéséhez csak jó 2 hónap késéssel kezdtem hozzá. Egy alkalommal Weichinger Károly professzor úr is korrigálta tervemet, majd meghívott, hogy végzés után legyek tanársegédje a Középülettervezési Tanszéken! Öt év múlva mentem át a Rajzi Tanszékre oktatni, ahol ma is, mint nyugdíjas docens tanítok. 1982-ben szereztem egyetemi doktori címet. Egyetemi munkáim mellett számos lakó- és középületet terveztem hazánkban és más országokban is. 1984-ben – tíz évi magántanulás után – egyetemi munkahelyemet megőrizve, a Magyar Állami Operaház magánénekeise lettem Csák József néven. Mint vezető tenorista az ott eltöltött 26 év alatt 32 fő- és címszerepet énekeltem el itthon és a világ számos híres színpadán. A tanítás és a zene adja életem lényegét, mely mind a mai napig tart. Ma is bejárok a tanszékünkre tanítani az általam szerkesztett „Betű- és írásművészet” tantárgyat. Ma már az Operaházban nem dolgozom, csak koncertezek, zenét tanítok és két opera- és dalstúdiót is vezetek.

Az egyetem szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Takács Máté

*1937-ben született Mindszenten
Építészmérnöki oklevelének száma: 1899/1961*

2011-ban aranyoklevelet kapott.

Első munkahelye a Fővárosi 2.sz Építőipari Vállalat, majd 1963-tól 1964-ig a Műszaki Egyetem Városépítési Tanszékének tanársegédje. 1964-1969-ig a Szegedi Tervező Vállalat tervezője és műteremvezetője. Ezt követően Szeged mj. Városi Tanács városi főépítésze. 1969-1970 között Városépítési-Városgazdasági Szakmérnöki Kurzuson vett részt. 1968-tól a Dél-magyarországi Tervező Vállalat igazgatója 1998. évi nyugdíjazásáig. 1992-től mint magánvállalkozó, építész és települési vezetőtervező. Számos jelentősebb településrendezési munkája mellett több ízben publikált. Tagja a Magyar Építőművészek Szövetségének, az Urbanisztikai Társaságnak, és a Magyar Építész Kamarának. Szakmai teljesítményét és elismertségét az 1968-as Szeged Város Műszaki Díja, az 1971-es Magyar Építőművészek Plakettje, az 1981-es Hild János Emlékérem, valamint a „Habitat 1993” Emlékérem is fémjelzi. Az MTA Városthörténeti Albizottsága megbízásából 2014-ben elkészült „Magyar Városthörténeti Atlasz 3. Szeged Városthörténeti Atlasza” amelynek társszerzője voltam. 2017-ben Szeged Város Arany plakettet adományozott „Szeged városfejlesztése érdekében végzett több évtizedes kimagasló tervezői tevékenységéért”. Ugyancsak 2017-ben Vedres István-díjat adományozott a Csongrád Megyei Építész-, Mérnök-, Kereskedelmi és Iparkamara, valamint az Urbanisztikai Egyesület „Eredményes Főépítész, Urbanisztikai és Építésztervezői tevékenységéért”. 2018-ban Szeged városa „Pro Urbe díjat adományozott a városért végzett tevékenysége elismeréseként”.

Az egyetem szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Toli Sztéfáni

*1938-ban született Perikopiban
Építészmérnöki oklevelének száma: 2248/1963*

2013-ban aranyoklevelet kapott.

A diploma megszerzése után a 43. sz. Állami Építőipari Vállalatnál kezdett dolgozni tervezői és kivitelezői munkát végzett. Ezt követően a Pécsi Tervező Vállalatnál volt tervező, majd ismét Budapesten az Általános Épülettervező Vállalatnál, ahol döntően honvédelmi és belügyi rendeltetésű létesítmények terveit készítette (oktatási, körleti, szociális és műhelyépületek). 1972-től az Élelmiszeripari Tervező Vállalatnál ismét önálló, majd irányító tervezőként dolgozott: üdítőital-palackozók Szegeden, Székesfehérváron és Budapesten; borérlelők és palackozók Budapesten, Szegeden és Egerben; a Budapesti Édesipari Vállalat gyárainak épületei; Soproni Sörgyár bővítése; Szabolcs Megyei Gabonaipari Vállalat megbízásából finn és svéd technológiával létesült keményítőgyár és járulékos létesítményei Máté-szalkán. Továbbá Mongóliában húskombinát víztisztító üzemépülete, valamint Kuvaitban pályázatra 2000 férőhelyes baromfi-feldolgozó üzem. Mérnöki munkájának befejezéseként saját alapítású vállalkozásában főleg élelmiszeripari létesítmények korszerűsítési terveinek készítésével és speciális ismereteket igénylő egységek kivitelezésével foglalkozik. Magán-tervezőként Budapesten és környékén több társasház és családi házat tervezett.

Az egyetem szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Tóth Éva Ilona (Dr. Andó Péterné)

*1940-ben született Székesfehérvárott
Építészmérnöki oklevelének száma: 2228/1963*

2013-ban aranyoklevelet kapott.

1963-tól a Fejér Megyei Tanács V.B. Építési-, Közlekedési- és Vízügyi Osztályán kezdett dolgozni beosztott építészmérnökként, 1969-től pedig építési csoportvezető építészmérnökként. Munkája a csoport irányításán kívül kiterjedt az alsóbb építésügyi hatóságok szakmai irányítására, építésügyi hatósági igazgatási, építésfelügyeleti, rendészeti stb. tevékenységekre is. Közvetlenül foglalkozott a megye területén folyó településhálózat fejlesztési, területrendezési, telekállítási, magántervezési és műemléki feladatokkal is. Kiemelten foglalkozott a megye 27 jelentős, műemlékileg védett kastélyának helyzetével, állagmegóvásával, felújításával, újrahasznosításával. Részt vett a regionális jelentőségű, valamint egy-egy településre vonatkozó tervek készítésében és jóváhagyásában. Részt vett a Velencei-tó és környéke üdülőterület mindenre kiterjedő fejlesztési koncepciójának kialakításában, végrehajtásában. 1968-1991-ig titkára volt a Fejér Megyei Építéstervezési Szakértői Bizottságnak. Magántervezési tevékenységet 1977 óta, az építésügyi szakértői tevékenységet pedig 1990 óta gyakorolja. 1963-tól folyamatosan a Megyei Tanácsnál dolgozott. Megszűnése után 1990-től megyei főépítész munkakört töltött be a Fejér Megyei Önkormányzatnál nyugdíjazásáig. Nyugdíj mellett 1997-től 2013 februárjáig folyamatosan, teljes munkaidőben a megyei építész kamara szakmai titkára volt. A Kamara örökös tagjává választotta. Több kitüntetésben is részesült munkássága elismeréséül, mint pl. Kiváló Dolgozó. Továbbá megkapta a Széchenyi Viktor-díjat, a Magyar Műemlékvédelmi díjat.

Az egyetem szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Vörös Ferenc DLA habil ny. egyetemi tanár, Professor Emeritus

*1940-ben született Győrben
Építészmérnöki oklevelének száma: 2196/1963*

2013-ban aranyoklevelet kapott.

Még tanulmányai alatt egyetemi társadalmi ösztöndíjasként bekapcsolódott az Épület-szerkezeti Tanszék munkájába. Diplomadíjasként végzett. Először gyakornokként, majd tanársegédként, később adjunktusként és 1990-től docensként oktatott a tanszéken. 1998-ban DLA fokozatot szerzett, 2000-ben habilitált és egyetemi tanári címet kapott. Jelenleg is a tanszék oktatója professor emeritusként. Tagja a Magyar Építőművészek Szövetségének és az Építőipari Tudományos Egyesületnek. A Magyar Építész Kamara munkájában a megalakulástól dolgozott, 2008-2010 között alelnök is volt. Oktatóként kezdetben az épületszerkezettan gyakorlati oktatásában vett részt. Később kezdeményezője és aktív résztvevője volt az új gyakorlati oktatási módszer kialakításának, valamint közreműködött a tantervi reformok kidolgozásában. Önálló tárgyrész előadója is volt. 1992-1994 között az Építészmérnöki Kar dékánhelyettesi, 1997-2000 között pedig a BME rektorhelyettesi feladatait látta el. 1995-től tíz éven át az Épületszerkezettani Tanszék vezetője, 2000-2002 között pedig az Épületek Szerkezetei és Berendezései Intézet igazgatója volt. Több alkalommal nyert el ösztöndíjat az egyetemi oktatás tanulmányozására, valamint tervező építészként is dolgozott Olaszországban. Részt vett oktatási segédanyagok összeállításában és Dr. Gábor László Épületszerkezettan című négykötetes tankönyvének készítésében. Oktatási munkája mellett tervező építészként számos középület, ipari és lakóépület terveit készítette el. Tudományos kutatási munkáját döntően a szerkezet-elemzés, -fejlesztés területén végezte. Vállalatok megbízása és bíróságok kijelölése alapján szakértői véleményeket készített. 2014-ben megkapta a Magyar Érdemrend Lovagkeresztjét.

Az egyetem szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Zsiros Imre

*1938-ban született Zagyvarékason
Építésmérnöki oklevelének száma: 2249/1963*

2013-ban aranyoklevelet kapott.

Építésmérnöki pályáját társadalmi ösztöndíjasként Szombathelyen a Vas Megyei Állami Építőipari Vállalatnál kezdte, ahol 1968-ig dolgozott. Pályája döntő részén, 18 évig, az építőipari kivitelezés területén dolgozott. Munkáját technológusi, építésvezetői, műszaki és termelési osztályvezetői, műszaki igazgatóhelyettesi, valamint KTSZ elnöki beosztásokban végezte. Beruházási területen kilenc évet dolgozott tervezési csoportvezetői és műszaki igazgatóhelyettesi munkakörökben. A rendszerváltás után 1991-től a Kincstári Vagyoni Igazgatóság kirendeltségvezetője volt, kezdetben Vas és Zala, majd Vas Megye területén nyugdíjazásáig, 2000 végéig. Többek között megszerezte az építész tervezői és igazságügyi szakértői jogosultságot is. Ezeken a területeken nyugdíjasként tevékenykedett 2016-ig. Szakmai munkájáért az alábbi kitüntetésekbe részesült: Vas Megyei Beruházási Vállalat műszaki igazgatóhelyetteseként Kiváló Munkáért az Építésügyi és Városfejlesztési minisztertől, valamint ugyancsak Kiváló Munkáért a Szociális és Egészségügyi minisztertől. Az aktív munkája mellett elvégezte a Városépítés és Városgazdálkodás szakmérnököt, amelynek diplomáját 1978-ban kapta.

Az egyetem szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Andrássy Balázs

*1947-ben született Budapesten
Építésmérnöki oklevelének száma: 132/1973*

Szüleim javaslatára kerültem az Ybl Miklós Építőipari Technikumba, anyagi körülményeink miatt az Út- és Vasútépítő Vállalat ösztöndíjasaként. Megszerettem az építészetet, azon belül pedig a műemlékekhez kezdtem vonzódni. Felvételt nyertem a Budapesti Műszaki Egyetem Építésmérnöki Karára, az Építészettörténeti Tanszéken diplomáztam. Ezután a vállalatnál út- és csatornaépítés, majd résalapozási munkák irányítása volt a feladatom. Megházasodtam, hat gyermekem született, tehát az ösztöndíj visszafizetésére nem, csak a vállalt évek ledolgozására gondolhattam. A vállalatközpont fejlesztési osztályára kerülve már tanult szakmámban tevékenykedhettem, mert telepek felvonulási-, üzemi épületeit, végül üdülőépületet is tervezhettem. 1989-ben szerencsésen átkerültem az Építőipari Beruházási Vállalathoz. Egy 132 lakásos társasház műszaki ellenőre lettem, majd nagy örömömre a vállalat országházi kirendeltségére helyeztek. Hívásra 1991 októberében át is léptem az Országgyűlés Hivatala Műszaki Igazgatóságára. Itt a külső (kő-) homlokzati és tetőfelújítások lebonyolítása és műszaki ellenőrzése lett a feladatom. Megelégedéssel tölt el, hogy az Országház mindegyik Duna felőli homlokzatrészének felújításában részt vehettem 2010-ben történt nyugdíjba vonulásomig. 1987-től ellátom a ferencvárosi Bakáts téren álló Ybl-féle templom templomgondnoki feladatait is. Pályázatokon elnyert összegekkel főleg az állagmegőrzésre törekedtem. Ezen felül kisebb részek – három kapuzat – felújítására nyílt lehetőségem. A tetőzet karbantartása és a homlokzatok, tornyok veszélytelenítési munkáinak lebonyolítása addig volt szükséges, amíg az egyházmegye által szervezett felújítás 2018-ban elkezdődött. A felújítás befejeztével unokáim fejlődésében gyönyörködöm, és gyerekeim építkezésében segédkezem.

Az egyetem szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Dr. Apai Gabriella (Sztanekné)

*1950-ben született Budapesten
Építészmérnöki oklevelének száma: 2/1973*

Az ezeréves királyi városban eltöltött ifjúkoromnak, szüleim és tanárain példamutatásának köszönhetem sokoldalú érdeklődésemet, az épített környezeti értékek megbecsülését, és az alkotóik iránti tiszteletet, aminek eredményeként az építészmérnöki hivatást választottam. A komplex, majd a diplomatervem az Építészettörténeti Tanszéken készítettem. A FÁÉV ösztöndíjasaként az első naptól önálló tervezési feladatokat kaptam, 1977-től MÉK É/1-es tervezési jogosultsággal. Minden megépült, ipari épületek, irodaházak, üdülőépületek, óvoda, kultúrház, egyedi és előregyártott szerkezetekből. Műemlékvédelmi szakmérnöki diploma, majd műszaki doktori cím birtokosa lettem. Második gyermekem születése után fejlesztőként dolgoztam. 1988-tól rehabilitációs és környezetvédelmi főmérnökként, majd főépítéssként szolgálhattam Székesfehérvár örökségvédő fejlesztését. (Belváros MRRRT, Környezetvédelmi Terv, ÁRT, az egyes városrészek RRT-je, műemléki értékeket bemutató tömbfeltárás, közterület rendezési tervek, homlokzatrekonstrukciók, cégérek, a Hiemer–Font–Caraffa tömb tudományos kutatásainak elindítása). A szakmai érdekellentétek harca az értékes pályamunkák ellenére sem kedvezett az egykori koronázó templom romjai felett emelendő múzeumépület megvalósulásának, a privatizáció miatt számos műemlék lakóház jövőbeni sorsa is aggasztó. A politikai csatározások színterét – családi okokból is – hátrahagyva, középiskolai és egyetemi oktatóként hasznosítottam elméleti ismereteimet és gyakorlati tapasztalataimat. Naprakész szakmai ismereteket a MÉK, ÉTE, MUT és az ICOMOS MNB tagjaként nyertem. A Porta Speciosa Egyesületben több mint 25 társadalmi munkában töltött év, mentorált diákjaim sikerei alapján érdemesítettek egykori és mai kollégák a Forster-díjra való felterjesztésre.

Az egyetem szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Ács Tamás

1948-ban született Zákányban

Építésmérnöki oklevelének száma: 149/1973

Gyermekkoromban festőművész akartam lenni. Édesapám nem tartotta komoly választásnak, helyette – ha már szeretek rajzolni, mondta – az építőipari technikumot javasolta. A szegedi Vedres István Építőipari Technikum elvégzése után így már kisebb rövidebb kitérőkkel, (UVATERV Építésziroda, előfelvételi utáni katonáskodás) a diploma megszerzése következett. 1973 nyarán már a Borsod megyei Állami Építőipari Vállalatnál, munka mellett készítettem el a diplomamunkámat, és a decemberi sikeres védés után fejlesztőmérnökként folytattam ugyanott. A kivitelező vállalatnál eltöltött 16 év alatt a szakmai ranglétra valamennyi fokán volt alkalmam a szakmát gyakorolni. A legizgalmasabb időszak a 80-as évek közepén végzett fejlesztő munka volt, ami a házgyári cellás rendszerű építéstechnológiát egy nyitott, variábilis építési rendszerré alakította át. Sajnos csak kevés épület valósulhatott meg az új gyártástechnológiával, az állami vállalatot a rendszerváltás elsöpörte, a rugalmas gyártást biztosító gyártópadok ócskavasként a hulladékgyűjtőbe kerültek. 1990 és 2003 között építész üzemmérnök végzettségű feleségemmel közösen alapított cégben folytattuk az építéskivitelezési tevékenységet. A diploma megszerzését követően, mint magántervező, folyamatosan végeztem tervezési munkát, elsősorban családi- és hétvégi ház tervezéseket, illetve a vállalkozói kivitelezési tevékenységeinkhez kapcsolódó összes építészeti és belsőépítészeti tervezési munkát. 2004-től az építéskivitelezést abbahagyva, csak tervezéssel foglalkozom. Az elmúlt közel 20 évben alkalmam nyílt kisebb-nagyobb középületek, ipari és műemléki épületek felelős tervezőjeként is kipróbálni képességeimet. A tervezés mellett hosszú szünet után ismét fontos az akvarellfestés, amely számomra ma is az alkotás örömét jelenti.

Az egyetem szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Balázs Ferenc

*1944-ben született Húgyagon
Építésmérnöki oklevelének száma: 3/1973*

1973-ban, egyetemi tanulmányaim és sikeres diplomavédésem után korábbi munkahelyemen, a Nógrád megyei Állami Építőipari Vállalatnál helyezkedtem el. A műszaki osztály előkészítő csoportjának vezetőjeként számos épület kivitelezés előtti felülvizsgálatát és előkészítési munkálatait végeztem. 1974-ben lehetőségem adódott építész tervezőként elhelyezkednem az AGROBER Vállalat Nógrád megyei Kirendeltségénél. Kezdetben beosztott, majd későbbiekben felelős tervezőként tevékenykedtem a Vállalat 1992. évi megszűnéséig. Ezután a Kirendeltség dolgozóinak egy részével közösen megalapított Salgótarjáni AGROBER Kft. résztulajdonosi tagjaként folytattam az építész és tartószerkezeti tervezést, 2015. évi nyugdíjba vonulásomig. A tervezéssel eltöltött – közel 40 év – idő alatt különböző épületek, létesítmények valósultak meg az általam készített engedélyezési és kiviteli tervek alapján, az alábbi – teljesség igénye nélküli – felsorolás szerint. Mezőgazdasági épületek: telephelyek, állattartási és szociális épületek, terménytárolók, silók. Ipari létesítmények: gépjavító műhely, Globus és Révai Nyomda üzemi épületei, URSA üvegyapot üzem-, iroda- és raktárépülete, közúti járműalkatrészt gyártó üzem, raktár, asztalos üzem. Oktatási épületek: tanműhely, óvoda, általános és középiskolák átalakítása és bővítése, tornatermek. Egészségügyi létesítmények: gyógyszerár, körzeti orvosi rendelő és szolgálati lakás, ápolóház. Lakóépületek: családi és OTP társasházak, szociális lakások, gyermekotthonok. Középületek: MGTSZ irodaházak, könyvtár, közösségi épületek, MHB bankfiókok kialakítása. A tervezői tevékenységem elismeréseként 2015. évben a Nógrád Megyei Építész Kamara – a Nagykeresztúri Községi Ház pályázatom alapján – az Év építésze 2015 díjat adományozta.

Az egyetem szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Bató Gábor

*1949-ben született Budapesten
Építésmérnöki oklevelének száma: 5/1973*

1973-ban végeztem a BME Építésmérnöki karán. Komplex és diplomaterveket Mináry Olga és Pattantyús Ábrahám Ádám irányítása alatt készítettem, így egyenes út vezetett az Ipartervbe, Mináry Olga osztályára, ahol 1991-ig dolgoztam. Igazán itt tanulhattam meg a szakmát, fantasztikus közösségben és munkákkal (CSŐSZER irodaházak és csarnokok, DKV létesítmények, MEZŐGÉP számítóközpont és csarnokok, szolgáltatóházak Szovjetunióba, hűtőházak Jugoszláviába, a Nemesfémvizsgáló és Hitelesítő Intézet iroda- és laborépülete, gabona- és timföldsilók stb.). 1975-1976. években az orenburgi gázvezeték építésén vettem részt, mínusz 40 fokban. Fiatalon elviselhető volt és ez megalapozta a jövőmet. A telepítésfejlesztési és környezetvédelmi osztály vezetőjeként váltottam és kerültem az olajtársaságokhoz. Előbb a BP Oil Hungária Kft. hálózatfejlesztési igazgatója, majd a Du-Pont CONOCO Hungária Kft. regionális hálózatfejlesztési igazgatója, utána a MOL Zrt. regionális hálózatfejlesztési igazgatója pozícióba kerültem, ahol az üzemanyagtöltő állomások tervezése, kiviteleztetése és üzemeltetése volt a feladatom. Fantasztikus tréningeken vehettem részt, és több magas elismerésben részesültem (Health and Safety Award – London UK, Marketing Excellence Award – Wilmington USA, President’s Environmental Award – Houston USA). 14 év után, az olajtársaságok fokozatos kivonulását követően, egy svájci építész iroda, a SWICARD Kft. ügyvezető igazgatójaként újra változatos feladatok tervezésében volt részem, 2010-es nyugdíjba vonulásomig. A Bató Bt. megalakításával a McDonald’s Kft. és az OMV Hungária Kft. fejlesztési feladatait segítem. Feleségem nem szakmabeli, hanem bankár, így jól kiegészítettük egymás tevékenységét. Két gyermekem van, Dóra és Péter, akik eddig három unokával örvendeztettek meg minket.

Az egyetem szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Belényes Bernadett (Bíróné)

*1949-ben született Szombathelyen
Építészmérnöki oklevelének száma: 143/1973*

1973 februárjában államvizsgáztam, majd a moszkvai Építőipari Műszaki Egyetemen voltam három hónapig ösztöndíjas. Diplomámat a BME Építészmérnöki Karának építész-statikus szakán védtem meg. A PMMF Szilárdságtan és Tartószerkezetek Tanszéken kezdtem dolgozni főiskolai tanársegédként, majd 1979-től adjunktusként. Eleinte építész tervezőként vettem részt a tanszék külső munkáiban (Kanizsa Bútorgyár bővítése, Baranya megyei Vízügyi Igazgatóság raktárépület, általános iskolai tornaterem Nagydobsza). A pécsi pince-program keretében felméréseket és szakvéleményeket készítettünk. Baranya és Tolna megyei malomépületek szerkezetének vizsgálatát végeztük, terhelhetőségi adatait adtuk meg. Szakmai tevékenységem később az oktatás didaktikájának és metodikájának fejlesztésére irányult. Egy évet töltöttem ipari gyakorlaton a Baranya Megyei Állami Építőipari Vállalatnál, ahol a beton- és vasszerelő üzemnél és az IMS osztályon dolgoztam. Kezdetektől fogva részt vettem a tanszék tárgyainak (mechanika, vasbeton, acélszerkezetek) gyakorlati oktatásában. A Mechanika tárgyból előadó és évfolyamfelelős voltam az építőmérnöki és településmérnöki szakon. Közreműködtem a mechanika távoktatási jegyzet írásában és számítógépes feldolgozásában. Amikor a tanszék profilja számítástechnika és informatika oktatásával is bővült, bekapcsolódtam. Feladatomból volt a végzős építőmérnöki hallgatók záródolgozatának előkészítése és megszervezése is. Sokat vállaltam szervezési és adminisztrációs munkákból. Az egyetemi építőmérnöki szak akkreditációjának előkészítésében is dolgoztam. Nyelvismeretemnek köszönhetően hallgatói csoportokat kísértem nyári gyakorlatokra (Leningrád, Wrocław, Cottbus). 2009. év végén vonultam nyugállományba. Kamarai tagságomat a Magyar Építész Kamarában és a Magyar Mérnöki Kamarában megszüntettem.

Az egyetem szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Bodoky Péter

*1949-ben született Budapesten
Építészmérnöki oklevelének száma: 6/1973*

Iskolai tanulmányaim után 1967-ben felvételt nyertem a BME építész szakára. Diploma-munkámat Farkasdy Zoltán mesterem vezetése alatt készítettem el. Építész diplomámat 1973-ban kaptam meg. Első munkahelyem a Középülettervező Vállalatnál volt, ahol a kórház-tervezési csoportnál a Győri Kórház tervezésében vettem részt. 1977-ben egy gyakornoki évet töltöttem a Vischer & Weber baseli építészirodában. 1978-ban a KÖZTI-ben Zalaváry Lajos csoportjába kerültem. Itt az Atrium Hyatt szálló tervezésében vettem részt. „Lajával” akit inkább mesternek neveztem, számos nemzetközi és magyar pályázaton vettünk részt. Amellett Hefkó Mihállyal – aki akkor Németh István mellett dolgozott – kisebb, önálló tervezőmunkákat is végeztünk. Egy továbbképzés keretében, 1978-1980 között a Fiatal építészek körének V. ciklusában mesteriskolai bizonyítványt szereztem, és 1986-ban megkaptam a vezető tervezői jogosultságot. 1986-ban családommal Svájcba költöztünk, ahol ma is élek. 1987-től 1995-ig a baseli Suter és Suter tervezővállalatnál dolgoztam, mint vezető tervező. 1996-ban egy tervező csoporttal Arcoplan néven húsz személyes tervezőirodát alapítottunk. Az iroda fő profilja egészségügyi intézmények tervezése volt. 2000-ben egy építész társammal megalapítottam a Bodoky & Heusler AG-t. Ez a kétfős tervezőiroda a mai napig is működik. Az iroda fő profilja öregotthonok és lakások tervezése és kivitelezése.

Az egyetem szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Brányik Ágnes

*1949-ben született Komáromban
Építésmérnöki oklevelének száma: 8/1973*

Az egyetem elvégzése után a Vecsési Tanácsnál helyezkedtem el, mint építéshatósági ügyintéző. Sokrétű munka volt, az építési és használatbavételi engedélyek elbírálása, valamint egyéb tanácsi beruházások, javítások hatósági feladatai is a munkakörömhöz tartoztak. Sokat tanultam ezen időszak alatt, melynek később hasznát vettem: kapcsolattartás az ügyfelekkel és a hatóságokkal, az építési jogszabályok megismerése és alkalmazása stb. Gyermekeim születése és Budapestre költözésünk miatt 1981-ben az Építőipari Beruházási Vállalatnál kezdtem dolgozni, mint előkészítő mérnök. A cég a nagyberuházások lebonyolítása mellett más építőipari munkákat is elvállalt, sokszínű volt a tevékenység, amiben részt vettem. 1985-től 1989-ig férjem Algériában kapott tervezői munkát, így az egész család kiköltözött. Nem dolgoztam, a négy évet a család ellátása mellett nyelvtanulással, valamint utazásaink során az algériai és marokkói építészet megismerésével töltöttem. 1989 októberében, a rendszerváltozás történései közepette jöttünk vissza Magyarországra. '89 decemberében az építőipar nagy átalakulása minket is mélyen érintett: mindkettőnk munkahelye egyszerre szűnt meg. Frissen szerzett nyelvtudásommal a BME Nemzetközi Kapcsolatok Osztályán tudtam elhelyezkedni. Következett néhány év, amikor olyan felsőoktatást segítő szervezeteknél dolgoztam, mint az EU Phare Programjában résztvevő TEMPUS Iroda. Ezen időszak szintén hasznosnak bizonyult, megtanított arra, hogyan lehet és kell eredményes pályázatokat elkészíteni. 1995-től az OTP Ingatlan Rt-nél dolgoztam nyugdíjba vonulásomig. Kezdetben lakások értékesítésével, majd a cég fő profilját jelentő lakásberuházások előkészítésével foglalkoztam. Örömmel végeztem ezt a munkát is, összetettsége miatt. Nyugdíjas napjaimat pedig az unokák aranyozzák be.

Az egyetem szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Czepek Gyula

*1949-ben született Bakonypéterden
Építésmérnöki oklevelének száma: 10/1973*

Diplomám kézhezvétele után a Soproni Tervező Irodában kezdtem dolgozni. A későbbiekben – néhány kivitelezési munkától eltekintve egészen mostanáig – elsősorban tervezéssel foglalkoztam. Tevékenységemet 1975-től a Győritervben folytattam, majd az Agrober Győri Tervező Irodájában. 1986-ban önálló céget alapítottam. Először Győr-Révfalui Tervező Gmk., utána Czepek és Horváth Építésziroda Kft., azután Czepek és Társa Építésziroda Kft. néven dolgoztunk. 2014-ben nyugdíjas lettem. Azóta is kisebb-nagyobb intenzitással egyéni vállalkozóként dolgozom. Sokrétű tervezési munkát végeztem. Lakóépületek, családi házak, társasházak terveit készítettem. Több óvodát terveztem, de iskola, irodaház, tornacsarnok terveit is jegyzem. Mezőgazdasági és ipari épületek is megbízásaim között voltak. A Balaton mellett egy saját tervezésű üdülőegyüttes kivitelezését is irányítottam. A Győr-Moson-Sopron Megyei Építész Kamara munkájában bizottsági tagként igyekeztem helyt állni éveken keresztül. Örülök, hogy építésként szolgálhattam azokat, akik megbíztak bennem, és segíthettem elképzeléseik megvalósítását. Szakmai tevékenységemen kívül szülőfalum közéletében is intenzíven részt vettem, történetét egy könyvben írtam meg. Szép családom van, feleségem, fiam, lányom, unokáim körében élek. Köszönöm a Jóistennek, hogy elégedetten tekinthetek vissza eddigi életutamra.

Az egyetem szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Dévényi Sándor DLA

Professor Emeritus

*1948-ban született Pécsen
Építésmérnöki oklevelének száma: 151/1973*

Minden cselekedetünk az emberiség kollektív tudására épül, így az építés is. Az építészetből engem a folytonosság érdekel. Hogyan illeszkedik bele az elődeink által hátrahagyott kultúrába, hogyan hasznosítjuk tudásukat, hogyan fejlesztjük tovább, mit adunk hozzá? Építész nyelvre fordítva ez az illeszkedés parancsa. Az ember alkotta építés a teremtés folytatása, a természeti környezet szerves része. Ez a parancs másképp hangzik, ha értékes épített, vagy természeti környezetbe tervezünk, ahol a meglévő érték megóvása, értelmezése, továbbfejlesztése, s másképp, ha értéktelen, szlömös környezetben dolgozunk, ahol egy új érték megteremtése a cél. Ezek a gondolatok vezettek közterek, mint a Szent Gellért tér, a Fővám tér Budapesten, műemlék helyreállítások, mint a Gellért Szálló épülete, a pécsi belváros rehabilitációja és foghíj beépítései, műtárgyak, mint a Rákóczi híd, a Dunántúl Autópálya (M65), fürdők Barcsen és Marcaliban, színház Nyíregyházán, templom Kékesden és szerte az országban, középületek, családi házak tervezésénél. Boldog lehetek, hogy egész életemben azt csinálhattam, amit szeretek és ehhez az alapot a Műegyetemtől kaptam.

Az egyetem szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Fejős János

*1948-ban született Szekszárdon
Építésmérnöki oklevelének száma: 16/1973*

A diploma megszerzése után rögtön a kivitelezés vonalára kerültem. Tizenhat évig fém-szerkezet építéssel és könnyűszerkezetekkel foglalkozó cégnél dolgoztam. Ebben az idő-szakban kétszer egy évet Algériában, és fél évet Bulgáriában töltöttem. A rendszerváltás környékétől kezdődően kisebb cégeknél dolgoztam, beruházás management területen. Saját cégem van 1996 óta és gyakorlatilag ugyanezt csinálom azóta is, építési management, épület- és üzemfenntartás, kivitelezés bonyolítása, kivitelezés saját vállalkozásban. A mai napig aktívan tevékenykedem.

Az egyetem szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Gaál László

*1948-ban született Budapesten
Építészmérnöki oklevelének száma: 23/1973*

A Teleki Blanka Gimnáziumban érettségiztem. A Budapesti Műszaki Egyetem Építészmérnöki Karán folytattam tanulmányaimat. A diploma megszerzése után a Budapest, XIV. kerületi Építőipari Szövetkezethél Outinord technológiával készülő lakóépületek építését irányítottam, majd építész tervezőként dolgoztam a Könnyűipari Gépgyártó Vállalatnál, ahol ipari épületek tervezésével foglalkoztam. Ezután a Palotai Építő Szövetkezet műszaki vezetőjeként, majd a 43-as ÁÉV ÉKSZOL leányvállalatának műszaki igazgatójaként tevékenykedtem. Hozzám tartozott a 2-es házgyár és a szakipari bázis irányítása. Az ÉTI-ben kutatási főmérnökként három találmány és nemzetközi szabadalom felfedezésében és megvalósításában vettem részt. Ezután a SOFORM Stúdió Zrt. műszaki igazgatójaként dolgoztam, ahol külföldi tapasztalatokat is szereztem, és mélyebben megismertem az épületszigetelési problémákat. Ekkor iratkoztam be a BME Szigetelő Szakmérnöki képzésére. Ettől kezdve az épületek hő és vízszigetelésének tervezői és kivitelezési munkáival foglalkozom. Megalapítottam először a Gál Elastomer Bau kereskedelmi és vállalkozási irodát, majd 1994-ben G&B Elastomer Kft. néven új céget indítottam, aminek ma is tulajdonosa és vezetője vagyok. Az ÉMSZ alapító tagja, később alelnöke lettem. A Szilikátipari Tudományos Egyesület épületszigetelő szakosztályának titkára vagyok. Miniszteri Elismerő Oklevelet kaptam 2006-ban, Szilikátiparért Emlékérmét 2013-ban. Néhány épület, ami a kezem nyomát is viseli: Halászbástya és Vár rekonstrukció részmunkái, a Hungexpo 4 pavilonja, Országgyűlési Hivatal, 16 Danubius szálloda, a hévízi Lotus Therme Hotel, 122 társasház, 68 családi ház, öt iskola, két lakóház Berlinben, valamint öt irodaház. 50 év – csak egy múló pillanat...

Az egyetem szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Gáts András

*1949-ben született Kaposváron
Építészmérnöki oklevelének száma: 25/1973*

1968-1973 között voltam a BME Építészmérnöki Karának hallgatója. Diplomamunkámmal felvételt nyertem a MÉSZ-be. Ösztöndíjasként hazakerültem Kaposvárra, ahol a SOMOGY-TERV-ben dolgoztam tervezőként. 1987-ben vezető tervező státuszba kerültem. 1986-ban megalakítottuk a KAPOSTERV Kiszövetkezetet. Olyan emberekkel dolgoztam együtt, mint Lőrincz Ferenc, Kampis Miklós, Borbás Gábor, Kárpáti Kálmán. A rendszerváltás után szétváltak útjaink. 1998-ban megalapítottam a G'architekt Kft-t, amely 2021-ig működött. Munkáim zömmel Somogy megyében készültek. A főbb közösségi épületek: Kaposváron baptista templom, Hősök temetője ravatalozó, nővérszálló; Mezőcsokonyán pünkösdi templom; Balatonbogláron községközpont, teraszházak, üzletközpont, orvosi rendelő; Balatonföldváron faluház, Jogar Hotel; Kőröshegyen faluház. Általános Iskolák: Csurgó, Nagyberki, Babócsa. Kastélyok: Alsóbogát, Mernye, Somogyfajsz, Segesd, Kastélyosdombó, Somogygeszti. Több műemléktemplom. A Somogy Megyei Építész Kamara Műemlék tagozatának vagyok tagja. Szakmai munkásságomat 70 éves koromban fejeztem be. Első házasságomból két gyermekem született, Andrea (1971) ügyvéd Budapesten, András (1972) várostervező építész Kaposváron.

Az egyetem szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Gecső Gyöngyi (Szarka Jánosné)

*1949-ben született Pécsen
Építésmérnöki oklevelének száma: 26/1973*

Az építészet iránti érdeklődésem az érettségi után kezdődött. Műszaki rajzolóként dolgoztam egy budapesti vállalatnál, segítőkész, kiváló közösségben. A BME építésmérnöki karán 1973-ban végeztem. Friss diplomásként lakó- és ipari épületek kivitelezésével foglalkozó, 21 sz. Építőipari Vállalatnál beosztott mérnökként kezdtem dolgozni. Néhány év után a dunaujvárosi 26 sz. Építőipari Vállalat beruházási osztályán beruházó, majd a tervezési csoportban tervezői feladatokat láttam el. Szakmailag felkészült és tapasztalt kollegákkal dolgozhattam együtt, ennek a későbbi munkáim során nagy hasznát vettem. 1976-tól mellékfoglalkozásként, később, gyermekeim születését követően, 1980-tól főállású magántervezőként dolgoztam. Ezekre az évekre szívesen emlékszem vissza, azt csinálhattam, amit szerettem és többet tudtam együtt lenni a gyerekeimmel. Változatos tervezési megbízásokat kaptam, Budapesten és vidéken családi házak, tetőtérbeépítések tervezésére, századfordulón épült komfort nélküli lakások korszerűsítésére, belvárosi pince- és egyéb helyiségek átalakítására, rendeltetések megváltoztatására vonatkozóan. Lehetőséget kaptam a Csillebérci Szabadidő Központban kulturális, szabadidő foglalkoztató, oktatási és kiszolgáló egységek, Pesthidegkúton több lakásos sorház tervezésére. Férjemmel, aki szintén szakmabeli, több alkalommal dolgoztunk együtt, az említett sorház is az ő műszaki vezetésével valósult meg. 1998-tól Terézvárosban építési hatósági feladatokat láttam el. Közigazgatási alap- és szakvizsgát tettem, és nyolc éven át dolgoztam nagyszerű kollégákkal együtt a hivatalban. 2006-ban mentem nyugdíjba. Azóta a családommal, unokáimmal töltöm a lehető legtöbb időt, a vidéki nyaralónkban élvezem a kertészkedést.

Az egyetem szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Godavszky Beáta

*1950-ben született Budapesten
Építésmérnöki oklevelének száma: 147/1973*

Az Egyetem befejezése után férjemmel Kecskeméten a Bács-Kiskun Megyei Tervező Irodánál kaptunk állást. Itt két évet töltöttünk. Mikor Kőszegen a Vas Megyei Tanács Tervező Iroda fiókirodát szándékozott létesíteni, és oda kerestek munkatársakat, az ott épülő lakótelepen (létének helyességét ma szakmailag megkérdőjelezem) lakást biztosítva, jelentkezünk. Épülettervezőként a belvárosba terveztem egy emeletes, többalakásos házat, amelyet ma is vállalom. A fiókirodát később megszüntették, bejártunk Szombathelyre a központi irodába dolgozni, ott településtervezői státuszt kaptam. Megszerettem, Vas vármegye városaiban és falvaiban, Győr-Moson-Sopron és Zala vármegyékben részletes rendezési, településrendezési terveket készítettem. Az állami irodák felszámolásakor tervezőcéget alapítottunk Archigraf Bt. néven. Hálával tartozom azon városoknak és községeknek, amelyek a megváltozott körülmények között is bíztak bennem. Szombathelyen béreltünk irodát, alkalmazottaink is voltak. Vas megye főépítésének is kineveztek, de a településtervek készítése szakmai alkatomnak inkább megfelelt, mint azok bírálata, ezért lemondtam a posztról. 2019-ben a megye munkásságom elismeréseként Fazekas Péter-díjjal tüntetett ki. A gazdasági válság Kőszegre, a családi házunkba kényszerített. Jelenleg falvak településterveit, arculati kézikönyveit, örökségvédelmi hatástanulmányait készítem. Értékeiket megismerve igyekszem olyan építési jogszabályi környezetet alkotni, amely fokozatos fejlődésük biztosítása mellett a történeti településmagot, az épületek hagyományos paraszti léten alapuló külső megjelenését, a falu „lelkületét” megőrzi.

Az egyetem szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Gothárd Zsuzsanna

*1943-ban született Budapesten
Építészmérnöki oklevelének száma: 41/1970*

1958-ban rajzolóként kezdtem az IPARTERV-ben. 1964-től a BME Építészmérnöki Kar esti tagozatán tanultam. 1967-től 1974-ig az ERDŐTERV-ben dolgoztam, 1970-ben építészmérnöki diplomát szereztem. 1974-ben megszületett Eszter lányom. 1974 és 1976 közt a Hortobágyi ÁG. Fejlesztési Osztályán terveztem állattartási és lakóépületeket, valamint a Gazdaság új irodaházának programtervét. 1976-ban született Gergely fiam. 1976 és 1979 közt Kaposvárott a SOMOGYTERV-ben ipari és kommunális épületeket, műemléki felújítást terveztem. 1979-ben az NSZK-ban telepedtünk le. 1981-ben hét hónapig Burghausenben, a Junghans irodában dolgoztam egy lakó- és irodaház átépítésének kiviteli tervein. 1982 és 1986 közt férjem állatorvosi praxisában dolgoztam, megterveztem és művezettem a lakó- és rendelőépületünket, valamint egy kutyapanziót, amelyet én vezettem. Válásunk után 1986-ban Burg Kastlba költöztem, hogy gyerekeim az ottani Magyar Gimnáziumban érettségizhessenek. Egy CAD-tanfolyam után 1987-ben Neumarktban, Pfaller statikus irodájában dolgoztam, majd 1991-ig Parsbergben a Ferstl építészirodában középületek, lakóházak és üzletházak tervezésében vettem részt. 1991 és 1998 között Kümmersbruckban, Pollach tervezőirodájában különböző objektumok elő-, beadványi, kiviteli és részlettervezését végeztem: családi és társasházak, lakó és üzletházak, teherautó-szerviz, bankok, OBI, szupermarketek, átépítések, várostervezés. 2000 és 2003 között Ambergben a Grammer Solar+Bau-nál napkollektorok és napelemek méretezése, felerősítésük tervezése, sörfőzde és könyvtár légtechnikai tervezése, lakóház tervezése volt a feladatom. 2006-ban hazatelepültem, az Assmann tervező és tanácsadó cégnél voltam építész a cég megszűnéséig. Lányom és nagyobbik unokám (22) Münchenben él, fiam és kisebb unokám (9) Budapesten.

Az egyetem szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Gyivicsán Zoltán

*1949-ben született Tótkomlóson
Építészmérnöki oklevelének száma: 30/1973*

Általános iskola után a szegedi Vedres István Építőipari Technikumban, 1967-ben kaptam technikus oklevelet. Még ebben az évben előfelvételt nyertem a Budapesti Műszaki Egyetem Építészmérnöki Karára. Katonaság után 1973-ban szereztem meg az építészdiplomát az Épületszerkezet Tanszéken. 1980-82-ben ÉVM TK építőipari menedzser képzésen vettem részt. 2004-ben építési műszaki ellenőr, majd 2009-ben épületenergetikai szakértő és minősítő lettem. 2014-ben főépítész vizsgát tettem. Munkahelyeim: 1973 augusztusában a Somogy Megyei Állami Építőipari Vállalatnál helyezkedtem el. 1980-tól termelési főmérnök, 1985-től ipari főmérnökként 8 üzem vezetője voltam (jogutód BÁZIS Építőipari Vállalatnál). 1987-ben a BÁZIS Építőipari Vállalat létrejötté után ipari üzemigazgató-helyettes lettem, majd 1992 októberében a megalakult ABLAK Kft. ügyvezetője. 2003-tól 11 kis önkormányzatnál építészeti, főépítész feladatot láttam el. 2009-től nyugdíj mellett tervezéssel, műszaki ellenőrzéssel, és energetikai ügyekkel foglalkozom. Az építész kamarának 14-0306 szám alatt bejegyzett tagja vagyok. Tervezői névjegyzékben jelenleg: É-14-0306 Építészeti szakértői szakterületeken belül az alábbiakba vagyok bejegyezve: műszaki ellenőr: ME-É 14-0306, épületszerkezet: SZÉSZ2 14-0306, 2009 évben – továbbképzés után – épületenergetikai szakértő SZÉSZ6 14-0306, épületenergetikai tanúsító TÉ 14-0306. Eddig 57 építési beruházásnál voltam műszaki ellenőr, 23 középület átalakítását terveztem, 52 lakóépület (új valamint már meglévő épület bővítése, korszerűsítése) tervezését végeztem el, 32 energetikai minősítést csináltam. Települési főépítész feladatot 32 önkormányzatnál láttam el.

Az egyetem szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Hack Marianna

*1950-ben született Szolnokon
Építészmérnöki oklevelének száma: 31/1973*

A BME Lakóépülettervezési Tanszékén diplomáztam. A szakmai munkát a LAKÓTERV-ben, Balogh István műtermében kezdtem tervezőgyakornokként, a gyöngyösi kultúrház kivitelezési feladataival. Később közreműködtem az „E típusú” panelépületek tervezésében, amely a korábbiaknál változatosabb, szabadabb térszervezést biztosított a házgyári lakások alaprajzi kialakításánál. Ezekben az években születtek a gyermekeim. Később az Építőipari Beruházási Vállalatnál beruházásszervezői és műszaki lebonyolítói munkakörben dolgoztam. Közreműködtem a Kőbányai út 40-42. sz. alatti lakótelep előkészítésében, irányítottam az Ó-hegy utcai kis lakótelep kivitelezésének előkészítését, vezettem a VI.-ker. (akkor még) Lenin krt. Aradi és Jókai utca közötti szakaszán végzett homlokzati és tetőszerkezeti felújítások lebonyolítását és műszaki ellenőrzését. 1991-ben az Óbuda-Újlak Kft-nél változatos feladatokat kaptam. Létesítményi főmérnöki munkakörben több fővárosi egészségügyi és sportlétesítményben végeztem a felújítási és korszerűsítési munkák lebonyolítását (Madarász utcai Gyermekkorház, Schöpf-Merei Kórház, Szt. János Kórház Szülészeti épület, Margitszigeti Atlétikai Centrum főépület és futópálya felújítás, Fővárosi Műjégpálya). Vezettem a Toldy Ferenc Gimnázium tornacsarnok-építésének, valamint az V. ker. Deák Ferenc u. 15. sz. épület átalakításának lebonyolítási munkáit. Projektvezetője voltam az Uzsoki utcai Kórház Róna utcai új sebészeti épületének teljes körű lebonyolítási munkálatainak (beleértve a felszerelések és bútorok beszerzését is), valamint a Budapesti Corvinus Egyetem új campusának tervezésének és kivitelezésének is. Nyugdíjasként szakmai tevékenységemet nem gyakorlom. Az időm nagy részét a családom körében végzett feladataim töltik ki.

Az egyetem szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Hegedüs (1990-től Hegedűs Péter) Péter György

*1949-ben született Budapesten
Építészmérnöki oklevelének száma: 33/1973*

1973-ben végeztem a BME Építészmérnöki Karán, és kezdtem dolgozni a BUVÁTI-ban. Főnököm, Tokár György építész irányításával iskolaépületek tervezése volt a fő feladat. Amikor a mester az amerikai földrészre ment néhány évre tanítani, a munkákat én vittem. Kiss Alberttel közösen tervezett 24 tantermes csepeli iskolánkért vállalati nívódíjat, a pesterzsébeti tűzoltóparancsnokság tervezéséért pedig állami kitüntetést kaptam. Sokat pályáztunk, dolgoztunk Vértessé Pétterrel, Hámori Bélával, Szilágyi Antallal (Győr-Sopron és Somogy megyei családi ház III-IV. díj, Zalaegerszeg és Miskolc mintalakótelep III. díj, Új Egri temető III. díj. Utolsó BUVÁTI-s munkám az Egyetemi könyvtár rekonstrukciója, melyet távozásomkor Hartvig Lajos vett át. 1987-től az ÉGSZÖV Rt. tervező irodáját vezetem, térelemeket és könnyűszerkezetes kszház rendszert, ebből lakóegyütteseket terveztünk. 1990-től az M.PLAN Kft. és TREND-SZER Rt. vezetőjeként terveztünk bankfiókokat és bankközpontokat (GIRO Rt. Pesterzsébet), valamint hosszú idő után az első balatoni vitorlaskikötőt és parti épületeit (Kenese Marina Port). 2000-től a PETUR STÚDIÓ Bt-ben főként szállodákat terveztünk feleségemmel, Bolyó Ágnessel (pl. Budapest V., Só utca 6. Boutique Hotel, Vigyázó Ferenc u. 5. Prestige Hotel, FIABCI hazai I. díj, VII., Dohány utca 42-44. Continental Hotel, Hungária Fürdő, FIABCI nemzetközi I. díj, VI., Csengery utca 31. Up Hotel). Néhány szálloda és lakóegyüttes projekt ma is készül (Dobogókő, Cardoner Hotel, XIX., Vak Bottyán u. 71-75. szálloda-lakókomplexum Vékony Péterrel). Cikksorozatot publikáltam (Lakáskultúra, Ötlet Mozaik, A mi otthonunk). Mesterjelölt sakkozó vagyok, sokáig zenéltem a „Sörös Alapítvány zenekar” tagjaként. Legfontosabb „jövőbe mutató alkotásaim” azonban – az épületeket messze megelőzve – öt gyermekem.

Az egyetem szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Hoór Kálmán

1950-ben született Aldebrőn

Építésmérnöki oklevelének száma: 146/1973

Miskolcon érettségiztem 1968-ban, majd a BME Építésmérnöki Karán diplomáztam 1973-ban. Építésmérnöki pályámat 1973-ban a Heves Megyei Tervező Vállalatnál, Egerben kezdtem, azóta itt élek családommal. 2000-től a Motívum Eger KFT ügyvezetője, vezető tervezője vagyok. Emellett 2004–2008-ig Heves megye, majd 2008-2018-ig Füzesabony Város főépítésze voltam. Jelentősebb tervezési munkáim: 1980 és 2000 között Poroszló, iskolabővítés kt., Gyöngyös, 80 lakásos társasház kt., Várkút, menedékház kt., Eger, posta telep kt., Kisköre, termál épület et., Tiszaújváros, református templom kt., Eger, Imola udvarház, pályázat 1.díj és kiviteli terv. 2000 és 2010 között Hatvan, múzeum és serfőzde átalakítás pályázat 1.díj és kiviteli terv, Pannonhalma, Apátsági borászat tt., Eger, Sertekapu u. társasház kt., Eger, Marcipán Múzeum és harangöntő ház kt., Eger, Bárány Uszoda tervpályázat 1.díj, Füzesabony, Városközpont átalakítás tt. 2010 és 2020 között Eger Vár 1552 – étterem kt., Eger Vár, bástya felújítások kiviteli tervei (Törökkert bástya kt., Szépbástya kt., Zárkándy bástya kt., Fegyvertár kt.), Eger, Szt. István park Harangláb kt., Parád, Cifra Istálló fedett lovarda tt. 2020 után Mezőkövesd, Rendezvényház kt., Aldebrő, Piac kt. Templomfelújítások tervei: Füzesabony, Aldebrő, Verpelét, Nagyvisnyó, Poroszló. Bölcsőde épületek tervei: Aldebrő, Szihalom, Nagytálya. Népi tájház felújítások tervei: Aldebrő, Átány, Jánd, Kisnána, Kerecsend svábház, Verpelét.

Az egyetem szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Hortobágyi Éva

1950-ben született Bácsbokodon

Építésmérnöki oklevelének száma: 38/1973

Sokszor eszembe jutnak az egyetemi évek alatt történetek, mint például az ábrázolóból a testek áthatása, amit vagy ötször szerkesztettem meg, mert nem tetszett, de a kollégáknak megfelelt, és be is adták, mint sajátjukat. Ám sajnos lebuktunk, mert a tanár úr rájött a turpisságra. Na, meg a diplomaosztó, ami után az ember azt hitte, hogy rózsaszínű a világ, ám hamar kiderült, hogy nem ilyen szépek a lehetőségek a kezdő építészeknek. Az kétségtelen, hogy a Műegyetem adta szellemiség és világlátás végigkísérte az életem, bár pályaelhagyó lettem, hiszen közel harminc évig szerkesztő-riporter voltam a közszolgálati televízióban. Olyan emberekkel, megoldandó élethelyzetekkel tudtam találkozni ezen a pályán, akiktől, amiktől nagyon izgalmasra sikeredtek a megélt évtizedek. Az tény, hogy a kommunikáció segített megismertetni sokakkal az akkor még példátlan városrendezést Kecskeméten, a Kodály Intézetet, a zsinagógát, a Michelangelo-szobrok másolatát a Kerényi Jóskáról készített portréfilmben. Így értesülhettek sokan a „chip forradalmáról”, vagy éppen az egyre terjedő drogok szörnyűségéről. Az, hogy létre lehetett hozni Zalaegerszegen szívsebészetet, azon tudott múlni, hogy az „illetékeseket” egy asztalhoz lehetett ültetni és rá lehetett venni, hogy meg is valósuljon. A nyilvánosság segített megmutatni az embereknek a magyar vidék életét, örömeit, problémáira megoldásokat, a különböző szakmákban „csodákat” alkotókat, a sikeres vállalatvezetőktől a mellkassebész professzoron keresztül a színészig, vagy a zseniális újtóig. Köteteket lehetne megtölteni az élményekkel, és akkor még nem esett szó az életem másik feléről, ami számomra nagyon fontos volt mindig is. Két csodálatos gyermekemre és unokámra, családjakkal együtt sokkal büszkébb vagyok, mint bármelyik szakmai sikeremre.

Az egyetem szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Illyés István

*1947-ben született Debrecenben
Építészmérnöki oklevelének száma: 39/1973*

1973-ban végeztem a BME Építészmérnöki karán. Az egyetem után a IPARTERV-hez kerültem segédtervezőként. Első éveimben Ybl-díjas építészek társaságában dolgoztam társtervezőként. 1976-tól már önálló tervezőként főleg ipari épületeket tervezem. A tervezésen kívül, először hobbiként, épületmakettek építésével is foglalkoztam, segítve ezzel kollégáim munkáját. Később ezt professzionális szintre emeltem, számos elismert munkám született ez idő alatt. 2000-től magánvállalkozóként folytattam tervezési tevékenységemet. Főleg lakóházak, tetőtérbeépítések, 2005-ig Eurohonka faházak tervezésével foglalkoztam. Fontosabb munkáim: FEW IFA Ludwigsfelde autógyár könnyűszerkezetes homlokrajza, Debreceni Göcs (Magyar Gördülőcsapágy Művek) új csarnoka, Keleti pályaudvar homlokzatának és csarnokfedésének tervezése. Nyár utca – Nagy Diófa utca 420 férőhelyes parkolóház. Munkásságom során nagy gondot fordítottam az épületek környezetbe való beilleszkedésébe, valamint a bekerülési költség szükséges minimalizálására.

Az egyetem szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Kiss Katalin

*1950-ben született Budapesten
Építészmérnöki oklevelének száma: 144/1973*

Régi értelmiségi családból származom. 1973-ban végeztem a Budapesti Műszaki Egyetem Építészmérnöki Karán ipari épülettervező ágazaton. Első munkahelyem az Iparterv volt, ahol 10 évet töltöttem, ekkor születtek gyerekeim (Timár Lőrinc, Zsuzsanna és Soma). 1985 és 2010 között a Fővárosi Önkormányzatnál műemlékes építészként, majd szakmai vezető beosztásban dolgoztam. 1990-ben kitüntetéses szakmérnöki oklevelet szereztem Műemlékvédelem tárgyban, 1991-ben „summa cum laude” egyetemi doktori fokozatot szereztem Építésetelmélet szaktudományból. Három idegen nyelven beszélek. Gazdag, sokoldalú szakmai életutam során számtalan dologgal foglalkoztam: szakhatósági és szakértői vélemények készítése, műemlékes tervezések, részvétel építészeti rendeletek megalkotásában, Budapestet bemutató műemlékes kiállítások készítése, szakmai cikkek és könyvek írása pl. Ipari építészet, a Budapest Karakterterv kidolgozásában való részvétel, forgatókönyvírás a Magyar gyárak a Millennium korában c. dokumentumfilmhez, OTKA pályázatokban való részvétel, nemzetközi tevékenység az UNESCO égisze alatt működő Világörökség Városok Szervezetében. 2010 óta nyugdíjasként az ifjúság örökségvédelmi szemléletének nevelésében kamatoztatom tudásomat és kapcsolataimat, az építészeti örökség védelme, a környezet és természetvédelem, hagyományőrzés területeken. E témákban órákat, foglalkozásokat tartok iskolákban, hazai és nemzetközi táborokat szervezek és vezetek, valamint többnyelvű tankönyvet is írtam. Erős támogatóm hét tinédzserkorú unokám, akik részt vesznek a programokon, sőt a szervezésben is segítenek. Férjemmel, Timár Péterrel nemrég beszereztünk egy „szőrös gyereket, aki soha nem költözik el”, az élénk labrador kutyalány felvidítja amúgy is tevékeny mindennapjainkat.

Az egyetem szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Koppányi Miklós

*1949-ben született Budapesten
Építészmérnöki oklevelének száma: 47/1973*

Egyetemi tanulmányaim befejeztével a kínálkozó lehetőségek közül a tervezést választottam. Szakmai pályám két nagyobb szakaszra osztható. Az első, közel másfél évtizedben a MÁV Tervező Intézet építész irodájának komplex műtermében tervezőként, majd vezető tervező csoportvezetőként dolgoztam. Feladataink között közlekedési létesítmények, igazgatási épületek, üdülők és egészségügyi létesítmények tervezése szerepelt. A munkát időnként tartalékos tiszti behívások szakították meg; a négyhónapos finnországi ösztöndíjas utam azonban mind szakmailag, mind a nyelvgyakorlás tekintetében hasznosnak bizonyult. A budapesti MÁV Kórház összetett funkciójú műtőépületének tervezése volt az egyik utolsó munkám a nagyvállalatnál. 1991-ben a változások hozta lehetőséggel élve építész fivéremmel és még néhány kitűnő kollégával megalapítottuk a Pannon Project Kft. tervezőirodát. Munkáink legjelentősebb részét kórházak és más egészségügyi létesítmények tervezése adta, többek között Esztergomban, Nagykanizsán, Kisbéren, Sárbogárdon és Baján, de alkalmanként terveztünk közlekedési és ipari épületeket is. Magántervezőként közel száz lakó-, illetve üdülőépületet terveztem. Szakmai munkám mellett a Magyar–Finn Társaság alelnökeként évtizedeken át tevékenykedtem a finn kultúra széleskörű hazai megismertetése érdekében. Sikeres működésem elismeréseként a Finn Köztársaság elnöke a Finn Oroszlán Lovagrend I. osztályú érdemrendje kitüntetésben részesített. Az aktív szakmagyakorlást követő évek sem telnek tétlenséggel, hiszen családos gyermekeink szerencsés közelségében élünk. Öt fiú unokánk van. Érdeklődésüket és szorgalmukat látva úgy vélem, hogy idővel közülük is lesznek, akik életpályát megalapozó értékes tudásért a Műegyetem aijtaján fognak bekopogtatni.

Az egyetem szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Korom Magdolna (Vedres Tiborné)

*1949-ben született Budapesten
Építészmérnöki oklevelének száma: 46/1973*

Szegeden érettségiztem építőipari technikumban, ahol közel kerültem az építőipari gyakorlathoz. Egyetemi tanulmányaim idején a Szolnok Megyei ÁÉV társadalmi ösztöndíjasa voltam, férjem – aki az előző évfolyamban végzett – a Hajdú Megyei ÁÉV hoz kötődött ily módon. Debrecenben telepedtünk le, a megyei kivitelező vállalat dolgozói lettünk. Kezdetben a Tervező Csoportnál kaptam munkát, a vállalat saját beruházásainak tervezésében vettem részt. Amikor a tervezőket a Fejlesztési Főosztályhoz csatolták – ott férjem volt a főosztályvezető –, áthelyezésemet kértem az Építési–Szerelési Főmérnökhöz. Ezután a kivitelezési vonalat jártam végig, munkahelyi technikustól az építésvezető-helyettesig. Végül a termelésirányításban, a főmérnök mellett, a számítógépes programozás tökéletesítésén dolgoztam. A privatizáció során férjemmel önálló beruházásbonyolító vállalkozásba kezdtünk. Az akkoriban átalakuló Megyei Társadalombiztosítási- és Nyugdíjigazgatóság új debreceni székházának beruházási, műszaki ellenőrzési tevékenységét végeztük. Ennek eredményeként kaptunk megbízást az új Tóth Árpád Gimnázium kiviteli tervezésének ellenőrzésére, majd a kivitelezés lebonyolítására. A feladat teljesítése közben férjem súlyosan megbetegedett, és elveszítettem őt. Férjem cégünk menedzsere volt, a munkában új utat kellett választanom. Az egykori Tanácsí Építőipari Vállalat „HUNÉP” néven a megye meghatározó kivitelezőjévé nőtte ki magát. Felkértek a Debreceni Orvostudományi Egyetem területén akkor kezdődő beruházások irányítására, projektmenedzserként. Szerettem a munkámat, de öt év elteltével úgy döntöttem, átállok a másik oldalra, a DOTE építész műszaki ellenőre lettem. Onnan mentem nyugdíjba 2012 végén, és költöztem Budapestre. Fiam közlekedés mérnökként végzett, ő is itt telepedett le.

Az egyetem szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Kovács Béla

*1947-ben született Szegeden
Építészmérnöki oklevelének száma: 51/1973*

1973-ban végeztem a BME Építészmérnöki Karán. A diplomamunkám a Vilati székházának tervezése, egy konkrét feladat volt, melyre építési engedélyt, én pedig diplomadíjat kaptam. Ennek kapcsán soron kívül lehettem tagja a MÉSZ-nek és az ÉTE-nek is, azonnal jogosultságot szereztem építészeti és településtervezési magántervezésre, melyet 50 éve folytatok. Mesterem Hofer Miklós volt. A diploma után a Monor Nagyközségi Közös Tanácsnál helyezkedtem el, mint műszaki osztályvezető. Az építéshatósági munkán túl a lakótelep, a vonalas létesítmények, a rendezési tervek tervezői egyeztetéseit, valamint az épülő iskola és egészségház beruházásait is koordináltam. 1980-tól a Monori Mezőgép Vállalatnál építész fejlesztőmérnökként gyártócsarnokokat, számítógépközpontot terveztem, majd létesítményvezető főmérnökként vezettem a BHV állami nagyberuházását. 1987 és 1990 között Monor Város MŰTEF Osztályának osztályvezető főmérnöke voltam. A szakigazgatási hatósági építési, ipari, kereskedelmi, beruházási feladatokon kívül a város általános rendezési, szabályozási, beépítési tervének előkészítésében, a tervezői együttműködésen túl a szakhatósági egyeztetésekkel foglalkoztam. 1990-től a mai napig saját tervező irodámban, Monoron, a Fór-Építész Kft-ben építészmérnök ügyvezetőként lakó-, ipari, mezőgazdasági, és középületek építészeti engedélyezési, valamint kiviteli terveinek elkészítésével foglalkozom. A Megyei Tervtanács, és a Térségi Tervtanács tagja voltam. Két alkalommal az „Év Lakóháza” pályázatán díjazták munkáimat. Megvalósult munkáim – a teljesség igénye nélkül – iskolák, óvodák, lakó- és társasházak, közintézmények, melyek közül kiemelkedik a Monor Városi Piac- és Fesztiválcarnok, valamint (a Váci Katolikus Egyházmegye püspökének felkérésére) a vasadi, és a tiszajenői templom és közösségi ház.

Az egyetem szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Kovács Mária Csilla

*1950-ben született Budapesten
Építészmérnöki oklevelének száma: 54/1973*

1968 és '73 óta, azaz 55 év után nagyot fordult a világ. Ami állandó, hogy az építés, építészet a legvarázslatosabb dolog! '68-ban tuskihúzóval és rapidográfal tanultuk a műszaki rajzot. Pár év múlva a Rotring készlet volt a csúcsok csúcsa. Én végig azt használtam, a számítógépes tervezés már nem lett a világom. Az ember 18 évesen nincs igazán tisztában, hogy mire vállalkozik, de az az igazság, hogy 23 évesen sem. Talán mostanra összeállt a kép, most kéne 23 éves lenni! Az 1973 és 1990 közötti szocialista világban nem volt munkanélküliség, de az önálló tervezői munkát külön ki kellett érdemelni. Panel és UNI-VÁZ, ezt lehetett választani az épület szerkezetének. A házgyári panelházak 50 évre épültek, máig egyet se bontottak le. Sok középületet és lakóházat, amik értékesek, mégis elbontanak. Úgy tanultuk, hogy se a barokk, se a szecesszió, se az eklektika nem igazán értékes korszak, mert a szerkezet és a forma nincs összhangban. Sok homlokzat le is lett csupaszítva. Hála Istennek ez megváltozott! A történelmet ismerve a megelőző 50 év se volt túl egyszerű, panaszra semmi ok! Ezek után a történetem: 1973-78 Középülettervező Vállalat, 1977 és 1979 Mesteriskolai sikertelen pályázások, 1978-81 Volán 22. Tervező Vállalat, 1981-83 Műemlékvédelmi Szakmérnöki Posztgraduális képzés, 1981-98 FIMŰV Műemléki Tervező Osztály, 1998–2011 Kovács Műhely Építész tervező Kft., majd 2007-től nyugdíj. Főbb munkák: irodaház a XII. Kerületben, szociális épület Budafokon, budai vári, műemlék lakóépületek rekonstrukciója, Fővárosi Főügyészség és egyéb ügyészségi épületek átalakítása, balatoni vendégház átépítése, családi házak.

Az egyetem szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Dr. Krámer Péter

*1950-ben született Budapesten
Építészmérnöki oklevelének száma: 55/1973*

Diplomámat az Ipari Épületek Tanszéken védtem 1973-ban. Első munkahelyemen, a Bányászati Tervező Intézetben a kezdetektől önálló, ipari feladataim voltak: az obrováci tim-földgyár erőműépülete, az Eocén és a Liász program felszíni létesítményeinek tervezése. Az 1985-ig itt töltött évek alatt védtem meg a BME Épületszerkezetek Tanszéken szakmérnöki, majd doktori diplomámat. 1983-85 között adjunktusként a tanszéken oktattam. 1985-89 között szakmai és családi szempontból egyaránt emlékezetes 4 évet töltöttem az algériai Sidi Bel Abbasben, ahol a Sonelec tervezőintézete építéseként több elektronikai üzem és kapcsolódó beruházás terveit készítettem el. Hazaérkezésünket követően Imre Kálmán barátommal létrehoztuk az Imre és Krámer Építésztúdiót. Megbízást kaptunk a Fővárosi Bíróság Gazdasági Kollégiuma épületének átalakítására, a Fővárosi Törvényszék Markó utcai főépületének rekonstrukciós feladataira, és a Cégbíróság átalakítása, belső udvari lefedése tervezési munkáinak elvégzésére. Az osztrák Ehnbau cégtől jelentős hazai és külföldi feladatokat kaptunk, elsősorban üzemek tervezésére (Rauch, Kodak stb.) Gyakran működünk együtt az IN-EX Stúdióval, amelyhez 2008-ban vezető tervezőként csatlakoztam, és ahol máig dolgozom. A Studio IN-EX Zrt. építésziroda mára 150 mérnököt foglalkoztat budapesti központtal és debreceni telephellyel. Magyarországon az elsők között tértünk át a BIM tervezési technológia alkalmazására. Jelentősebb munkáink: Continental kutatási központ és üzem, Rosenberger elektronikai kábelgyártó üzemek, Diehl-Aircabine üzem, Penny Market logisztikai központok, Magyar Táncművészeti Egyetem épületbővítése, három vágóhíd, Toray üzem bővítés, LEGO üzem, Onkoradiológiai Központ és sebészeti tömb rekonstrukció, Skanska „H2O” irodaépület.

Az egyetem szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Lőrincze Zsuzsanna

*1950-ben született Budapesten
Építészmérnöki oklevelének száma: 59/1973*

Az egyetemi évek alatt, szünidei erdélyi kirándulások során kaptam kedvet, indíttatást a régi korok építészeti alkotásainak megismeréséhez. A pályakezdés kisebb kitérője után 1975-től a VÁTI Műemléki Irodájára kerültem, Ágostházi László műtermébe. A VÁTI-ban támogató közösségben dolgoztunk, pályakezdőként is kaptam kisebb önálló feladatokat. Változatos munkáink voltak, terveztem cégért, lakóépület és templom felújítását, több évig dolgoztam az Iparművészeti Múzeum műemléki helyreállításán. Részt vettem műemlékegyüttesek, pl. a Tihanyi Apátság egykori szántópusztai majorsága felújításának tervezésében. 1988-ban elvégeztem a BME műemléki szakmérnöki továbbképzését. Férjem, Szentkirályi Miklós restaurátorművész munkái kapcsán a műemléki területen dolgozó falkép- és faszobrász-restaurátorok munkáival is megismerkedhettem. A '90-es évektől – a VÁTI-t is érintő változások miatt – családi vállalkozásunk keretében végeztem kisebb munkákat. A Széll és Urbanek Építésműterem munkatársaként volt módom ebben az időben is műemlékekkel foglalkozni. 1999-től az akkor alakult kulturális minisztérium, az NKÖM Műemléki Főosztályára kerültem. A jogszabályokkal kapcsolatos feladatok mellett lehetőséget kaptunk különféle szakmai programok megvalósításának támogatására. Elindítottunk egy műemlékvédelmi pályázatot, amely az NKA keretében ma is működik. Az NKÖM feladatait 2004-től az Oktatási Minisztérium vette át, innen mentem nyugdíjba 2007-ben. Ezt követően örökségvédelmi hatástanulmányok, építéstörténeti dokumentációk készítésével próbáltam elősegíteni a tervezők munkáját. Külső szakértőként részt vettem az NKA műemléki pályázatainak előkészítésében és szakmai ellenőrzésében. Több éven keresztül részt vettem az ICOMOS Magyar Nemzeti Bizottság tanácsadó testületének munkájában.

Az egyetem szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Mátéffy György

*1948-ban született Szentesen
Építészmérnöki oklevelének száma: 67/1973*

Építészmérnöki diplomám megszerzése után 1973 őszén az IPARTERV-ben kaptam állást. Első munkahelyemen kilenc évet töltöttem. Számos nagy ipari beruházás tervezésében vettem részt. Voltak köztük export tervezési munkák is. Ezek alkalmával lehetőségem volt több országba eljutni. 1976-1978 között a MÉK Mesteriskola hallgatója voltam. Erre a két évre visszatekintve szakmailag nagyon sok inspirációt kaptam ott. Tervező irodai munkám mellett nyolc évig óraadó tanár voltam az Ybl Miklós Főiskolán. Ebben az időszakban rendszeresen indultam országos nyílt tervpályázatokon. 1984-ben a Budapesti Lakásépítő Vállalat leányvállalatához mentem dolgozni, ahol lakóépületeket terveztem. Négy év után visszamentem az IPARTERV-be, majd egy osztrák–magyar tervezőirodában dolgoztam. Ezt a helyet elhagyva másodszor is az IPARTERV-be tértem vissza. 2002-ben saját kft-t alapítottam. Egy tervező iroda minden előnyét, hátrányát élvezve cégemet a mai napig fenntartom. Az elmúlt években számos diplomáciai létesítmény, nagykövetségi, rezidencia, konzulátusi épület felújítási és átalakítási tervét készítettem el. Tagja vagyok Budapest második kerületében a tervtanácsnak. Pályafutásom során változatos építészeti tervezési feladatok jutottak hozzám: lakóépület, sörgyár, vágóhíd, irodaház, műemléki felújítás, vasúti épület, pályaudvar, nagykövetség. Építész tervezői tevékenységemet 2019. év végével beszüntettem, csak a tervtanácsi munkában veszek részt alkalmanként.

Az egyetem szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Megyasza Lilla

*1950-ben született Budapesten
Építészmérnöki oklevelének száma: 68/1973*

1974–75 az Ipartervben beosztott tervezőként dolgozott ipari épületek tervein (Magyar Csapágy Gyár, Magyar Hajó és Darugyár), majd 1979-84 már felelős tervezőként (margarin üzem, hűtőház, műemléki épülettömb helyreállítási munkái étteremmel, üzletekkel, lakásokkal). 1984-2013 Dallasban (Texas) dolgozott különböző építészirodákban. Hét szakmai vizsga letétele után, 1994-től regisztrált építész tervező. Tagja volt az American Institute of Architects-nek. 1987–1992 HKS, Inc. kiviteli terveket készített a 60 emeletes NCNB Központ irodaházra (Charlotte, Cesar Pelli terve), a 62 emeletes First Bank irodaházra (Minneapolis, az I.M. Pei iroda terve). Részt vett a Brooke Army Medical Center és a Fitzsimmons Medical Center terveinek készítésében. 1993 Bernard Johnson, Inc. laktanya- és étteremfelújítás a Fort Hood, TX katonai bázison, és javítóhangárok a Goodfellow Air Force bázison. 1994 Corgan Associates: pályázati nyertes terv a Hope Cottage árvaházra. 1995–98 Alliance Architects: felelős tervezője a Beal Aerospace rakétaépítő hangárnak, több ipari raktár épületnek, és két Cinemark filmszínháznak. 1998-2000 HH Architects: felelős tervezőként 2-3000 fős templom-komplexumok (szentély, kápolna, oktatási épület, konyha, étterem, sportpályák) tervein dolgozott: Northland Cathedral (Kansas City), McKinney Fellowship Bible Church, Istrouma Baptist Church (Baton Rouge). 2000-2002 Alliance Architects-nél tervezett temploma: Irving Bible Church. 2003-2004 LAN, Inc. a Fort Hood katonai bázisra ipari, iroda és harckészületi épületeket tervezett. 2005-2009 PSP: a Texas Instruments új számítógép chip gyárának tervein és két kórházépület kiviteli tervein dolgozott (Norman Regional Hospital, OK és Baylor Women's Hospital, Dallas). 2010-2013 Perkins+Will: felelős tervező, Riverside Regional Hospital épületei.

Az egyetem szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Dr. Messinger Ágnes (Bathóné)

*1950-ben született Budapesten
Építészmérnöki oklevelének száma: 70/1973*

1973-ban végeztem a BME Építészmérnöki Karán. Apámhoz hasonlóan tanítani szerettem volna, de a jeles diplomával nem voltam elég jó az Ybl Főiskolának (bár évekkel később közel 5 évig oktattam ugyanott, külsős óraadóként kivitelezést). 1977-ben szervező szakmérnöki oklevelet szereztem az Építészmérnöki Karon, majd 1983-ban épületszerkezetтанból műszaki doktor lettem. Első munkahelyem a Középületépítő Vállalat volt, a Hilton Szállodán kezdtem dolgozni. Technológus tervező lettem, ezután mint kiemelt mérnök, a cég jövőbeli munkáinak (tervezés és kivitelezés) koordinálása volt a feladatom. Ezt követően a Veszprém Megyei Állami Építőipari Vállalat Budapesti Fővállalkozási Irodáját vezettem, illetve a két budapesti leányvállalat szakmai felügyeletét is elláttam. Harmadik fiam megszületése után, 1986-tól az Építésgazdasági és Szervezési Intézetben voltam tudományos főmunkatárs, a Témaszakértői Testületben. Kutatási területeim az építési piac, a költségvetés, a versenytárgyalások voltak, és az ezekkel kapcsolatos számítógépes fejlesztések. 1989-től a Magyar Hitel Bank Idegenforgalmi Főosztályának főmunkatársaként idegenforgalmi befektetések menedzselése, illetve a hitelfedezetül felajánlott ingatlanok értékebecslése volt a feladatom. 1992-től szellemi szabadfoglalkozásuként, szakértőként dolgoztam. 1996-ban megalapítottam a Messinger Mérnöki Szolgáltató Kft-t, amelynek azóta is ügyvezető igazgatója vagyok. 1987 óta vagyok építési szakértő, 2004 óta igazságügyi szakértő, a mai napig is folyamatosan dolgozom. 1984 óta írok szakkönyveket, 16 kötetem jelent meg eddig. Életem legnagyobb eredménye három fiam: Ferenc, György és János. Most már természetesen a 7 unokám mellett csinálom szakmai feladataimat. Férjem, dr. Bathó Ferenc közel 45 évig tartó házasság után 2021-ben meghalt.

Az egyetem szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Molnár László

*1948-ban született Budapesten
Építészmérnöki oklevelének száma: 70/1973*

Képző- és Iparművészeti Gimnáziumot végeztem festő szakon. Egyidejűleg felvettek a BME építész karra és a Képzőművészeti Főiskolára, előfelvétellel. A Főiskola titkárságán lemondtam a lehetőséget, ott azt mondták – jól választott. Igazuk lett. Akkor még nem ismertem azt a mondást, hogy „Az építész a műszaki élet bölcsésze.” Ez is igaz lett. Első munkahelyem a KIPSZER volt '73-75 között. Felejthető. Utána a rendszerváltásig a KERTI-ben dolgoztam, 91-től csak magántervezést folytattam. Változatos feladatok sorát sikerült megoldanom. Foglalkoztam műemléki épületekkel – Szt. László templom, Andrássy út 60. (ahol láthattam Péter Gábor eredeti szobáját és a pincebörtönöket). Foglalkoztam a Gundel és az Állatkerti Bagolyvár épületével is. Így jutottam el az Országház egyes részeinek áttervezéséhez. Ehhez hasonló feladat volt az Úri utcai házasságkötő terem felújítása és a Budai Vár műemléki környezetébe illő kis építmények tervezése is. Lakóhelyem a Wekerletelep. Ezzel kapcsolatos építészeti problémák megoldása is a munkám részét képezte. Szerencsés sorsomnak köszönhetően több ipari épületet (Götz babagyár, Wolf szerszámcsarnok, fröccsöntő üzem) tervezhettem. Több belügyminisztériumi megbízást kaptam. Magánmegrendelések sorát terveztem (több száz). Munkám alapelve: A tökéletesség pecsétje az egyszerűség. Ez működött. Nagyon sok emberrel kerültem kapcsolatba a legkülönbözőbb nációkból. Így módom volt sokat tanulni és tapasztalni. Az élet igazi iskoláját jártam. Feleségem is építész. Az ember életet sem teremteni, sem elpusztítani nem tud, az életet csak továbbadni lehet. Ezt tettük feleségemmel, így két leányunk született. Ők művészek lettek – képzőművész és zeneművész. Ők is követték az élet parancsát és tovább adták azt, amit tőlünk kaptak. Így négy unoka boldogítja az életünket.

Az egyetem szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Müller Emil

*1947-ben született Szombathelyen
Építészmérnöki oklevelének száma: 78/1973*

1953. menekülés Kőszegről Vonyarcvashegyre. 1965. érettségi a keszthelyi Vajda János Gimnáziumban. 1967. a szakma kiváló tanulójaként kőműves oklevelet szerzek. 1973. diplomámat a Szervezési és Kivitelezési Tanszéken védem. Megnősülök és a pécsi PMMF Épszerk. Tanszékén tanársegédként kezdek. Oktatok, nevelőtanárokodok, jegyzetpótlókat írok és KK-zok (főleg középületeket). Itt gazdagodik családom Máté ('76) és Zsófia ('77) gyermekeinkkel. 1981. adjunktusként szomorúan távozom az oktatásból és a Fejlesztési Bank, az ARÉV és a BÁCSÉP által alapított Kultúrinvestben csoportvezetőként megteremtjük a hazai fővállalkozást. Munkámat a miniszter „Kiváló munkáért” elismeréssel díjazza. 1983. az ELTE Rekonstrukciós osztályát vezetem, közben óraadó adjunktusként 3 évre, a BME Épszerk Tanszékén visszatérek az oktatáshoz. 1985. megérkezik „spétlingünk” Márk. Az ELTE műszaki főigazgató-helyetteseként sok-sok izgalmas munkát követően, őszinte bánatomra a Horn Kormány törvénybe foglalja az EXPO '96 Világkiállítás lemondását. Költségszakértői és építésgazdász végzettséget szerzek, s mint az ELTE BME Tanácsadó Testületének igazgatója, felügyelhetem a lágmányosi egyetemi nagy-beruházásokat. 2021. az első Orbán Kormány OM Beruházási Kormánybiztosságán a főiskolai-, egyetemi fejlesztések közreműködője lehetek főtanácsosként. Túlélem a kormányváltást, és vezető-főtanácsosként 2007-ben az OKM-ből nyugdíjaznak, hogy azt követően, személyre szóló megbízással három évig a minisztérium szakmai érdekképviselőjét végezhessem: Collegium Hungaricum Berlin, Magyar Kultúra Háza Varsó, Római Magyar Akadémia építése, rekonstrukciója során. 2023. három gyermekünkkel, öt unokánkkal megünnepeljük 50. házassági évfordulónkat. Elkötelezett konzervatív és hívő ember vagyok.

Az egyetem szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Nagy Béla

*1949-ben született Zentán
Építészmérnöki oklevelének száma: 79/1973*

1973-ban végeztem a BME Építészmérnöki Karán, diplomamunkámat az Építészettörténeti Tanszéken készítettem Virág Csaba irányításával. A Jugoszláv Néphadseregben egy év katonai szolgálatot teljesítettem Szarajevóban. 1975-ben Bécsben, Ausztriában kezdtem dolgozni Z. Egyed építész irodájában, ahol többek között a Messepalast előtti tér földalatti parkolójának tervezésében vettem részt. 1977-től J. Ausch építész irodájában bankfiókok, és egy badeni klasszikus villa felújításán dolgoztam. 1979-ben A. Hoch építésznél „Komet” bevásárló központon, majd 1979-től P. Czernin építész irodájában egy osztrák állami irodatömb Zollamt, Radezki Str. valamint az új Marriot Hotel, Ringstrasse tervein dolgoztam. Kalmár Miklós (BME) A Mai Osztrák Építészet c. 1981-ben kiadott könyvéhez fotókkal járultam hozzá. 1984 végén Barbara feleségem hazájába, Londonba költöztünk. Angliában első munkám a Whitbread sörgyár 1750-es években épült, műemlékileg védett épületének felújítása/átépítése. 1986-tól egy Cardiff történelmi központjában épülő bevásárlóközpont, majd 1988-tól ipari épület és egy irodaház tervein dolgoztam. Az 1990-es években kifutottunk a munkából. Nem tudtam BME diplomámat honosítani, RIBA képesítéshez mindent újra kellett volna kezdenem. Számítógépes tervező tapasztalat híján építészettel nem kapcsolatos elfoglaltságom volt. Azóta Cockfosters, London északi külvárosában álló Viktória korabeli templom felújítási/modernizálási tervein dolgoztam. Feleségemmel Enfieldben élünk. Három felnőtt gyerekünk Londonban él. Kertészkedünk és méhészkedünk, azonkívül futással tartom magam jó erőben/egészségben. Több mint 15 év atlétikai edzősködés után, 2012-ben az olimpiai lánggal futottam London egyik külvárosában, pár nappal a megnyitóünnepség előtt.

Az egyetem szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Nagy Éva (Kőszeghy Éva)

*1950-ben született Zemplénagárdon
Építészmérnöki oklevelének száma: 80/1973*

A diplomázás előtt, februárban pályáztam meg sikeresen egy tanársegédi állást az Ybl Miklós Építőipari Műszaki Főiskola debreceni karán, a Tartószerkezetek Tanszéken. A főiskola időközben önálló lett, majd a Debreceni Egyetem Műszaki Kara. A tartószerkezetek tanszéken tanítottam mechanikát, tartószerkezeteket, majd húsz év múlva az épületszerkezetek tanszéken töltöttem tizenöt évet. Közben építészzstatikus szakmérnök lettem és középfokú angol nyelvvizsgát tettem. Így előbb adjunktusi, aztán főiskolai docensi kinevezést kaptam. 2012-ben mentem nyugdíjba az első munkahelyemről. 1976-ban mentem férjhez. Férjem építőmérnök, vezető tervező statikából, építészetből, településtervezésből. A tudományos fokozat megszerzése után ő is a főiskolára került, két évig a DE Műszaki Kar főigazgatója volt. Közben egy évet Németországban töltöttünk. Tervezői munkát az egyetem után azonnal vállaltam, a tanítás mellett, KK munkaként. Elkészítettem több társasház engedélyezési és kiviteli tervét, terménysilók, mezőgazdasági épületek terveit. Később a férjemmel együtt vállalkozásba kezdtünk. Irodánk több alkalmazott és külső szaktervező közreműködésével végzett építészeti, statikai, településtervezési, műemléki felújítási munkákat. Az „Év lakóháza” pályázaton fődíjat nyertünk 1995-ben. Cégünk tagja volt a Kós Károly Egyesülésnek, ahonnan vándoriskolásokat fogadtunk. Az iroda működését gyermekeink folytatják, fiunk okleveles településmérnökként Debrecenben, lányunk építészmérnökként Budapesten.

Az egyetem szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Németh Tatjana (Dr. Blaskóné)

*1950-ben született Budapesten
Építészmérnöki oklevelének száma: 82/1973*

1973-ban diplomázott a Budapesti Műszaki Egyetem Építészmérnöki Karán. Első munkahelye a 43. sz. Állami Építőipari Vállalat Technológiai Tervezési Osztálya volt, ahol az induló 4. sz. Házgyár lakóépületeinek technológiai megvalósításában vett részt. 1976-tól a Kohó- és Gépipari Tervező Vállalat Építési Osztályán dolgozott, ipari épületek tervezése volt a feladata. Többek között részt vett a Dunai Vasmű és a diósgyőri Lenin Kohászati Művek rekonstrukciós munkáinak tervezésében, mely munkáért a tervező kollektíva 1982-ben építészeti nívódíjban részesült. 1980-ban könnyűszerkezetes szakmérnöki diplomát kapott (okl. sz. 5199), 1983-ban pedig műszaki doktori címet nyert (okl. sz. 3529). 1990-ben építésügyi szakértői engedélyt szerzett. 1984-től az Építésügyi Minőségellenőrzési Intézet tudományos munkatársa, majd főmunkatársa lett. 1986 és 1989 között két és fél évet dolgozott az Amerikai Egyesült Államokban Chichagoban a Skidmore Owings & Merrill tervező irodánál, ahol a londoni Canary Wharf irodanegyed infrastruktúrális, illetve egyes épületeinek tervezési munkáiban vett részt. 1992-től az Ingatlanbank Ingatlanforgalmazási Leányvállalatánál dolgozott vezető szakértői beosztásban, mely vállalat 1993-tól Resideál Rt. néven független céggé alakult. 2002-től a HVB Bank Hungary Rt., majd a tulajdonosváltás után UniCredit Bank Zrt. Hungary építész főmunkatársaként dolgozott 2009-i nyugdíjba meneteléig. Két gyermeke Judit és Gábor, valamint hat unokája van.

Az egyetem szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Oláh Ferenc

*1948-ban született Budapesten
Építészmérnöki oklevelének száma: 83/1973*

Az Ybl Miklós Építőipari Technikumban érettségiztem 1966-ban. Egy évig építész technikusként dolgoztam a Budapesti Lakásépítő Vállalatnál, majd – előfelvételis katonaidőmet letöltve – kezdtem el tanulmányaimat a Budapesti Műszaki Egyetem Építészmérnöki Karán. 1973-ban diplomáztam, majd rövid kivitelezői gyakorlatot követően Budapest XI. kerületében végeztem építéshatósági feladatokat. Ebben az időben nyílt lehetőségem több budai társasház tervezésére és megvalósításukban történő közreműködésre. 1980-ban az Építőipari Beruházási Vállalathoz mentem dolgozni, ahol tapasztalatot szerezhettem nagyberuházások lebonyolításában és azok irányításában. 1988-ban néhány kollégámmal megalapítottuk az Óbuda-Újlak Kisszövetkezetet, mely cég átalakulások során előbb Kft., majd részvénytársasági formában működik. Beruházásszervezői feladataink kiegészítéseként tervező, kivitelező, és egyéb szolgáltatási feladatokat ellátó cégeket hoztunk létre, melyek a mai időszakban Óbuda Group néven végzik tevékenységüket. Az Óbuda Group Magyarország egyik piacvezető tervező, mérnöki szolgáltató, projektmenedzsment vállalata lett. Több mint 900 sikeres ingatlanfejlesztési, építési projektben működött közre Magyarországon és külföldön.

Az egyetem szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Osskó Judit

*1950-ben született Szombathelyen
Építészmérnöki oklevelének száma: 84/1973*

A diploma megszerzése után a szakma népszerűsítésére vállalkoztam. 1973. november 1-én léptem át a televízió kapuját és 1974 májusában elkészülhetett az Unokáink is látni fogják sorozat első adása, amelyik a Magyar Televízió leghosszabb életű műsorfolyama lett! Ez az emberöltőnyi idő olyan gyökeres változásokat hozott a magyarországi társadalomban és kultúrában, amelyet egykor talán könnyebb lesz majd áttekinteni e korszak televíziós dokumentumai segítségével. A világban zajló építészeti folyamatokról, nemzetközi eseményekről is tudósítottunk. Az ízlés fejlesztését, az igényesség felkeltését célozta... az én váram, Lakáskultúra mindenkinek sorozat, amely 16 éven át havonta jelentkezett a képernyőn. Elvégeztem a Műemléki Szakmérnöki Szakot, tagja voltam az Építészeti Kritikusok Nemzetközi Társaságának (CICA), 2011 óta a Savaria Urbanisztikai Nyári Egyetem Tanácsának, 2012–20 között elnökségi tagja a Magyar Építőművészek Szövetségének. Televíziós munkám mellett az Otthon c. folyóirat és más lakberendezési lapok főszerkesztője voltam. Munkámat több építészeti, újságírói és filmes díjjal jutalmazták: öt MTV Nívódíj, Szolnoki VI. Magyar Képzőművészeti Filmszemle I. díj Makovecz c. portré (1988), Nemzetközi Építészeti és Urbanisztikai Filmszemle, a lausanne-i Tudományos Filmintézet díja, Várkert bazár c. műsor (1989), Kós Károly-díj (1997), Dercsényi Dezső-díj (1995), Akadémiai Újságíró-díj (1997), Táncsics Mihály-díj (2000), Ybl Miklós-díj (2005), Príma Primissima-díj (2006), MUOSZ Képzőművészeti különdíja (2015), Magyar Művészeti Akadémia Aranyérme (2017). Öt könyvem jelent meg. Negyven éven át társam és mindenben szövetségesem, férjem Tokár György Ybl-díjas, Príma-díjas építész 2019-ben örökre elment. Kettőnk nevének összekapcsolásával építészeti OSSKÁR-díjat hirdettünk.

Az egyetem szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Ősz Piroska

*1944-ben született Budapesten
Építésmérnöki oklevelének száma: 86/1973*

1963-ban közgazdasági technikumban érettségiztem. Öt év pénzgyűjtő munka után a Budapesti Műszaki Egyetem Építésmérnöki Karát 1968-73 között nappali tagozaton végeztem. 1973 szeptembertől 1986 szeptemberig a Középület Tervező Vállalatnál dolgoztam. Első munkám a Hilton szálló kiviteli terveinek elkészítésében való közreműködés volt. 1974 szeptembertől az algériai iroda tagjaként mozgássérült gyerekeknek kórházat, orvosoknak lakótelepet, katonatiszti lakásokat terveztem. Munkám elismerésére Pro Afrika díjat kaptam. A Fiatal Építészek Köre IV. ciklusát 1976-78 között végeztem el. 1986 szeptembertől a Hungexpo Külföldi Kiállítási Igazgatóságán kiállításokat terveztem. Néhány vásárdíjas megjelenés volt. 2000-től a tervezési osztály vezetőjeként dolgoztam. 2008 júliusától nyugállományban vagyok.

Az egyetem szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Port Irén (Molnárné)

*1948-ban született Budapesten
Építésmérnöki oklevelének száma: 90/1973*

1973-ban végeztem a BME Építésmérnöki Karán. Az egyetemi évek előtt két évig dolgoztam, nyomdai fotósként, sok tapasztalatot szerezve az akkori társadalmi berendezkedés valós tartalmáról. Mint első generációs értelmiségi, a diploma megszerzése után nem válogathattam a munkahelyek között. Tervezői tevékenységemet a KERTI-ben kezdtem, ahol hamar önálló feladatot kaptam. Első gyermekem születése után az otthondolgozást is felajánlották, így elsőként lehettem „home office” dolgozó. 1976-ban megépült az első önálló tervezésű épületem, majd második lányom is megszületett. A kiskorú gyerekek mellett a tervezés nehéz lett volna. Wekerletelepi lakhelyemen a XVIII., XIX., XX. kerületi IKV akkor megalakult tervező csoportjában vállaltam otthon dolgozói munkát, mivel az akkor még kevésbé ismert kertvárosi lakótelep sorsa érdekelt. 1982-84 között műemlékvédő szakmérnök képzésen vettem részt. Sajnos sem a múlt, sem a mai rendszer nem kedvez e különleges építészeti együttes eredeti formájú megmaradásának, korábban a pénzhiány, a hozzá nem értő központi vezérlés, a privatizálás után a tulajdonosok műemléki értékeket mellőző, öncélú elképzelései miatt. A Wekerlén élő építészekkel együtt kiadványok készítésével próbálunk hatni az ide költözőkre. A rendszerváltás után a már korábban meglévő magánirodánkba húzódtunk vissza férjemmel Molnár Lászlóval, ahol 20 év alatt sok feladatot oldottunk meg. A nyugdíj előtti utolsó 10 évet a XVIII. ker. önkormányzat főépítési irodáján töltöttem, itt is a helyi értékek dokumentálása, megmentése volt a feladatom. Négy unokám van, akik kitöltik a napjainkat. Örülök, hogy az alkotói tevékenységek közül ezt a szakmát választottam, mint „hivatásos tanuló” ezen a területen tudtam a legtöbb tapasztalatot szerezni az „élet” nevű nagyszerű intézményről.

Az egyetem szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Pusztai Márta (Dregusné)

*1949-ben született Szentesen
Építésmérnöki oklevelének száma: 92/1973*

Szentesen születtem, és 18 éves koromig ott éltem, tanultam és sportoltam. Édesapám is építésmérnök volt, és látva munkáját, már gyermekként is megtetszett ez a szakma. 1968-73-ig a Budapesti Műszaki Egyetem Építésmérnöki Karára jártam, itt szereztem meg az építésmérnöki diplomát. Friss diplomásként 1973-ban Herceghalomban az Állattenyésztési és Takarmányozási Kutatóintézetnél kaptam állást, mint beruházási és gazdasági osztályvezető. Itt 23 évig dolgoztam. Utána 10 évig voltam a Zsámbékgáz Rt. ügyvezető igazgatója, majd 7 évig egy budapesti székhelyű részvénytársaságnál vállalkozási igazgató. Munkahelyeimen a szakma több ágában dolgozhattam. Első munkahelyemen a tervezéstől a kivitelezésig, valamint gazdasági vonalon mindenben kamatoztathattam építésmérnöki tudásomat. A második helyemen beletanultam a gázvezetéképítés és vagyonkezelés szakmába, a sikeres munkához a szükséges tanulmányokat is elvégeztem. A harmadik munkahelyemen ismét visszatértem a magasépítéshez, illetve párhuzamosan mélyépítési munkálatokat is irányítottam. 2010 októberében nyugdíjba vonultam, de továbbra is a településem, Herceghalom aktív társadalmi tevékenységet folytató személye vagyok. 1990–2010 között, húsz éven át öt alkalommal választott meg a falu lakossága képviselőnek. A testületben alpolgármesterként, majd a Gazdasági Bizottság elnökeként dolgoztam. Így építésmérnöki tudásommal a kezem nyoma is benne van a településünk mai arculatának kialakításában. 1994 óta tagja vagyok településünk kórusának, 2011 óta pedig társadalmi munkában vezetem a közben egyesületté vált civil szervezetet. 2017-ben Herceghalom Önkormányzata Herceghalomért Díjat, majd 2020-ban Díszpolgári címet adományozta a település fejlődésének és civil életének fellendítése érdekében kifejtett évtizedes munkámért.

Az egyetem szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Rimely Károly

*1948-ban született Szentesen
Építésmérnöki oklevelének száma: 96/1973*

Születtem 1948-ban, Szentesen. Középiskolát Szegeden az Építőipari Technikumban végeztem. Diplomát a BME Építésmérnöki Karán szereztem 1973-ban. Ettől kezdve 1994-ig az Ipartervben dolgoztam. 1976–78-ban elvégeztem a Magyar Építőművész Szövetség Mesteriskolájának IV. ciklusát. Az Ipartervben MH Központi Katonai Kórház vezető tervezője voltam 1981 és 94 között. 1994-ben megalakítottuk feleségemmel, Zajác Katalinnal a RI-ZA-LIT Építész Stúdió Kft-t, ahol azóta is főként egészségügyi beruházások tervezésével foglalkozunk. Főbb munkáink többek között: Szabolcs Utcai Kórházban több épület rekonstrukciója és bővítése, új intézeti gyógyszerertár; balassagyarmati Dr. Kenessey Albert Kórház teljes rekonstrukció és új központi épület, salgótarjáni Megyei Kórház rekonstrukciós bővítés IV. üteme; a budapesti Vas utcai kórház átalakítása, bővítése a Semmelweis Egyetem Egészségügyi Főiskolai Karának épületévé; a Szigetvári Kórház központi épületének rekonstrukciója; a Debreceni Egyetem Orvos- és Egészségtudományi Centrum Augusztai klinikai tömb, továbbá több klinika rekonstrukciója és bővítése; Miskolci Semmelweis Kórház pulmonológiai és neurológiai épület rekonstrukciója és új épülete, szintén Miskolcon GYEK gyermekműtők, sürgősségi osztály kialakítása, felújítása. Az EBP keretén belül a kistarcsai Kórház fejlesztése és ennek I. ütemű kiviteli tervezése. Tervpályázaton nyertük többek között a MH Hévízi Rehabilitációs Intézet rekonstrukciója tervezési munkáját, a kecskeméti Honvédkórház rekonstrukciója pályázatát, és 2002-ben a Szent János Kórház Regionális Egészségközpont kialakításának tervezését. Az egészségügyi épületek mellett sok más, kisebb épület tervezéseit is végeztem. Jelenleg már nyugdíjasként vezetem a tervezőirodánkat. Két felnőtt gyermekem és nyolc unokám van.

Az egyetem szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Dr. Sajtós Gábor

*1945-ben született Törökszentmiklóson
Építésmérnöki oklevelének száma: 98/1973*

Az egyetem elvégzése után 1977-ig a Magyar Honvédség kötelékén belül honvédtisztként, építésvezető főmérnökként dolgoztam építésirányítás és épülettervezés területeken. A napi munkáim után magántervezőként tevékenykedtem. 1990-ig, egészen tanszékelem megszűnéséig – a korábban megszerzett tanári diplomámat is hasznosítva – a Kossuth Lajos Katonai Főiskolán, majd 1998-ig (szintén az aktuális tanszékelem megszűnéséig) az Ybl Miklós Építőipari Műszaki Főiskolán tanítottam oktatóként, majd tanszékvezetőként. Időközben 1987-ben summa cum laude minősítéssel a BME Építésmérnöki Kar Épület-szerkezet-tani Tanszékén doktoráltam. 1998-ban a honvédségtől kényszernyugdíjba kerültem. Ekkor kezdődött egyéni vállalkozóként a szakmai tevékenységem sokirányú folytatása. Néhányéves kivitelezésirányítói munka mellett meghívott óraadóként oktattam az Ybl Főiskolán, a BME Építőmérnöki Kar Magasépítési Tanszékén, majd az Egyetem Mérnöktovábbképző Intézetének építőipari és ingatlanszakmai képzéseinek vezetője lettem. A BME képviseletében a Magyar Szabványügyi Testület 138. számú műszaki bizottságának (Műszaki ábrázolás) megalakulása óta, több mint két évtizede elnöke vagyok. Ilyen irányú tevékenységeimet ez évig folytattam intenzíven, de saját elhatározásomból apránként kivonulok a felsőoktatásból és a szakmai irányításból. Egyedül az 1995 óta végzett igazságügyi szakértői tevékenységemet folytatom továbbra is, amíg szükség van a munkámra. Terveim szerint a jövőben a feleségem, a gyermekeim, az unokáim és a dédunoká(i)m életére fogok koncentrálni.

Az egyetem szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Sasvári Hedvig (Dr. Bencs Lászlóné)

*1943-ban született Budapesten
Építésmérnöki oklevelének száma: 99/1973*

A BME Építésmérnöki Kar esti tagozatán folytatott tanulmányaim alatt a MÉLYÉP-TERV-ben dolgoztam (első diplomám szakterületén), mint épületgépész tervező. Ipari objektumok, víz-, csatorna- és fűtési rendszerek tervezésében vettem részt. Az építésmérnöki diploma megszerzése után három évig az Építésügyi Tájékoztató Központ Típuserv Irodáját vezettem, a magánlakás-építéssel kapcsolatos tervezési és kivitelezési tájékoztatásban tevékenykedtem. Többek között az Építési 1X1 című sikeres sorozat szerkesztésében és lektorálásában, magánlakás építési típustervek kidolgozásában, kiállítások rendezésében vettem részt. 1977-ben visszamentem a MÉLYÉP-TERV Műszaki Fejlesztési Osztályára vezető tervezői beosztásban. Munkáltatóm javaslatára a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetemen iparjogvédelmi szakképesítést szereztem, szabadalmi ügyvivői vizsgát tettem, majd eskütételt követően a Magyar Szabadalmi Ügyvivői Kamara tagja lettem (az építésmérnöki szakmában hazánkban elsőként). 1984-1994 között az ALUTERV-nél dolgoztam, mint szabadalmi ügyvivő, majd Iparjogvédelmi Iroda vezető. Tagja voltam az Építéstudományi Egyesületnek, amelynek kiadványaiban iparjogvédelmi témában több cikket írtam. Nyugdíjazásom után 15 évig mint szellemi szabadfoglalkozású dolgoztam az építész és épületgépész szakmában.

Az egyetem szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Dr. Schneller István

*1949-ben született Budapesten
Építésmérnöki oklevelének száma: 101/1973*

Édesapám Schneller István építésmérnök, édesanyám Klement Klementina. 1967-ben érettségiztem a budapesti Fazekas Mihály gimnázium matematika tagozatán és felvételt nyertem a Budapesti Műszaki Egyetem Építésmérnöki Karára. 1967–68 között katonai szolgálatot teljesítettem, tanulmányaimat 1968-ban kezdtem meg. 1973-ban szereztem meg az építésmérnöki oklevelet. 1990-ig a Városépítési Tudományos és Tervező Intézet munkatársa voltam. Időközben tudományos továbbképzési ösztöndíjjal három évet a BME Városépítési Tanszékén töltöttem, ahol kidolgoztam térelméleti témájú kandidátusi értekezésemet, amelyet 1991-ben védtem meg a Magyar Tudományos Akadémián. 1991–1994 között Budapest műszaki ügyekért felelős főpolgármester-helyettese lettem. 1994–2006 között Budapest főépítészeként számos fejlesztési koncepció, rendezési terv, ill. szabályzat kidolgozásában vettem részt. Építészeti és urbanisztikai tárgyú írásaimat Az építészeti tér minőségi dimenziói címmel a Terc adta ki 2005-ben. 2006-tól a MATE (akkor Szt. István Egyetem) Tájépítészeti Karának dolgozója lettem, ahol az Ybl Miklós karral együtt elindítottuk az öt éves urbanista, Településmérnök képzést. 2007-től a Település-építészeti Tanszék vezetője lettem, melynek 2016-ig vezetője, majd egyetemi tanára voltam. 2017-es nyugdíjba vonulásom óta az egyetem professor emeritusa vagyok, óraadó oktatóként továbbra is tanítok ott, valamint az ELTE Humán Ökológia szakán. 2012-ben elvégeztem az Evangélikus Hittudományi Egyetemen az okleveles MA teológus szakot. Szakdolgozatom témája a szakrális építészet. Modern szakrális épületek címmel 2019-ben jelent meg könyvem a Typotex kiadónál. Feleségem, 1977 óta Schneller Istvánné sz. Kuklis Katalin tanítónő, akivel két fiú, Domonkos és János szülei vagyunk. Mindkettőjüknek 4 gyermeke, így nyolc unokánk van.

Az egyetem szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Schubert Éva

*1949-ben született Budapesten
Építésmérnöki oklevelének száma: 103/1973*

1973-ban végeztem a BME Építésmérnöki Karán, ahol városrendezés szakon diplomáztam. A Gödöllői Városi Tanácsnál kezdtem dolgozni, mint városfejlesztési mérnök, ami nagyon jó alapot adott a későbbi főépítész munkámhoz (1984–1992). 1977–1984 között a Gödöllői Ganz Árammérő Gyár építészeként különböző szerkezetű és funkciójú épületeket terveztem, és a kivitelezés irányítását is végeztem (irodaház, üzemi épületek, vállalati óvoda és bölcsőde, balatoni üdülő) ami elmélyítette a szakma gyakorlati ismeretét is. 1992-től a MÁG állományában a Gödöllői Királyi Kastély, majd 1995-től a Gödöllői Királyi Kastély KHT főépítészeként, műemléki szakmérnökként fő feladatom volt a VÁTI által készített tervek alapján az épület szakaszos helyreállítása után a belső terek restaurálásának és korhű berendezésének koordinálása a résztvevő művészekkel. Velük a közös munka kapcsán életre szóló barátságok alakultak ki. A szakmaiatlan új vezetéssel megromlott a kapcsolatom, ezért 2002 májusától elfogadtam a felkérést a budapesti Szent István Bazilika teljes belső restaurátori munkáinak irányítására. Itt újabb restaurátorokat ismerhettem meg a legkülönbözőbb szakterületekről. Átadás 2003. augusztus 20-án volt. Ezután az MTA építészeként a várbeli épületegyüttesének korhű, de a mai igényeknek megfelelő felújítási munkáinak előkészítése, szervezése, és a folyó munkák ellenőrzése volt a feladatom 2012-ig. Később megbízási szerződéssel terveztem különböző műemléképület felújításokat, és családi házakat a kivitelezések műszaki ellenőrzésével. 2022-től három gyerekemmel és négy unokámmal szeretnék minél több időt eltölteni. Munkáim elismeréseként kapott díjak: Környezetvédelmi és Területfejlesztési Miniszteri elismerő oklevél, Schönwisner István emlékérem, Podmaniczky-Díj.

Az egyetem szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Szakács Katalin

*1949-ben született Budapesten
Építésmérnöki oklevelének száma: 106/1973*

Az Agárdi Mezőgazdasági Kombinát AGROKOMPLEX elnevezésű tervező és kivitelező részlegében kezdtem el dolgozni. Ott komplex technológiákat kiszolgáló épületek és állattartó telepek tervezése, gyártása és forgalmazása folyt, de itt kezdődött az országban elsőként a rétegelt-ragasztott fa tartószerkezetek gyártása és tervezése is. Számos állattartó telep könnyűszerkezetes épületének építész tervezője voltam, amelyből egyik szolgálati szabadalmat is nyert. 1979-től gyesen voltam, eközben számtalan családi házat terveztem magántervezőként. 1981-ben erdőmérnök férjemmel Pécsre költöztünk, és a Mecseki Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaságnál álltunk munkába, jómagam a cég egyetlen építész és statikus tervezőjeként. Feladatom volt a meglévő épületállományban szükséges átalakítások és megerősítések megtervezése, a kivitelezések ellenőrzése, beruházások engedélyezési, majd kiviteli műszaki terveinek elkészítése. Terveztem tárolókat, raktárakat, irodaépületet, vadászházat, hűtőházat, vállalti üdülőt, faipari szárítót, asztalos üzemet, gépjavítót, parkettagyártó csarnokot, szociális és üzemviteli épületet, szolgálati lakásokat, komplett bútorüzemet. Sokrétű, élvezetes és igen önállóan végezhető munka volt, melynek a privatizáció vetett véget. Ekkor a vállalat különféle tevékenységei elkülönült gazdálkodó egységekbe szerveződtek, majd értékesítésre kerültek, ezzel munkahelyem megszűnt. 1993-tól öt évig vállalkozóként tervezési munkákat, műszaki ellenőrzést, ingatlanközvetítést és értékebecslést végeztem. 1998-tól 2008-ban történt nyugdíjba vonulásomig Sásd város Polgármesteri Hivatalának műszaki csoportján csoportvezetőként dolgoztam. Feladatomat a körzetközponthoz tartozó 22 település elsőfokú építésügyi hatósági munkájának ellátása képezte.

Az egyetem szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Száva Pál

Wéber Antal Díjas építész

*1949-ben született Budapesten
Építésmérnöki oklevelének száma: 133/1973*

Középiskolai tanulmányaimat a Bánki Donát Technikumban végeztem, gépgyártó technikai oklevelet szereztem. Tanultuk és megszerettük a mérnöki és technikai alkotási folyamatot, de a kétkezi munka mély tiszteletét is. Emellett a művészetek, a 60-as évek második felének élénk építészeti és design élete és a szociális kérdések is nagyon érdekelték, ezért az építész hivatást választottam. 1973-ban a Budapesti Műszaki Egyetemen szereztem az építésmérnöki diplomát a Lakótanszéken, Bitó János tanár úrnál. Kezdetben építésvezetőként kivitelező vállalatnál dolgoztam. 1975-ben, fiatal házasként építész feleségemmel, Ráczkevi Irénnel Szentendrén telepedtünk le. Azóta itt élünk, minden családi és hivatásbeli és sok közösségi, baráti elkötelezettségünk ehhez a városhoz köt. 1976-tól Szentendre műemléki belvárosa megőrzéséért és fenntartásáért feleltem. Ekkor végeztem el a BME Műemléki Szakmérnöki posztgraduális képzését. 1980-ban alapítottam meg a helyi Városgazdálkodási Vállalatnál a Szentendrei Tervező Irodát, majd a 80-as évek végétől szellemi szabadfoglalkozású építész tervező voltam. 2004-ben hoztuk létre feleségemmel együtt az azóta is működő saját tervezőcégünket. Az elmúlt több, mint 45 évben tervezői munkám jelentős része műemlék helyreállítás Szentendrén, a környéken, vagy néhány esetben távolabbi helyen. Emellett több iskolát, óvodát és számtalan lakóépületet, hétvégi házat, kereskedelmi és vendéglátó üzletet terveztem, majd részt vettem megvalósításukban szoros művezetéssel, ill. műszaki ellenőrként, vagy vezetőként. Huszonhárom éve a Néprajzi Múzeum külsős építésze vagyok. Használok számítógépet, de már szinte védjeggyemmé vált, hogy a terveket kézzel rajzolom. Életművem elismeréseként 2018-ban Wéber Antal Díjat kaptam. A MÉSZ Ház+Mesterek video sorozatában szerepelek.

Az egyetem szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Sziráki István

1949-ben született Gyulán

Építésmérnöki oklevelének száma: 109/1973

Építőkockák, homokvárak, makettek készítése volt gyermekkorom időtöltése. A Gondviselés különös kegyelmének tartom, hogy építésmérnök lehetek. Csodálatos élmény aktív résztvevőként végigkövetni a gondolattól az épület műszaki átadásáig terjedő folyamatot. Zalaegerszegen, a ZALATERV-nél eltöltött 25 év tervezői munkája során lehetőségem volt ezt átélni. Középületeket, ipari épületeket, lakóépületeket, templomot tervezhettem. 1984-től építész szakosztályvezetői, majd 1985-től magasépítési irodavezetői beosztásban dolgoztam. A BME Épületszerkezeti Tanszékének szigetelő szakmérnöki képzésén az első csoportban szereztem meg a szigetelőszakmérnöki abszolutóriumot. Alapító tagja lettem az ÉMSZ-nek. 2000-ben Zalaegerszeg város önkormányzatának műszaki osztályvezetőjévé nevezték ki. Csaknem 10 év műszaki osztályvezetői munkám során még inkább kitágult az időintervallum. A városfejlesztési, főépítési feladatok még nagyobb távlatok elképzelését, átgondolását igényelték. A város vezetői is elfogadták elképzeléseimet – hogy az ingatlangazdálkodás, a főépítési munka és a város magas- és mélyépítési tevékenysége szorosan összefüggenek – így mindhárom terület vezetését rám bízta. Reményeim szerint különösen a város fejlesztési területeinek kiválasztásában, és a közlekedés újjászervezésében sikerült segítenem a város fejlődését. 2010-ben mentem nyugdíjba. 1992 óta mind a mai napig részt veszek a Zalaegerszegi Notre Dame Rend iskolájának életében. A források megszerzésétől a beruházások megvalósításán keresztül a szervezeti keretek kialakításáig, segítettem az intézmény működését, jelenleg az Alapítvány elnöke vagyok. Gyógyszerész feleségemmel öt diplomás gyermeket neveltünk fel. 21 unokánkból már kilenc jár a Rend által fenntartott Mindszenty iskolába. Ez az igazi öröm és távlat.

Az egyetem szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Szűcs Éva (Gyivicsán Zoltánné)

1949-ben született Kaposváron

Építésmérnöki oklevelének száma: 111/1973

1949. október 26-án születtem Kaposváron. Az általános iskola után a Munkácsi Mihály Gimnáziumba jártam, 1968-ban érettségiztem. Még ebben az évben felvételt nyertem a Budapesti Műszaki Egyetem Építésmérnöki Karára. 1973-ban szereztem meg az építész diplomát az Ipari épületek Tanszékén. Ugyanebben az évben férjhez mentem, Gyivicsán Zoltánné lettem, 3 fiúgyermeket szültem. Munkahelyeim: 1973 augusztusában a Somogy Megyei Állami Építőipari Vállalatnál műszaki előkészítéssel foglalkoztam. 1992-től az OTP Ingatlan Rt.-nél értékbecslés és értékesítés volt a feladatom. 2000-től a Somogy Megyei Közigazgatási Hivatalban másodfokú építéshatósági ügyekkel foglalkoztam 2011-ig. 2009-től nyugdíjas vagyok. 1998-ban Építész Mérnöki Kamarának 14/0202 regisztrációs számon tagja lettem, É-1 műszaki ellenőri jogosultságomat 2001-ig gyakoroltam. 2009-től nyugdíjas vagyok. 1998-ban tagja lettem az Építész Mérnöki Kamarának, regisztrációs számom 14/0202, É-1 műszaki ellenőri jogosultságomat 2001-ig gyakoroltam.

Az egyetem szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Tóth Ilona Judit (Csobajiné)

*1950-ben született Biharnagybajomon
Építészmérnöki oklevelének száma: 116/1973*

Az egyetem elvégzése után 1973-ban a VEGYTERV-ben kezdtem el dolgozni, ami akkor a legnagyobb magyarországi tervezővállalat volt, 1000-nél több alkalmazottal. Vegyipari, gyógyszeripari és műanyagipari épületeket terveztünk, az akkori NDK-ba is. A mai napig tartó barátságok szövődtek, és itt ismertem meg férjemet is, akivel 48 éve vagyunk együtt. Ezalatt az idő alatt született lányom és fiam, és itt kezdtem el foglalkozni behatóbban a szigetelésekkel, elvégeztem az épületszigetelő szakmérnöki tanfolyamot is. Következő munkahelyem 1986 és 90 között a TTI Tervezésfejlesztési és Technikai Építészeti Intézet volt, ahol épületszerkezeti típusterveket dolgoztunk ki és különböző irányelveket állítottunk össze. 1989-ben alapító tagja voltam az Épületszigetelők Magyarországi Szövetségének. 1993-ban következett életemben a nagy váltás, a Magyar Építő Rt-hez, egy kivitelező vállalathoz mentem dolgozni. Az itt töltött 8 év alatt végigjártam a ranglétrát: előkészítő mérnök, projektfelelős, majd létesítményi főmérnök lettem, számtalan szép épületen dolgozhattam, ezek közül a legemlékezetesebb az ORFK székház. 2001-ben kerültem az ARCADOM Részvénytársasághoz. Az építőipari kivitelezés ekkor kezdett megváltozni, egyre rövidebb idő alatt, gyengébb tervekből, kevesebb pénzből kellett építeni, ami már sokkal több gondot okozott, mint örömet, ezért ahogy lehetett, 2007-ben azonnal nyugdíjba mentem. Ezután csak a szigetelésekkel foglalkoztam, két szakkönyvet is szerkesztettem. 13 évig voltam külsős épületszerkezeti tervező a CÉH tervező cégnél, olyan munkákban vehettem részt, mint a Mercedes vagy a LEGO gyár. 70 éves koromban ezt is befejeztem, jelenleg az ÉMSZ szakmai munkáját segítem az irányelvek kidolgozásánál, és boldog, aktív nagymamája vagyok négy unokának.

Az egyetem szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Urbanek Szilvia

*1950-ben született Budapesten
Építészmérnöki oklevelének száma: 118/1973*

Lelkes-boldog diákéveimet a BME Középülettervezési Tanszékén szerzett diplomával fejeztem be. A szakmai gyakorlatot a TTI-ben kezdtem el, ahol akkoriban igazi, jószellemű tervezőirodai élet volt. Különböző teammunkákban kaptam feladatokat, a városrendezéstől a részletrajzokig, pályázatoktól, építészméleti kérdésektől a szociológiáig. Első önálló munkám egy virágpiac tervezése volt. Tartalmas, jóhangulatú „inasévek” voltak. 1976-ban felvételt nyertem a Mesteriskolára, ahol Tenke Tibor volt a mesterem. A széleskörű továbbképzés egy összetett építészeti gondolkodásmód elsajátítására adott jó lehetőséget. Sokat köszönhetek ezeknek az éveknek. Majd elvégeztem az Iparművészeti Főiskola kétéves posztgraduális képzését. A rendszerváltás után Széll László kollégámmal – nagyapja 1926-ban alapított építészirodájának nyomdokain – 1991-ben megalapítottuk a Széll & Urbanek Építésműtermet, mely több mint húsz évig eredményesen működött. Az 1990-es évek „lázában” számos érdekes, ingatlanfejlesztéssel kapcsolatos döntéselőkészítő tanulmányterv készítésére kaptunk megbízást. Különböző tervezési feladatok voltak, mind egy-egy ötletpályázat. Megvalósult épületeink is tág spektrumot ölelnek fel: oktatási létesítmények (Kalocsa, katolikus oktatási központ), irodaépületek, cég székházak (Beiersdorf székház), lakóépületek, igényes tetőterek, és van belvárosi szálloda (Paulai Ede u.), magasraktár (Szada), de rendház és balaton-felvidéki prérház is (Csobánc). Értékkörzőként közel áll hozzám a műemlék épületek új funkcióval, kortárs formanyelven való „átszövése”, életre keltése (Andrássy út 121., 113. az Édeskúty, és a Komor-Jakab villa). Illeszkedések és változások, mindig a hely szelleme által megkívánt arányban. Ezt a gondolatot minden tervezési munkánál törekedtem megvalósítani.

Az egyetem szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Véssey Ede

*1948-ban született Budapesten
Építészmérnöki oklevelének száma: 123/1973*

1976-1984 a BME Szilárdságtani és Tartószerkezeti Tanszékén tanársegéd, majd adjunktus volt. Részt vett a Statika, Szilárdságtan, Számítógépek alkalmazása, Fém- és Faszervezetek, Vasbetonszerkezetek oktatásában. A Faszervezetek c. választható tárgy kidolgozója és előadója volt. Példatárat állított össze a Fémszerkezetek és a Faszervezetek köréből, és szerzője volt a Faszervezetek ábragyűjtemény c. jegyzetnek. Kutatási témája a pontokon alátámasztott síklemez födécek voltak, és foglalkozott műemléki faszerkezetek megerősítési módszereivel. Statikus tervezője volt a tatai edzőtábor fedett uszodájának és az FTC budapesti fedett uszodájának. Szakértői tevékenysége gabonátárolók, mozik, ipari csarnokok, darupályák, könnyűbeton lakóházak tartószerkezeti kiértékelésére terjedt ki. 1984–2014 között az Egyesült Államokban, Dallasban tartószerkezet-tervezőként dolgozott a HKS, Inc. építészeti-mérnöki irodában (1992-től Associate, 1996-tól Vice President). Bejegyzett statikus tervező volt Texas, California, Oregon, Washington, Idaho, Nevada és Hawaii államokban. Tagja volt a következő szakmai szervezeteknek: SEAoT, AISC, AITC és ACI. Szeizmikus tervezéseiben az elsők között használta az excentrikusan merevített keret (EBF) és a csökkentett gerenda keresztmetszetű (RBS) speciális nyomatékbíró keret típusú acélvázakat. Szeizmikus hatásokra tervezett kórházakat Utah, Nevada, Alaska, North Carolina és Kansas államokban. Dallas környékén legfontosabb statikus tervezői munkái a Dallas Stars jégkori csapat fedett stadionja, a Dallas County Juvenile Justice Center nevű börtön, és a Fidelity Investments központjának 59 000 m²-es, utófestített vasbeton irodaházai voltak. 2015 óta versírással foglalkozik, eddig öt magyar nyelvű verseskötete jelent meg.

Az egyetem szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Vukov Konstantin

*1949-ben született Kaposváron
Építészmérnöki oklevelének száma: 125/1973*

Diploma után a Budapesti Műemlékfelügyelőségen, ezután a Nógrádterveben – ahol lakást is biztosítottak – kezdtem pályámat. Salgótarján után Esztergomban a helyi építési osztályon működtem, s ekkor köteleztem el magam az esztergomi vár mai napig tartó kutatásának. 1988-ban Budapesten az OMF-nél dolgoztam az akkori várprogram keretein belül. A rendszerváltás után több minisztériumi szakmai szervezeti egységben dolgoztam a műemlékvédelem területén. Építészkarai titkársági kitérő után a Tájépítészeti karon lettem tanszékvezető docens, ahonnan 2013-ban nyugdíjba vonultam. Pályám során részt vettem az Európa Tanács Kulturális Örökség osztályánál működő „Örökség kézművesség képzése és fejlesztése” szakmai munkacsoport tevékenységében. Kutatási területeim: az esztergomi vár középkori épületei, magyar fatorony építészet, történeti konyhakürtők, történeti faablakok, a Bauforschung módszer terjesztése. Tagja lettem a németországi épületkutatók Koldewey-Társaságának, alapító tagja vagyok a Műemléki kutatás és kézművesség hálózat „Porta Speciosa” Egyesületnek. Természetesen a hit, a család, a haza igen fontos számomra. Az idő során megjelent szakpublikációk száma 103, több szakmai-tudományos előadást tartottam, részt vettem több szakkonferencia szervezésében, kiállítások (forgatókönyv, katalógus) megrendezésében, gondoztam a lipcsei Denkmal szakkiallítás magyar stand kiállítását nyolc alkalommal. Két önálló szakkönyv írója (Esztergom, Ablakok), négy szakkönyv társ-szerzője vagyok. 2015-től a Magyar Építész Kamara Műemlékvédelmi tagozat elnöke. 1979. Műemlékvédelmi szakmérnöki posztgraduális diploma, 1990. BME műszaki egyetemi dr-univ fokozat, 2006. Phd BME-n építészettudomány területén, kitüntetés: 2006 Forster-díj, 2006 ICOMOS Möller érem.

Az egyetem szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Weidemann Konrád

*1949-ben született Budapesten
Építésmérnöki oklevelének száma: 126/1973*

1973-ban végeztem a BME Építésmérnöki Karán. Első munkahelyem a KIPSZER Tervező Iroda volt. Fiatal, fejlődő, jó hangulatú, segítőkész közösségbe kerültem, mely meghatározta egész későbbi szakmai munkámat. Hamarosan önálló tervezési feladatot kaptam, ami nem volt jellemző a Tervező Irodákban. Munkám során a KIPSZER térrács csarnokokon kívül uszodát, számítóközpontot és ravatalozót is tervezhettem. Részt vettem algériai és nigériai malmok terveinek elkészítésében. 1983-ban mentem a Típustervbe (TTI) dolgozni algériai munkavállalás ígéretével. Két évet töltöttem az ALBA-CLASP Rendszerfejlesztő Irodáján építész tervezőként, majd csoportvezetőként, várva az algériai kiküldetést. Az ALBA-HÁZ könnyűszerkezetes lakóház fejlesztésével foglalkoztunk, és konkrét lakóépületeket is terveztünk. 1985 végére kiderült, hogy az algériai munkavállalás elmarad. A korábbi malomtervezéseknél dolgoztam együtt az ÉLGÉP Tervező Irodájával, ahová a Létesítménytervező Irodába osztályvezetőnek hívtak. Munkám során malmok, takarmánykeverők, kenyérgyárak terveit készítettem, és eljutottam Algériába, Nigériába, Albániába és Kínába is. 1992-ben az ÉLGÉP megszűnt, ettől kezdve a korábban alapított Tér-Elem Kft. lett a munkahelyem ügyvezetőként, vezető tervezőként. Még az ÉLGÉP-ben kerültem kapcsolatba a Gyermelyi Zrt-vel, ahonnan most már saját irodám kapott tervezési megbízásokat. Malmokat, takarmánykeverőt, silótelepet, gabonátárolókat, vetőmagüzemet, mezőgazdasági központ épületeit tervezhettem. Az Altana Kft. és a Tér-Elem Kft. együttműködésében egészségügyi épületek tervezésében vettem részt társ-tervezőként. Jelentősebb munkák: idősek otthona, pszichiátriai betegek lakóotthona, szakorvosi rendelőintézet. Szakmai munkámhoz tartozik még a több mint 30 családi ház tervezése.

Az egyetem szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Zádori Péter

*1947-ben született Budapesten
Építésmérnöki oklevelének száma: 128/1973*

Tanulmányok: Kaposvári Táncsics Mihály Gimnázium, majd a Budapesti Műszaki Egyetem, ahol 1973-ban diplomáztam. Munkahelyek: 1969 BVTV, 1970 VÁTI Évkihagyás ideje alatt 1973 – UVATERV tervezőmérnök. Néhány munka, amelyben részt vettem: Ferihegyi Repülőtér 1. terminál korszerűsítése, a szalajkavölgyi sífelvonó állomásai, dorogi veszélyes hulladékégető, Algéria, Saida mészmű és 22 hónap művezetés, Algéria, Tiaret repülőtere és 36 hónap művezetés. Ezután 1987-től 2011. 12. 31-ig OTP Bank Rt. lakásszavatossági, beruházási, ingatlangazdálkodási szakértő, valamint feladat volt a Bank által értékesített IMS szerkezetű épületek megerősítésének országos irányítása. Magántervezői tevékenység: 2 db 77 lakrészes társasüdülő Harkány, 2 db 10 egységes sorház Harkány, 12 lakrészes társasüdülő Balatonmáriafürdő. Néhány családi ház, nyaraló, valamint ingatlanok értékbecslése. Nyelvismeret: középfokú francia nyelvvizsga mellett szerény angol, német. Családi állapot: nős, két fiú édesapja, négy unoka nagyapja. Katonai szolgálat 26 hónap, rendfokozat: tartalékos főhadnagy.

Az egyetem szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

ZajácZ Katalin

*1946-ban született Tímáron
Építész mérnöki oklevelének száma: 127/1973*

Születtem 1946-ban Tímáron. 1951 óta élek Budapesten. Középiskolába a Fazekas Mihály Gimnáziumba jártam. 1973-ban szereztem diplomát a BME Építész mérnöki Karán. 1974–1976 tagja voltam a FÉK Mesteriskola III. ciklusának. Mesterem Iványi László volt. Egyetem után a BVTV-ben dolgoztam 1986-ig, utána a TTI-ben, majd egyéni vállalkozó voltam. 1994-ben férjemmel, Rimely Károllyal megalakítottuk a RI-ZA-LIT Rimely-ZajácZ Építész Stúdió Kft-t. Kezdetben lakóházak, üzletek, műemléki épület rekonstrukció, iskolabővítés, épület felújítási megbízásaink voltak, majd egyre inkább előtérbe került az egészségügyi épületek tervezése. Főbb munkák közül néhány: Szabolcs Utcai Kórházban belgyógyászati és kardiológiai épületek rekonstrukciója, új intézeti gyógyszertár; a balassagyarmati Dr. Kenessey Albert Kórház teljes rekonstrukciója és új központi épülete, a salgótarjáni Szent Lázár Megyei Kórház rekonstrukciós bővítés IV. üteme; a budapesti Vas utcai kórház átalakítása, bővítése a Semmelweis Egyetem Egészségügyi Főiskolai Karának épületévé; a Szigetvári Városi Kórház központi épületének rekonstrukciója; a Debreceni Egyetem Orvos és Egészségtudományi Centrum több klinikaépületének rekonstrukciója és bővítése; Miskolc Semmelweis Egyetem pulmonológiai és neurológiai épület rekonstrukciója és új épület, Miskolc GYEK gyermek műtők, sürgősségi osztály kialakítása, égési osztály felújítása. Az EBP keretén belül a Kistarcsai Kórház fejlesztése és ennek I. ütemű kiviteli tervezése. Az egészségügyi mellett más jellegű épületek tervezései közül pl. a Magyar Kajak-Kenu Szövetség gubacsi hídi vízitelep fejlesztése, illetve Siófokon vízitúra központ és szálloda tervezése. Jelenleg már nyugdíjas vagyok, de heti egy-két napot még betérek irodánkba. Két felnőtt gyermekem és nyolc unokám van.

Az egyetem szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Zsilinszky Gyula

*1948-ban született Szolnokon
Építész mérnöki oklevelének száma: 130/1973*

Budapesten érettségiztem 1966-ban a Képző- és Iparművészeti Gimnáziumban. Ebben az évben vettek fel a Műegyetem Építész mérnöki Karára. 1973-ban kaptam diplomát. Ez év novemberétől 1989 májusáig a Típustervező Intézetben (TTI) dolgoztam Tenke Tibor, Dr. Bitó János, majd Elekes Keve munkatársaként. Jelentősebb, megvalósult önálló munkáim: Újpalota 700 lakásos bővítése (1975), majd a magánlakás-építés ajánlott terveinek készítése (1976-84). A MÉSz Mesteriskola IV. ciklus hallgatója voltam (1976-78). Beépítési tervet és kísérleti sorház terveit készítettem Sajószentpéterre (1985-87). Díjnyertes tervpályázat alapján Kovács Balázssal együtt, kaptunk megbízást a Fővárostól a Vizafogó lakótelep 2. ütemének rendezési és építészeti tervezésére (1986-88). 1976-tól 21 éven át külsős korrektor voltam a BME Lakóépülettervezési Tanszékén. 1989 tavaszán átmentem az építésügyet akkor éppen felügyelő minisztériumba (KÖHÉM). Ezt követően 2011 májusáig minisztériumi tisztviselőként dolgoztam sok helyen, sokféle témakörben. Jelentősebb feladataim voltak a tervezési jogosultság szabályozása, valamint a mérnök- és építész kamarai törvény kidolgozása terén. 2006-tól az építészeti díjak adományozását előkészítő bizottságok titkára voltam. 2002-től tíz éven át foglalkoztam az akadálymentes épített környezet témakörével. 1986-ban megjelent egy kis könyvem Családi házak bővítési lehetőségei címmel. Ezt követően 2018-ig rendszeresen publikáltam a szűkebb szakma, valamint a nagyközönség számára kiadott folyóiratokba. Tevékenységeim során mindig jó hasznát vettem grafikai készségemnek. A magántervezés körében 2007-ig nagyjából 100 egyedi engedélyezett épülettervet készítettem.

Az egyetem szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

BME

értékmegőrző tevékenységek

A Hazai Korszerű Építésmérnök Képzésért Alapítvány

Tisztelt Partnereink!

A BME Építésmérnöki Kar fordulóponthoz érkezett. A Kar megújulásának erősítésével tudjuk megőrizni azokat az eredményeinket, amelyet az elmúlt 10 év alatt értünk el. A Kar felkerült a világ jegyzett építész képzőhelyei közé, 150-200. helyen, a hazai műszaki karok egyik éllovasa. Nemzetközi tapasztalataink azt mutatják, hogy a belső megújulási szándék csak akkor tud további sikerekhez vezetni, ha támaszkodik az ország igényeire, a hallgatói elvárásokra. Egy ilyen előrelépéshez azonban szükség van az idejárt, elkötelezett kollégák véleményére, cégvezetői tapasztalataira.

A Karon most indult a jövőbe vezető út mérföldköveinek kitűzése, partnerek, szövetségesek megtalálása, a szellemi és anyagi források akkumulálása. A visszajelzésekre építve kívánjuk megújítani képzéseinket. Természetesen az ALUMNI program mindenütt a világon lehetőséget ad arra, hogy az egyetemek a képzéseik fejlesztésébe bevonjanak külső partnereket. Az Építésmérnöki Kar oktatói közel 30 éve hozták létre a Hazai Korszerű Építész-képzésért Alapítványt azzal a céllal, hogy a Kar fejlődéséhez, hallgatói, oktatói szakmai munkájának tanulmányi fejlesztéséhez nyújtson segítséget.

Az Építésmérnöki Kar és a Hazai Korszerű Építésmérnök Képzésért Alapítvány szeretné partnereinek, támogatóinak számát növelni. A közhasznúvá vált Alapítványnak lehetősége van arra, hogy magánszemélyek támogatását is befogadja, segíthetnek akár a személyi jövedelemadójuk 1 %-ával. A Társasági adóról szóló törvény szerint a közhasznú szervezet részére adott adomány 20 százaléka adóalap-csökkentésként is figyelembe vehető.

Az Alapítvány céljairól honlapunkon tud tájékozódni (hkeka.hu), melyet a Kar honlapjáról (epitesz.bme.hu) is el lehet érni. Arra kérjük, hogy legyen partnerünk a Kar fejlesztésében, támogassa az Alapítványt, hogy közösen érjük el céljainkat, továbbemelni az oktatás színvonalát az Építésmérnöki Karon.

Dr. Alföldi György DLA, dékán
BME Építésmérnöki Kar

Perényi Tamás DLA, a kuratórium elnöke
Hazai Korszerű Építésmérnök képzésért Alapítvány

Pro Progressio Alapítvány

A Műegyetem Baráti Köre 1996-ban létrehozta a Pro Progressio Alapítványt azzal a céllal, hogy a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemen és a vele együttműködő intézményekben az oktatáshoz és a magas szintű oktatás nélkülözhetetlen környezetét képző kutatáshoz szükséges feltételeket jobbítsa annak érdekében, hogy a szellemi tőke a tudomány nemzetközi fejlődésének irányai mentén folyamatosan gyarapodjon, a nemzeti és egyetemes értékteremtés szerves része legyen. Az alapítvány minősítése: közhasznú alapítvány.

Mindezek megvalósításához az alapítvány feladatának tekinti:

- az oktatáshoz és a kutatás-fejlesztéshez szükséges tárgyi és személyi feltételek szinten tartását és fejlesztését,
- a tudományos továbbképzés feltételeinek támogatását ösztöndíjakkal,
- a tudomány eredményeihez és az ország mindenkori szükségleteihez folyamatosan igazodó iskola-, és tanfolyamrendszerű oktatást szolgáló szervezet kialakulásának támogatását,
- a szociálisan hátrányos helyzetű, de tehetséges hallgatók támogatását,
- a hallgatók, oktatók sportolási, kulturális lehetőségeinek bővítését, az egyetemhez tartozás tudatát erősítő szervezetekkel kapcsolattartást, színvonalas egészségügyi és szociális ellátást,
- az oktató és kutató munka természetes háttérét nyújtó egyetemi kapcsolatszervezés támogatását.

Az alapítvány nyílt, hozzá bármely bel- vagy külföldi természetes és jogi személy pénzbeli vagy természetbeni adománnyal, vagyoni értékű jog átengedésével, ingó vagy ingatlan vagyonrendeléssel csatlakozhat, ha írásban deklarálja egyetértését az alapítványi célokkal.

Az alapítvány céljainak a megvalósítását a kuratórium pályázatok kiírásával, ösztöndíjak, díjak alapításával is elősegítheti.

Várjuk a szervezeteinkhez csatlakozni kívánókat és támogatókat a Pro Progressio Alapítvány titkárságán:

1111 Budapest, Egry József u. 18. V1. épület C szárny Galéria 3. szoba

Tel.: 463-1595

E-mail: ppai@proprogressio.hu

Honlap: www.proprogressio.hu

A Pro Progressio Alapítvány számlaszáma:

10700024-04310002-51100005

Az alapítvány közhasznúsági beszámolóit a **www.proprogressio.hu** címen olvashatók.

Műegyetem – A történeti campus

A XIX. sz. végére a Királyi József Műegyetem kinőtte a pesti belvárosban alig másfél évtizede elfoglalt épületeit, s ezért számára Dél-Budán, egy Duna-parti területen új helyet jelöltek ki. A lágymányosi telken az új egyetemváros a XX. század első évtizedében alig nyolc év alatt készült el.

Az épületeket az Egyetem három neves építész professzora: Czigler Győző, Hauszmann Alajos és Pecz Samu tervezte. Az akkor emelt Campus nem csak átgondolt koncepciója és építészeti igényessége miatt méltó figyelmünkre. Az elmúlt évszázad történelmi viharai, valamint a műszaki tudományok fejlődése és az oktatási módszerek átalakulása miatt az épületek számos viszontagságon és változáson estek át. Történetük még azok számára is szép számmal tartogat érdekességeket és meglepetéseket, akik éveket, évtizedeket töltöttek a Műegyetemen.

Az album igyekszik jelentőségéhez méltó módon bemutatni a több mint száz éves épületegyüttest. Egyaránt kíván szólni a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem volt, jelenlegi és leendő polgárainak, valamint az építészet és a felsőoktatás iránt érdeklődő nagyközönségnek is.

Szerkesztők: Armuth Miklós, Lőrinczi Zsuzsa

Szerzők: Gy. Balogh Ágnes, Frey György Péter, Kalmár Miklós, Kiss Zsuzsanna Emília, Zsembery Ákos

Kiadó: 6 Bt Kiadó, 2013 • Oldalszám: 279 oldal • Méret: 34 x 24 cm

ISBN: 978-963-313-090-2

Az album megrendelhető a campusalbum@omikk.bme.hu címen.

Helyszíni értékesítés: BME OMIKK, 1111 Budapest, Műegyetem rakpart 3. földszint 53.

Tel.: +36 1 463-2446 • H-P: 10:00-17:00

A mi múltunk! Hozza el és mutassa meg emlékeit!

A Műegyetem Topotéka a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem által a Kreatív Európa Program keretén belül létrehozott online helytörténeti gyűjtemény. Olyan képeket, nyomtatványokat, iratokat, filmeket és hanganyagokat tárol, amelyek felidézik az intézmény múltját az egykori és jelenlegi egyetemi polgárok számára, valamint megőrzik és továbbadják azt a következő generációknak is.

Az EU-s projekthez a BME a hazai egyetemek közül elsőként csatlakozott, vállalva, hogy ilyen módon is közösséget épít, valamint kulturális örökségét közkinccsé teszi.

Különösen fontosnak gondoljuk, hogy az egykori és jelenlegi hallgatóinknál, oktatóinknál, munkatársainknál, kollégiumokban, önképző körökben, tanszékeken stb. vagy a kerület lakóinál fellelhető emlékeket a hozzá tartozó információkkal együtt megőrizzük, összegyűjtsük, rendszerezzük és közzétegyük.

A Topotéka rendszerén keresztül minden érdeklődő számára térítésmentesen, szakszerűen rendezve hozzáférhetővé tesszük a BME különböző intézményeiben, közösségeinél és magánkézben őrzött dokumentumokat.

Amennyiben szívesen megosztaná a Műegyetemre vonatkozó iratait, leveleit, hang-, kép-, és filmfelvételeit, kérem, keresse fel munkatársainkat. A dokumentumokat digitalizáljuk, az eredeti a tulajdonjoggal együtt a felajánlónál marad, a digitális másolatok kerülnek ki a Topotéka oldalára. Amennyiben a tulajdonos úgy gondolja, az eredeti példányokat is az egyetemnek ajándékozhatja, amelyek a BME Levéltárba kerülnek.

Kapcsolat: Batalka Krisztina levéltárvezető

topoteka@omikk.bme.hu

www.muegyetem.topoteka.hu

+361-463-1703

Mérnöklányok a családban – felhívás a Műegyetemen végzett női mérnökök számára

Mérnök a nagymama, mérnök az anyuka, de vajon beszélgetnek-e a lányaikkal, lány-unokáikkal – akár egész kiskoruktól kezdve – a munkájukról, a pályaválasztásukat befolyásoló szempontokról: miért lettek mérnökök, hogyan érezték magukat az egyetemen, mit éltek/élnek meg tanulmányaik idején és szakmájukban kihívásként?

Az anyák és nagymamák arról is hiteles képet tudnak adni, számukra hogyan volt összeegyeztethető a munka és a magánélet egyensúlya, hogyan tudtak érvényesülni a ma is élő sztereotípiák ellenére.

A műszaki pályáról az első információkat és benyomásokat ugyanis otthon szerzik meg a gyermekek, amit a felsőoktatási intézmények különböző programjai (BME Gyerekegyetem, Lányok Napja, nyílt napok, tudományos nyári táborok stb.) később kézzelfogható közelségbe hoznak. A pályaválasztás motivációira, de akár generációkra kiterjedő műegyetemi kapcsolódásra is fény derülhet azoknak az egykori mérnöklányoknak a segítségével, akik vállalják, hogy középiskolás lányaikkal, unokáikkal leülnek és beszélgetnek mindezekről.

A szövegesen vagy videóformátumban rögzített, összefoglalt anyagokat a Műegyetem a mernoklanyok@m365.bme.hu címre várja.

A rendhagyó kezdeményezéssel sokszínű pályaorientációs tevékenységét is bővíti a Műegyetem, ahol jelenleg a hallgatók 30%-a nő, arányuk karonként változó. Még a leginkább „fiús” Villamosmérnöki és Informatikai Karon is sikerült – erőteljes szemléletformálással – növelni arányukat, ahol a 2010-es évtized eleji 4%-ról indulva ez a szám tavaly már közel 14% volt a gólyák között. Az UNESCO adatai szerint a műszaki és természettudományos terület képzéseiben résztvevő nők aránya 35% világszerte. A KSH adatai szerint pedig a magyar felsőoktatásban a műszaki képzési területen 27% a női hallgatók aránya.

Mit tud az Alma Mater női hallgatóiról?

A hazai műszaki felsőoktatásban a nők múltja alig 100 évre nyúlik vissza: 1918 decemberében született meg a rendelet arról, hogy a Műegyetem is megnyílik számukra. Ezzel akkor csupán tízen éltek, köztük az első női hallgató 1920-ban szerzett oklevelet. Ennek 100. évfordulójára emlékezve az intézmény 2020 márciusában a Központi épület egyik termét nevezte el Pécsi Eszter statikus mérnökről, az első diplomás mérnöknőről.

Ebből az alkalomból készült összeállítás az egyetem karain elsőként végzett nőkről:

- Első mérnök (1920): Pécsi Eszter
- Első építésmérnök (1924): Várnay Sternberg Marianne
- Első gépésmérnök (1925): Mahrer Vilma
- Első vegyészmérnök (1939): Pogány Judit
- Első villamosmérnök (1951): Arday Katalin
- Első közlekedésmérnök (1956): Ábrahám Márta

Közülük csupán az 1945 előtt végzettekről rendelkezik fotóval az intézmény, így ezúton kérjük egykori hallgatóink segítségét, hogy megtaláljuk az első villamos- és közlekedésmérnök hölgyeket annak reményében, hogy a BME archív fotógyűjteménye bővíthet velük.

Emellett az elektronikus tanulmányi rendszer előtti időszak vaskos anyakönyvei őrzik az összes női hallgató felvett tárgyait és azok eredményeit, de arról, hogyan teltek a lányok mindennapjai a Műegyetem falai között például akkor, amikor még női mosdók sem voltak külön kijelölve, keveset tudunk. A lányoknak, unokáknak a mindennapokról is meséljenek! Ugyanígy hiányoznak az egyetem fotóarchívumából a sok-sok lány arcát is tartalmazó tablóképek, amelyek az 1950-es évek legvégétől készültek rendszeresen, ám az azóta eltelt időszak összes kar összes évfolyamából mindössze alig 90 darab tablókép lelhető fel a BME Levéltárban. Kérjük az évfolyam- és tankörtalálkozók szervezőit, kérdezzenek rá egykori évfolyamtársaiktól, ki őriz még ilyen fényképeket. A BME Levéltár digitalizálva is várja ezeket, vagy igény szerint digitalizálásra átveszi és az eredetét visszajuttatja tulajdonosának.

További információ és kapcsolatfelvétel szintén a mernoklanyok@m365.bme.hu címen lehetséges.

